SCRIERILE PROFETICE ALE LUI J. LELAND EARLS

https://www.firstloveministry.com/Earls/index.htm

”Pregătiți calea Domnului”, Vol. 1, 2 și 3

De J. Leland Earls

(*ianuarie 1965 - 1966*)

Versiunea completă

Următoarele colecţii de profeţii şi învăţături nu urmează o anumită ordine şi pot fi citite în orice ordine.

”Pregătiți calea Domnului” Vol. 1 (ianuarie 1965, ed. 1974) Versiunea completă	”Pregătiți calea Domnului” Vol. 2 (mijlocul anului 1965, ediția din 1982) Versiunea completă	”Pregătiți calea Domnului” Vol. 3 (1966 - adaptat după ediția din 2001 publicată de J. Welker) Versiunea completă
Scopul lui Dumnezeu în desfăşurare	Cine ar trebui să răspundă?	Viziunea lui Ezechiel despre Trupul lui Hristos
O rămăşiţă pregătită	Un mesager puternic şi o carte mică	Adunarea Sfinţilor
Profeţie de avertizare (*1973 - ediţie ulterioară*)	Amplasat înLuptă Matrice	Miniştri şi bătrâni
Discernând Adevărul	Căile Sale către Moise	Gloria lui Dumnezeu
Orbita omului în încălcare	Reconstrucţie în Vremuri tulburi	Funcţionarea spirituală a corpului
		Ce vrea Dumnezeu?
		Recolta epocii
		Compania Manchild
		Plăgile şi trâmbiţele

© Biblioteca Spirituală

”Pregătiți calea Domnului”, Vol. 1

De J. Leland Earls

(*ianuarie 1965, ed. 1974*)

Versiunea completă

https://www.firstloveministry.com/Earls/pwl01/pwl01-entire.htm

SCOPUL LUI DUMNEZEU ÎN DESFĂȘURARE

[*Notă a editorului*: Această învățătură nu trebuie confundată cu comentariul cu același nume publicat în volumul al treilea al cărții „Fiii manifestați ai lui Dumnezeu”, aproape 3 ani mai târziu. Nu există nicio relație între cele două articole.]

Este foarte emoționant, dar și foarte profund, să realizăm că Dumnezeu se mișcă prin Duhul Său chiar în această zi în care trăim pentru a DEZVĂLUI *robilor* Săi ceea ce se va împlini în curând. Cu adevărat, Domnul este CREDINCIOS în ceea ce a promis. Căci citim în Amos 3:7: „Domnul Dumnezeu nu va face nimic, fără să-Și descopere *taina* robilor *Săi* , prorocii”. Îndrăznim oare să credem că acest pasaj scriptural este ADEVĂRAT? Se descoperă Dumnezeu pe Sine și planul Său? Judecă singur în timp ce citești următoarea profeție care a fost dată în noaptea de 4 august 1964. Cu siguranță, scopul dezvăluit al lui Dumnezeu pentru împlinirea acestei epoci ne este făcut cunoscut mai clar pe măsură ce suntem capabili să-l primim. „Lucrurile ascunse sunt *ale* Domnului Dumnezeului nostru, dar lucrurile care sunt DEZVĂLUITE sunt *ale* noastre și ale copiilor noștri pe vecie...” (***Deuteronom 29:29***). Slavă fie Numele Lui!

Profeție

„Multe lucruri se vor întâmpla *peste* această țară, *spune* Domnul. Căci am hotărât-o și se va împlini. Credeți voi că omul poate zădărnici Cuvântul Meu care declară planul Meu ca toate națiunile să se angajeze într-o luptă pe moarte într-o zi a judecății și a pedepsei? *Da*, și spun că multă confuzie va veni *peste* poporul Meu în zilele care vor veni. Căci de trei ori voi aduce groază *peste* această națiune.”

„Din răsărit voi aduce tulburare. Căci din răsărit se va ridica o ciumă, o pacoste, care va pricinui mare tânguire și jale și va aduce primejdie *peste* națiune. Dar sfârșitul nu este încă.”

„După acestea, *spune* Domnul, va veni o primejdie dinspre miazăzi. Căci cu teroare și chin puternic se vor ridica națiunile sub steagul secerei, ca să biciuiască această țară cu consternare și frică. Căci dinspre miazăzi va veni teroarea revoluției, pe măsură ce națiunile se vor ridica pentru a răsturna jugul care le-a legat. Dar ei nu cunosc adevărul și nici nu știu încotro să meargă, ci, în ignoranță, vor aclama o conducere care îi va duce în rătăcire. Și vor făuri arme de distrugere pentru a-i zdrobi pe cei pe care îi cred că i-au chinuit, și mare va fi strigătul de chin care va veni dinspre oamenii acestei țări, în timp ce vor privi consternarea și frica care vin *dinspre* miazăzi.”

„Și apoi *vine* o mare speranță dinspre vest. Căci din partea cea mai vestică a acestui pământ voi începe o mare mișcare pentru a aduce renaștere poporului meu. Căci am ales acest loc, chiar acest oraș (Portland, Oregon) pentru a fi unul dintre locurile cheie pentru a fi dată această renaștere. *Îndrăzniți să credeți* că acest lucru este adevărat? Vă spun, dacă *veți crede*, *veți vedea*, *spune* Domnul, și de pe această coastă de vest voi răspândi această renaștere până când va cuprinde țara pentru a aduce odihnă, speranță și mângâiere poporului meu, *spune* Domnul.”

„Căci aceasta este o pregătire, *zice* Domnul; o pregătire pentru a treia și ultima oară a marii consternări care va veni *peste* poporul Meu. Căci acesta va fi un timp de mare întuneric și lacrimi; *da* , și o mare distrugere. Căci o mare distrugere va veni de la miazănoapte, *zice* Domnul, așa cum va veni vrăjmașul ca un potop. Căci de la miazănoapte voi aduce o mare distrugere *peste* această țară și *peste* locuitorii ei, *zice* Domnul.” Și mulți vor pieri în ziua aceea. Căci va fi o lucrare rapidă și un timp care se împlinește repede, căci cu adevărat nimeni nu ar scăpa dacă harul

© Biblioteca Spirituală

Meu n-ar fi hotărât un timp de scurtare, *zice* Domnul Atotputernic, care a făcut cerul şi pământul şi tot ce este [în ele]. Căci Eu am hotărât-o şi nimeni nu-Mi poate opri mâna. Căci poporul Meu a devenit lamentabil de rău, *zice* Domnul, şi sabia Mea a judecăţii va veni să cureţe, să cureţe şi să mătură pământul, ca să pot începe din nou să zidesc, să plantez şi să dau naştere unui popor care să Mă onoreze şi care să devină nucleul unei confederaţii mondiale a poporului Meu; care va deveni popoare şi naţiuni drepte pentru toţi." lumea să vadă. Căci dreptatea va răsări ca din pământ uscat, ca înmugurirea şi înflorirea a ceea ce iese *dintr* -o toiag pe care o voi sădi în adevăr şi în sfinţenie.

„De aceea, *voi* (vase pregătite de Dumnezeu) veţi ieşi în această zi pe care am rânduit-o", *spune* Domnul, „să fiţi un toiag în mâna Mea, un toiag al adevărului şi al rânduirii divine, care să răsară prin puterea şi harul Meu miraculos, ca să avertizez poporul Meu şi să aduc rodnicie o rămăşiţă în dreptate şi sfinţenie; ca să duc adevărul Meu pe toată întinderea acestei ţări", *spune* Domnul, „pentru ca atunci când va începe trezirea, un popor să fie pregătit să primească şi să se ridice ca o armată puternică pentru a ieşi în această ultimă zi şi a anunţa venirea Mea apropiată; pentru a pregăti un popor pentru arătarea Mea."

„Căci cu adevărat voi avea un popor în ţară", *zice* Domnul. Mai întâi, o rămăşiţă care va face isprăvi în Numele Meu şi va pregăti din belşug o recoltă mare în ţară şi pentru un timp hotărât. Căci secera pe care o voi pune în mâna lor este secera adevărului - adevărul pentru prezent - pentru acest timp hotărât; ca administratori credincioşi, ca să aducă vinul Meu al adevărului şi al dreptăţii pentru această zi. Căci am pregătit vin nou şi vase pentru a primi vinul pregătit; un vin prea tare ca să fie primit decât de o rămăşiţă pregătită", *zice* Domnul. Dar *voi* (vasele pregătite) veţi fi folosiţi pentru a pregăti o recoltă din belşug", *zice* Domnul; căci într-un timp de necaz voi naşte (Isaia 66:7-9), şi într-un timp de necaz voi fi căutat; atunci va răsări şi va înconjura de la o mare la alta, *zice* Domnul. De la răsărit până la apus va răsări în adevăr şi sfinţenie (în toată ţara).

„Dar încă nu a sosit vremea, căci trebuie mai întâi pregătită o rămăşiţă, şi aceasta fac Eu acum", *zice* Domnul. „Nu vă înspăimântaţi de ceea ce va veni în curând *peste voi* , căci aceasta este pregătirea Mea", *zice* Domnul. * *Vă* voi trimite să trâmbiţaţi acest mesaj de pregătire; căci trebuie mai întâi pregătită o rămăşiţă, şi atunci şi numai atunci va veni o mare recoltă. Căci din miazănoapte şi din est se va ridica un urgie şi mulţi vor cădea în ziua aceea, dar din apus se va ridica nădejdea, aşa cum din miazăzi va veni nedumerirea şi frica", *zice* Domnul.

* Aceasta se referă la o încercare personală prin care am trecut, dar indică şi faptul că Dumnezeu îi va testa pe toţi cei pe care îi pregăteşte.

„În *tine* (vasele pregătite) va fi o furtună de vânt care va înconjura pe mulţi, căci voi sufla *peste tine* , *zice* Domnul, şi lucruri puternice se vor face în Numele Meu şi pentru Mine. Căci cei pe care i-am pregătit vor ieşi ca o furtună puternică, ca să zguduie, să dezrădăcineze şi să sădească din nou; şi mulţi vor veni şi vor vedea mâna puternică a adevărului Meu. Nu te teme, deci, căci *te* voi înconjura cu Duhul Meu şi *te* voi face un turn puternic, ca o cetate înconjurată cu ziduri, care va fi înconjurată de vrăjmaş, dar nu va putea să pătrundă, *zice* Domnul."

„Căci unii dintre cei pregătiţi ai Mei vor rămâne în timpul plăgilor necazului care vor veni *pe* pământ şi nu se vor împărtăşi din cele dintâi roade care vor fi luate. Tot aşa se vor împărtăşi din primele roade ale recoltei Mele, care vor fi lăsate pe pământ ca un ferment al dreptăţii şi adevărului până când toate turtele vor fi pe deplin pregătite, *spune* Domnul. Căci vor fi pregătite trei turte (***Matei 13:33***). O turtă de cei pregătiţi pentru a se împărtăşi pe deplin din tot ce am (de 100 de ori); o turtă de cei doi (de 60 de ori) care vor vedea slava Mea, dar nu vor intra în gloria Împărăţiei cereşti; şi o turtă de cei trei (de 30 de ori) care vor fi aruncaţi în condiţii de necaz fără deplinătatea protecţiei Mele („multele lovituri" din ***Luca 12:45-47***), căci vor trebui să îndure multe greutăţi şi suferinţe şi va fi plâns şi scrâşnirea dinţilor."

„Dar cei ce se încred pe deplin în Mine şi sunt pregătiţi de Mine nu vor trebui să se teamă în ziua aceea", *zice* Domnul. „Căci cei pe care i-am scos Eu (Pârgile dintâi - Apocalipsa 14:1-5) vor înconjura poporul Meu, îi vor ocroti şi îi vor vorbi *în* ziua necazului. Ei vor fi un scut ocrotitor *pentru* cei ce rămân în pustia încercării", *zice* Domnul. (***Apocalipsa 12:6***)

© Biblioteca Spirituală

„Nu se va folosi oare aluatul adevărului pentru a dospi aceste plămădeli, *zice* Domnul. Căci, precum o femeie (Apocalipsa 12:1, Matei 13:33) care dorește să vadă ieșind din cuptor plinătatea a ceea ce a frământat și a pregătit, așa voi da poporului Meu dorința și mijloacele de a fi un ferment în pământ în zilele din urmă. O plămădeală va fi de la răsărit, o plămădeală de la miazăzi și una de la apus (simbolic vorbind - același lucru cu 100, 60 și 30 de ori). Plămădea de la răsărit va fi aruncată (în condiții de necaz - „bătăile" din Luca 12:47), *zice* Domnul, căci și-au căutat mai întâi propriile dorințe. Tot așa se vor împărtăși cu urgia și nu vor primi deplinătatea protecției în ziua aceea. O plămădeală va fi de la miazăzi. Ei vor vesti adevărul Meu, dar vor veni prea târziu pentru a fi părtași cu sfinții la lumină care vor cunoaște și vor fi în plinătate în ziua aceea. Tot așa, ei…" vor primi protecția Mea completă, căci sunt fii ai dreptății și fii ai Împărăției, chiar dacă aceasta este doar cea pământească. Căci aceasta va fi soarta lor: să intre în ceea ce este pământesc în plinătatea staturii fizice și a perfecțiunii (nemurire), fiind părtași la primele roade ale moștenirii pământești (în pregătire pentru viitoarea Împărăție milenară).

„Dar masa de la apus va fi mai mare decât ei, căci ei vor intra în ceruri. Căci, precum cele dintâi roade care sunt luate mai dinainte (la începutul necazului cel mare), tot așa vor fi luați ei în ziua aceea (la sfârșitul necazului - marea mulțime din ***Apocalipsa 7:9-17***) ca să-Mi fie *ajutor* în ceruri, în timp ce caut să conformez toate lucrurile propriului Meu tărâm."

„Nu voi domni Eu oare, *zice* Domnul? Nu voi căuta să aduc toate lucrurile *la* Mine? Într-adevăr, le voi face! Și mulți vor fi folosiți de Mine pentru a-Mi îndeplini scopul, *zice* Domnul. Căci aceasta este cea mai vestică bucată care se va ridica din Sfânta Sfintelor până *la* Mine, *zice* Domnul. (Vezi ***Filipeni 3:21***)

„Participanți, participanți, participanți", *spune* Domnul. Toți vor fi participanți (cele trei «bulgări» - 30, 60 și 100 de ori). Diferența constă în timp și în tărâmul gloriei. Căci slava pământească nu este cea cerească; nici cea cerească nu este cea pământească (***1 Corinteni 15:40-41***). Ci fiecare va arăta slava Mea în sfera lui."

„Ești dispus să fii un ferment, *spune* Domnul? Căci un ferment voi avea nevoie ca să scot la iveală aceasta, *spune* Domnul. Căci există un ferment al adevărului, precum și un ferment al răului. Fermentul adevărului lucrează încet, pătrunzând în fibrele sufletului pentru a scoate la iveală ceea ce am pregătit. Gândește-te, gândește-te la ceea ce îți spun , copilul meu, căci căile Mele nu sunt căile tale și te voi face să cauți căi mai înalte."

[Comentariu]

Următoarele comentarii au fost făcute la momentul publicării inițiale a cuvântului profetic. Le retipăresc aici exact așa cum au fost date inițial. Voi adăuga câteva comentarii suplimentare mai târziu, subliniind aspectele profetice ale mesajului.

În profeție, Dumnezeu spune: „Ești tu dispus să fii un ferment... căci un ferment voi avea nevoie ca să scot la iveală aceasta." Conform dicționarului, un „ferment" este orice substanță a cărei prezență într-un alt corp produce efervescența și descompunerea specifice numite fermentație; frământare; căldură; tumult; agitație. Fermentația este un proces chimic care provoacă descompunerea sau conversia unei substanțe organice în compuși noi în prezența unui ferment, indicat în general printr-o mișcare internă sensibilă, dezvoltarea de căldură și eliberarea de bule de gaz; în limbaj comun, procesul prin care sucul de struguri este transformat în vin.

Isus a spus: „Nimeni nu pune *vin* nou în burdufuri vechi" (Marcu 2:22). Aceasta deoarece acțiunea de „fermentare" a vinului nou este prea puternică pentru starea deja întinsă și „rigidă" a burdufului vechi. Vinul nou este cel care este încă în proces de fermentare, nefiind încă un vin „matur". Dintr-o perspectivă, vinul nou este un tip de ADEVĂR NOU. În profeție, Dumnezeu spune: „Am pregătit vin nou și vase ca să primesc vinul pregătit, un vin prea puternic ca să fie primit, dar pregătit doar de o rămășiță, zice Domnul ." Această rămășiță chemată este pregătită ca un vas sau un burduf NOU pentru a primi ADEVĂRURILE și LUCRĂRILE DUHULUI prea puternice pentru creștinul obișnuit și grupul bisericesc. Fiecare trebuie să devină un VAS NOU pentru *Domnul* , complet flexibil la ceea ce Domnul vrea să ne descopere sau să facă ÎN noi.

Ce se întâmplă când Domnul începe să-ți dezvăluie un adevăr nou? Începe un proces de

© Biblioteca Spirituală

„fermentaţie” în tine. Provoacă o frământare, tumult şi agitaţie, deoarece perturbă adesea idei sau concepte la care te-ai agăţat anterior. Asemenea aluatului, este o „substanţă” în interiorul căreia se produce o efervescenţă şi o descompunere (a celui vechi), descompunând, restructurând şi înălţând, pregătind Duhul -FOC pentru a face lucrarea finală. Această „lucrare” continuă până când acel adevăr devine „matur” în noi. Asemenea vinului „matur”, este apoi incoruptibil, purificator şi durabil. Vinul nou fie va fermenta proprietăţi şi va deveni un vin matur, fie se va acri şi se va transforma în oţet. La fel şi cu adevărul nou în noi; fie îşi va face fermentaţia corectă în noi şi ne va MATURIZA, fie ne va ACRI, în funcţie de pregătirea noastră sau lipsa acesteia. Profeţia spune: „Fermentul adevărului lucrează lent, pătrunzând în fibrele sufletului pentru a scoate la iveală ceea ce am pregătit.” Cei mai mulţi dintre noi suntem LENTI în a primi ceea ce este nou pentru noi. Este nevoie de TIMP pentru ca noul adevăr să-şi facă „lucrarea” şi să se „maturizeze” în noi. Între timp, este posibil să experimentăm o mulţime de acţiuni „de fermentare” în interiorul nostru.

Şi acum câteva comentarii despre „pârâi”. Reţineţi că, conform MODELULUI Biblic, pârâiele erau acea parte a recoltei care se coacea prima şi preceda recolta principală. În profeţie, „pârâiele” sunt împărţite în două grupe: (1) „pârâiele” care vor fi scoase înainte de recolta principală şi (2) „pârâiele coapte ale recoltei Mele care vor fi lăsate în pământ pentru a acţiona ca un ferment al dreptăţii şi adevărului până când toate turtele sunt complet pregătite” în timpul recoltei principale.

Din nou, când ne uităm la MODELUL Biblic, descoperim că „pârgile dintâi” erau dedicate în mod special lui Dumnezeu şi, deoarece Îi erau prezentate cu credinţă, erau garanţia restului recoltei. În ***Levitic 23:10-12*** găsim instrucţiuni ca un „snop” din pârgile dintâi să fie prezentat Domnului într-o ceremonie specială la sezonul Paştelui, la începutul recoltei orzului. În această prezentare specială, ei nu smulgeau tot bobul copt, ci doar un „snop” DIN pârgile dintâi (***Levitic 23:10***) care era „tăiat” din câmpul recoltei şi ADUS PREOTULUI pentru a fi „legănat” înaintea Domnului. Josephus, marele istoric evreu, spune că acest snop era de orz şi că, până când această ceremonie nu era îndeplinită, nu trebuia făcută nicio lucrare de recoltare.

Personal, cred că acest „snop legănat” este „copilul de parte bărbătească” din Apocalipsa 12:5, care este „răpit” la tronul lui Dumnezeu înainte de cei 3 ani şi jumătate de necaz din „pustie”. Este reprezentat şi de cei 144.000 din ***Apocalipsa 14:1-5***, care sunt descrişi ca „pârgile dintâi *pentru* Dumnezeu şi pentru Miel”. Există un motiv foarte special pentru care acest „snop” al pârgilor este scos (tradus şi *li* se dau trupuri glorificate) ÎNAINTE de necaz. În profeţie, Domnul spune: „Cei pe care i-am scos *vă vor* înconjura, *vă* vor ocroti şi *vă* vor vorbi în ziua necazului. Ei vor fi *pentru voi* şi *pentru* poporul Meu un scut ocrotitor în pustia încercării.” După ce au primit trupurile lor glorificate, putem vedea cum au putut îndeplini un astfel de „serviciu de mesageri”, aşa cum a făcut Domnul nostru după ce a înviat din morţi, continuând să se arate şi să vorbească ucenicilor în trupul Său glorificat timp de 40 de zile (***Faptele Apostolilor 1:3***). ***Apocalipsa 12:6*** spune că această „pârgă, fiu de om”, va „hrăni” biserica din pustie.

Spre deosebire de „snopul din primele roade” care va fi scos, observaţi că profeţia vorbeşte despre „cele din primele roade” ale recoltei Mele, care vor fi lăsate în pământ pentru a acţiona ca un ferment al dreptăţii şi adevărului până când toate turtele vor fi complet pregătite... căci vor fi trei turte pregătite.” Aceste trei turte vor fi aduse la rodire finală în timpul perioadei necazului de 3 ani şi jumătate, care este timpul ultimei mari recolte de suflete umane *de pe* pământ. „Rămăşiţa din primele roade” pe care Dumnezeu o cheamă şi o pregăteşte acum (cu excepţia „snopului” care va fi scos) VA DEVENI „fermentul” lăsat în pământ pentru a face lucrarea. Chiar acum o parte din această lucrare se face şi trebuie să fim dispuşi să devenim o substanţă „fermentantă-efervescentă” (fierbinte, vie şi uneori chiar agitată) în cadrul corpului mai larg al creştinătăţii; nu prin nişte metode „carnale”, ci prin puterea Cuvântului lui Dumnezeu şi lucrarea Duhului Său.

Trebuie să fim ca femeia din parabola consemnată în ***Matei 13:33***, care a luat şi a ascuns aluatul (dospitul) în trei măsuri de făină, până când totul s-a dospit. În profeţie, Dumnezeu spune: „Nu se va folosi oare aluatul pentru a dospi aceste turte, *zice* Domnul? (aluatul, în acest caz, reprezintă adevărul care devine «dospitul» pentru a face lucrarea). Şi, precum o femeie care doreşte să vadă ieşind din cuptor plinătatea a ceea ce *a frământat şi a pregătit, aşa îţi* voi

© Biblioteca Spirituală

da dorința și mijloacele să fii un dospit printre poporul Meu, să aduci trei turte în aceste zile din urmă." Împlinirea finală și completă va fi prin „femeia din pustie" din Apocalipsa 12:6 DUPĂ ce „copilul de parte bărbătească" este răpit la tronul lui Dumnezeu. Femeia este protejată de „fața șarpelui" (***Apocalipsa 12:14***) în timpul necazului, pentru ca să-și poată îndeplini lucrarea și să fie o influență „dospitoare".

În parabola din ***Matei 13:33***, femeia „dospește" trei măsuri, iar în profeție sunt menționate trei turte. „Turtele" ar reprezenta „măsurile" de făină DUPĂ ce aluatul Cuvântului adevărului și focul Duhului lui Dumnezeu au făcut lucrarea necesară. Cele trei „turte" care vor fi aduse în aceste zile din urmă reprezintă gruparea creștinilor de 30, 60 și 100 de ori. Gruparea de 100 de ori este menționată în profeție ca fiind „turta celor pregătiți să se împărtășească pe deplin din tot ce am". Ei vor fi „moștenitori împreună" cu Hristos pentru a „domni și a domni" în gloriile împărăției celeste (cerești) și peste pământ. DESPREZE de ei profeția spune și: „Căci, precum pârgile care au fost luate mai dinainte (primele din grupul de 100 de ori), așa veți fi luați și *voi* în ziua aceea ca să - *Mi* fiți ajutor în locurile cerești, în timp ce caut să potrivesc toate lucrurile cu tărâmul Meu... Căci aceasta este cea mai apuseană frământare care se va ridica din Sfânta Sfintelor chiar *pentru* Mine, *zice* Domnul."

Cei 60 de cetățeni sunt „mulțimea celor de al doilea rând, care vor vedea slava Mea, dar nu vor intra în gloria împărăției cerești". Soarta lor va fi să intre în ceea ce este pământesc în plenitudinea staturii și perfecțiunii fizice - viață nemuritoare sau nemurire în trupuri fizice (terestre) în loc de trupuri glorificate (celeste) (***1 Corinteni 15:40***). Cei 30 de cetățeni sunt „mulțimea cetățenilor de clasa a treia care vor fi aruncați afară (în condiții de necaz) din cauza nebuniei lor și vor trebui să îndure multe greutăți și suferințe, căci acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților". Ei „vor fi împărtășiți de bici și nu vor primi deplinătatea protecției în ziua aceea". Cred, totuși, că dacă „îndură" în credință până la sfârșitul perioadei necazului (Matei 24:13), Dumnezeu le va salva sau le va păstra viețile din potirele mâniei Sale și ei, împreună cu cei 60 de cetățeni, vor moșteni faza pământească a împărăției. Însă, spre deosebire de cei de 60 de ori, ei nu vor fi candidați imediați pentru nemurire pentru corpurile lor fizice, ci vor trebui mai întâi să se dovedească și să treacă la statutul de 60 de ori înainte ca schimbarea lor să poată veni. Cred că, la un moment dat după mileniu (1000 de ani de pace), cei care trăiesc în corpuri fizice nemuritoare vor fi mutați și își vor primi trupurile glorificate, căci nu este scopul lui Dumnezeu ca vreunul dintre copiii Săi să rămână „săltăreți" și legați de pământ pentru totdeauna. După cum spune profeția: „Cei care se împărtășesc, se împărtășesc, se împărtășesc", *spune* Domnul. Toți (30-60-100 de ori) se vor împărtăși. Diferența este în TIMP și în TĂRÂMUL SLAVEI." Toți vor fi în cele din urmă eliberați de cele pământești și îmbrăcați în gloria cerească și cerească la timpul lui Dumnezeu, fiecare pentru a intra în acel TĂRÂM pe care Dumnezeu l-a ales pentru ei.

Pe măsură ce analizăm ultimii zece ani de când acest cuvânt profetic a fost primit pentru prima dată, putem observa că istoria a confirmat deja o mare parte din el. Multe lucruri s-au întâmplat *pe* pământul Americii, iar ceea ce am văzut este doar începutul „vaiurilor" judecătioase care vor veni. Nu voi presupune că pot în acest moment să prezic tot ce are Domnul în minte în acest mesaj profetic. Dar voi comenta o măsură a împlinirii pe care am văzut-o. În primul rând, Dumnezeu spune că din est se va ridica o ciumă și un flagel care vor aduce mari jale și vaiuri, aducând pericol asupra națiunii. Nu cred că această „ciumă" se referă în primul rând la o boală fizică sau un flagel de proporții epidemice, deși aceasta ar putea face parte din ea în timp , chiar dacă am văzut într-o mică măsură ceea ce a fost numit „gripa asiatică" și alte boli din est invadând această țară. Dar am văzut o mare „consternare" venind *asupra* acestui pământ din cauza „flagelului" comunist care a făcut ravagii tot mai mari în est în ultimii 10 ani, în special în Vietnam. În 1964, problema Vietnamului a afectat foarte puțini americani, dar în anii următori aproape că a sfâșiat această țară, aducând un „pericol" considerabil însăși structurii națiunii noastre. Cred că războiul chinuitor din Vietnam a fost o împlinire parțială a flagelului venit din est.

Privind spre viitor, este puțin probabil ca flagelul comunist continuu să poată fi ținut în frâu în est, chiar dacă vedem țări precum Cambodgia clătinându-se în pragul colapsului, iar Vietnamul de Sud fiind din ce în ce mai slăbit. De asemenea, se fac incursiuni în alte națiuni, cum

© Biblioteca Spirituală

ar fi Thailanda, India etc. Aşadar, ne putem aştepta ca „cărţile" să fie din ce în ce mai „împotrivă" nouă, ca naţiune, în ţările din Extremul Orient.

Dar poate că evoluţiile recente din Orientul Apropiat (sau Orientul Mijlociu) sunt chiar mai ameninţătoare pentru naţiunea noastră decât cele din Orientul Îndepărtat. Uitaţi-vă ce s-a întâmplat în ultimii zece ani de când a fost rostit cuvântul profetic. Au existat două războaie între evrei şi arabi (1967 şi 1973), ruşii ajutând şi instigând din ce în ce mai mult ţările arabe. Deodată, arabii şi-au dat seama că au puterea de a tăia vena jugulară a Occidentului în marile lor rezerve de PETROL de care naţiunile occidentale (inclusiv America) au nevoie. Liderii naţiunilor occidentale, inclusiv propriul nostru secretar de stat, Henry Kissinger, au avertizat recent cu privire la marele PERICOL economic cu care sunt ameninţate naţiunile occidentale, deoarece arabii au ales să-şi folosească arma petrolieră cu preţuri astronomic crescute. Este nevoie de puţină imaginaţie pentru a vedea cum arabii (îndemnaţi, fără îndoială, de Rusia) vor încerca din ce în ce mai mult să ŞANTAJEZE Occidentul pentru a-şi accepta poziţia împotriva Israelului. Şi, fără îndoială, cea mai mare „consternare" şi „PERICOL" va veni asupra naţiunii noastre din EST, atunci când confruntarea finală va avea loc în Orientul Mijlociu. Căci nu cred că America va abandona Israelul distrugerii ţărilor arabe înarmate şi susţinute de Rusia.

Cuvântul profetic menţionează apoi pericolul dinspre sud . Profeţia este destul de specifică, afirmând că aceasta se referă la naţiunile aflate la sud de graniţa noastră, în America Centrală şi de Sud, care se ridică în revoluţie, adoptând din ce în ce mai mult ideologii pro-stânga şi atacând SUA. În ultimii zece ani s-a înregistrat „valul ascendent" în acest sens. Am citit în ziare despre răpirile tot mai frecvente ale funcţionarilor corporaţiilor americane din aceste ţări şi despre cererea de bani, alimente etc. drept răscumpărare. Acesta este rezultatul creşterii activităţii de gherilă de stânga, care ameninţă stabilitatea fragilă a majorităţii naţiunilor sud-americane. Recent, am vorbit cu misionari cu vechime în America de Sud, iar raportul lor este că situaţia politică din majoritatea naţiunilor sud-americane este extrem de volatilă. Am văzut o naţiune (Chile) ajungând sub dominaţia unui guvern comunist, doar pentru a-l răsturna în lupte sângeroase, dar este destul de evident că există încă mult sentiment pro-stânga în ţară şi, în timp, un conflict sângeros ar putea izbucni din nou acolo. În timp, valul revoluţionar al sudului va afecta puternic naţiunea noastră şi va aduce o mare consternare şi frică.

[Notă a editorului: acest comentariu a fost produs în 1974. Profeţia flagelului sudic a cunoscut într-adevăr o împlinire mult mai mare în anii 1980, prin revoluţiile comuniste din Grenada, El Salvador şi Nicaragua sub sandinişti, toate creând o mare consternare pentru administraţia Reagan, ducând la ceea ce a devenit cunoscut sub numele de „Contra-gate".]

Profeţia menţionează apoi o mare speranţă venind dinspre vest şi menţionează în mod specific partea cea mai vestică a SUA ca fiind „trambulina" pentru o mişcare a Duhului, care va aduce o mare speranţă naţiunii. Dacă acest cuvânt profetic referitor la vest ar fi venit doar prin mine, aş ezita să-l public, dar profeţii similare au venit de la o serie de vase ale lui Dumnezeu în ultimii ani. Cu toate acestea, mesajul este foarte clar că aceasta va fi o mişcare a Duhului la nivel naţional, iar de unde vine şi ce vase foloseşte Dumnezeu pentru a-i da impuls nu este de mare importanţă. Trebuie să fim cu toţii pregătiţi să fim folosiţi de Dumnezeu în orice mod alege El şi numai pentru slava Lui. Cred că mişcarea promisă a Duhului şi renaşterea promisă sunt, în cea mai mare parte, încă în viitor. Cu toate acestea, am văzut în ultimii zece ani o mişcare preliminară tot mai mare a Duhului, care a fost numită de unii mişcarea „harismatică" şi care a afectat un număr mare de oameni din toate denominaţiunile. În armonie cu modelul pe care Dumnezeu l-a vorbit, această mişcare a primit impulsul iniţial principal de pe coasta de vest. Dar ceea ce am văzut este doar mic şi fragmentar în comparaţie cu puternica revărsare despre care ştim că vine. Slavă Domnului! Fie ca El să grăbească ziua.

[*Notă a editorului*: în anii 1990-2000, numeroase profeţii au început să declare că ***renaşterea spirituală din Statele Unite va veni dinspre est***, în special din Noua Anglie! Acest lucru nu trebuie să indice o contradicţie, dar poate indica mişcări diferite care vor veni în momente diferite. După cum subliniază fratele Earls în altă parte, căile lui Dumnezeu sunt multiple, adică „multilaterale"]

© Biblioteca Spirituală

Domnul afirmă că marea trezire pe care o va trimite va fi o pregătire pentru timpul final de mare consternare care va veni *asupra* acestei naţiuni. Pericolele dinspre est şi sud aduc o mare frică internă şi, fără îndoială, unele tulburări (tulburări în masă care vor duce la demonstraţii şi chiar revolte şi distrugeri pe măsură ce tensiunile cresc), dar timpul marii distrugeri asupra naţiunii noastre va veni odată cu pericolul dinspre nord. Pare evident că aceasta este o referire la Rusia, care poate trimite rachete peste calota polară, coborând asupra oraşelor noastre mari dinspre nord. Acest lucru va avea loc în timpul fazei finale a războiului total numit Armaghedon sau „Bătălia acelei zile mari a Dumnezeului Atotputernic" (Apocalipsa 16:14-16). Profeţia arată clar că Dumnezeu va interveni pentru a scurta timpul bătăliei, ca nu cumva totul să fie distrus, iar acest lucru este în armonie cu afirmaţia lui Isus din Matei 24:22: „Personal, nu cred că va exista atât de multă distrugere în Statele Unite câtă va avea loc în zone precum Orientul Mijlociu şi Europa". Dar cu siguranţă nu vom scăpa de judecata atomică şi pare destul de sigur că multe dintre oraşele noastre vor avea mult de suferit şi un număr mare de oameni vor fi ucişi.

Voi face câteva comentarii finale asupra gândului exprimat în cuvântul profetic, conform căruia nu toţi creştinii vor primi acelaşi grad de protecţie în zilele necazului viitor; nici toţi creştinii nu vor intra în acelaşi grad de glorie şi răsplată în Împărăţia viitoare. Mulţimi de creştini au fost adormiţi în complacere de dogma adormitoare conform căreia toţi creştinii vor fi răpiţi înainte ca vreun mare necaz să cadă *asupra* lumii. Nu voi face timp aici pentru a risipi întunericul unei astfel de învăţături nescripturale, ci pur şi simplu voi afirma că marea majoritate a creştinilor vor trece prin marele necaz. Întrucât acest lucru este adevărat, devine de o importanţă capitală să-L lăsăm pe Domnul să ne PREGĂTEASCĂ pentru zilele de necaz care vor veni.

Nevoia de a ne pregăti este clar exprimată de Isus în Luca 12:35-48. Citiţi întregul pasaj şi observaţi că Isus se referă la condiţii legate de a doua Sa venire. Este foarte clar că slujitorii Săi care devin nepăsători şi nu se pregătesc vor avea un tratament diferit faţă de cei care se menţin în armonie cu Domnul şi fac voia Lui. Versetul 47 afirmă cu emfază că slujitorul care a cunoscut voia Domnului, dar nu S-A PREGĂTIT, va fi „bătut" cu multe lovituri. Amintiţi-vă, întregul pasaj tratează condiţiile din timpul sfârşitului, iar „multele lovituri" sunt, fără îndoială, o descriere simbolică a încercărilor şi circumstanţelor chinuitoare ale necazului, fără deplinătatea protecţiei Domnului. Mai puţine lovituri vor fi date celor care au avut o înţelegere mai mică a voinţei Domnului, dar ei ÎNCĂ vor primi „lovituri" în condiţiile necazului (versetul 48). Cred că în primul rând cei de 30 de ori mai mulţi vor primi aceste tratamente mai severe din partea lui Dumnezeu, mai degrabă decât cei de 60 sau 100 de ori mai mulţi, aşa cum pare să indice profeţia.

În Apocalipsa 11:1-2, citim că lui Ioan i s-a dat o trestie ca *o* prăjină, ca să măsoare templul şi pe cei care se închină în el. „Templul" s-ar referi la Locul Sfânt şi la Sfânta Sfintelor, care îi simbolizează pe creştinii de 60, respectiv 100 de ori mai mulţi. Dar lui Ioan i s-a spus să nu măsoare curtea din afară, căci aceasta va fi dată neamurilor ca să fie călcată în picioare timp de patruzeci şi două de luni (perioada necazului). Curtea din afară l-ar simboliza pe creştinul de 30 de ori mai mulţi, care este prea departe (spiritual) de ceea ce face Domnul pentru a fi măsurat cu prăjina (Cuvântul lui Dumnezeu) şi numărat printre cei care vor primi deplinătatea protecţiei Sale. „Călcarea în picioare" de către neamuri ar corespunde simbolic cu „multele lovituri" din ***Luca 12:47***. O indicaţie suplimentară a faptului că creştinii sunt „pedepsiţi" prin condiţiile necazului se găseşte în Apocalipsa 2:22 şi 3:16. Nu voi face timp să explic în detaliu acum, dar în fiecare dintre ultimele patru scrisori către cele şapte biserici ale Asiei există o referinţă fie la venirea Domnului, fie la necazul cel mare. Aceasta indică faptul că ceea ce a apărut în cadrul Bisericii în perioadele istorice reprezentate de aceste biserici continuă până la sfârşit. În acest timp al sfârşitului, fiecare creştin va lua parte la sau va experimenta condiţiile spirituale reprezentate simbolic într-una dintre aceste biserici: fie „idolatria" spirituală şi „curvia" a bisericii Tiatira, fie „moartea" bisericii Sardes, fie credincioşia, puritatea şi puterea bisericii Filadelfia, fie mândria, complacerea şi lipsa de spirit a bisericii Laodicea.

Uitaţi-vă la ***Apocalipsa 2:21-23***, unde Isus porunceşte celor din Tiatira să se pocăiască, altfel „îi va arunca în necaz mare" (să primească „multe lovituri" sau chiar să fie ucişi de condiţiile

© Biblioteca Spirituală

necazului). Ca unii să nu creadă că nu vorbeşte despre creştini aici, El declară în versetul 23 că va face aceste lucruri pentru ca „toate bisericile să ştie că Eu sunt Cel *ce cercetez* rărunchii şi inimile; şi voi da *fiecăruia* după faptele lui". Cu alte cuvinte, El nu se ocupă de chestiunea mântuirii veşnice, ci de fapte (ascultare sau lipsa ei) şi de necesitatea „pedepsei" prin condiţii de necaz, din cauza lipsei de pocăinţă. În scrisoarea către biserica laodiceeană căldicea, Isus subliniază acest lucru cu aceste cuvinte: „Eu mustru şi pedepsesc pe toţi pe care îi iubesc: fiţi plini de râvnă, dar, şi pocăiţi-vă" (Apocalipsa 3:19). Amintiţi-vă, El se adresează bisericii şi nu lumii. Aceleiaşi biserici laodiceene, El declară: „Fiindcă *sunteţi căldicei* , nici reci, nici fierbinţi, voi..." (Apocalipsa 3:16). Unde *le voi scuipa* ? Fără îndoială, în necazul cel mare, ca să primească „bătăile" necesare, aşa cum cei din curtea dinafară din Apocalipsa 11:2 sunt „aruncaţi afară" (lectură marginală) pentru a fi „călcaţi în picioare". Având în vedere aceste fapte, nu este de mirare că, atunci când a propovăduit despre a doua venire a Sa şi despre evenimentele aferente din lume, Isus a avertizat de multe ori despre importanţa „vegherii" şi a pregătirii.

O RĂMĂȘIȚĂ PREGĂTITĂ

Deoarece profeţia retipărită anterior menţionează scopul lui Dumnezeu în ceea ce priveşte „rămăşiţa pregătită", ar fi bine să aruncăm o privire asupra principiului „rămăşiţei" din Biblie. Cuvântul „rămăşiţă" înseamnă pur şi simplu o parte a întregului: literalmente restul, câteva în comparaţie cu întregul. Când Dumnezeu îi spunea lui Isaia despre judecata care va veni asupra lui Israel din cauza păcatelor lor, Isaia L-a întrebat pe Domnul „până când?". Răspunsul a venit: „până când cetăţile vor fi pustii fără locuitori, casele fără oameni şi ţara va fi complet pustie. Domnul va îndepărta oamenii şi va fi o mare părăsire în mijlocul ţării. Dar totuşi va fi în ea o zecime , şi se va întoarce şi va fi mâncată: ca un stejar şi ca un stejar care îşi pierde frunzele, aşa va fi sământa sfântă care va fi bogăţia ei." (Isaia 6:11-13) Dumnezeu l-a asigurat pe Isaia că, deşi majoritatea oamenilor Îl vor părăsi şi vor fi distruşi sau duşi captivi la judecată, totuşi în ţară va exista „o zecime" din oameni care se vor întoarce la Domnul şi va fi ca o „sământă sfântă" sau o rămăşiţă, iar Dumnezeu va considera această rămăşiţă ca fiind „substanţa" întregului prin care El va putea continua să-Şi îndeplinească scopul în poporul Său ales. Citim în Isaia 10:20-22: „Şi se va întâmpla în ziua aceea că rămăşiţa lui Israel şi cei scăpaţi din casă vor fi mai îngropaţi." „Cei din Iacov nu se vor mai *bizui pe* Cel ce i-a *lovit* , ci se vor *bizui cu credincioşie pe* Domnul, Sfântul lui Israel. Cei care au mai rămas , cei din Iacov, se vor întoarce *la* Dumnezeul cel puternic. Chiar dacă poporul *Tău* , Israel, ar fi ca nisipul mării, tot o rămăşiţă din ei se va întoarce."

Acest principiu este repetat iar şi iar în scripturi. Indiferent cât de mult s-a îndepărtat majoritatea poporului Său de El, Dumnezeu a avut întotdeauna rămăşiţa Sa credincioasă. Dumnezeu i-a spus chiar lui Isaia să-l numească pe unul dintre fiii săi „Şearaşub", ceea ce înseamnă „o rămăşiţă se va întoarce" (***Isaia 7:3***), iar acesta trebuia să fie un SEMN pentru el şi pentru popor. În anii în care Isaia a profeţit, s-a ridicat un rege drept pe numele Ezechia, iar în timpul domniei sale, sub îndrumarea marelui profet Isaia, o rămăşiţă a poporului s-a întors din toată inima la Domnul şi, ca urmare, a avut loc una dintre cele mai mari treziri şi redobândiri spirituale consemnate în scripturi. Puteţi citi despre aceasta în II Cronici, capitolele 29-33. Dar numele fiului lui Isaia a avut o semnificaţie şi mai amplă. Căci după domnia dreaptă a lui Ezechia, poporul lui Dumnezeu a intrat în declinul şi apostazia sa finală, ceea ce a dus la captivitatea lor de către babilonieni. Dar Dumnezeu a dat semnul că, în cele din urmă (după 70 de ani), o rămăşiţă a evreilor captivi se va întoarce la Ierusalim şi va reconstrui templul şi oraşul şi se va pregăti pentru venirea lui Mesia.

Principiul rămăşiţei a fost repetat când s-a apropiat timpul sosirii lui Mesia. Doar o mică rămăşiţă spirituală aştepta cu nerăbdare şi îşi pregătea inimile pentru venirea Lui, cum ar fi Ana proorocita (Luca 2:36) şi Simeon, un om evlavios (Luca 2:25-35). Alţii au fost pregătiţi prin lucrarea lui Ioan Botezătorul şi apoi au răspuns chemării lui Isus de a-L urma. Dar, deşi mulţimile

© Biblioteca Spirituală

L-au auzit învățând și L-au înghesuit datorită puterii Sale care făcea minuni, Ioan 6:66-68 arată că majoritatea au fost dispuși să-L urmeze doar până la un anumit punct și apoi s-au îndepărtat; doar o rămășiță a vrut să se dedice în totalitate Lui și să devină instrumente ale scopului lui Dumnezeu în națiune. Până la sfârșitul lucrării lui Isus și la sfârșitul morții și învierii Sale, o mică rămășiță de 120 se dedicase suficient pentru a se aduna în camera de sus, ascultând de porunca lui Isus de a aștepta promisiunea Tatălui. Pavel se referă la acești credincioși în ***Romani 11:5*** ca fiind „o rămășiță după alegerea harului". Apoi continuă spunând că „Israel n-*a* căpătat ce căuta*;* ci alegerea a căpătat-o, iar ceilalți au fost orbiți" (***Romani 11:7***). Dar priviți ce s-a împlinit după ce Duhul Sfânt a fost revărsat peste acea rămășiță care aștepta. O mare recoltă de suflete a fost adusă *lui* Dumnezeu, începând cu iudeii și apoi ajungând *la* neamuri, așa cum este descris viu în cartea Faptele Apostolilor.

Nu putem vedea că Domnul Se pregătește din nou să revarse pe deplin din Duhul Său peste o rămășiță pregătită într-o a doua Rusalii, sau „ploaie târzie"? Dumnezeu se mișcă prin Duhul Său acum, desigur, dar aceasta este doar o pregustare și o prevestire a ceea ce va veni. În prezent, vedem restaurarea ploii timpurii, cu câteva picături preliminare de ploaie târzie, ca mijloc de adunare, învățare și disciplinare a rămășiței mondiale a lui Dumnezeu, în pregătire pentru marea vreme a secerișului care va veni. Dumnezeu ridică Biserici locale în aceste vremuri de înviorare și restaurare, care se supun Capeteniei lui Hristos și se supun unele altora ca membri ai Trupului lui Hristos și care caută să fie disciplinate în căile lui Dumnezeu, pentru a funcționa în ordinea Sa divină în unitate și iubire. Mii de oameni din întreaga lume simt efectele acestei mișcări prezente a Duhului și răspund chemării Învățătorului de a-și lua crucea și de a-L urma până la capăt. Dar totuși, aceasta este doar o „rămășiță" în comparație cu vasta mulțime a creștinătății nominale, căldicele. Totuși, Domnul trebuie să cheme și să pregătească această rămășiță total dedicată înainte ca marea și puternica revărsare și secerișul să poată veni.

Ar fi nevoie de un volum întreg pentru a arăta cum a lucrat Dumnezeu de-a lungul istoriei prin rămășițe alese, dar acesta nu este momentul sau locul pentru un astfel de studiu. Câteva ilustrații vor fi suficiente pentru a demonstra mai bine acest principiu în Vechiul Testament. Ilie a profețit într-o perioadă de mare răutate și apostazie, când regele slab Ahab era pe tron, iar soția sa străină, Izabela, îi distrugea pe toți profeții adevărați și cerea închinarea la Baal. Ilie a simțit că singurul care îi era credincios lui Dumnezeu când Dumnezeu i-a vorbit și i-a spus: „Am lăsat șapte mii în Israel, toți genunchii care nu s-au plecat înaintea *lui* Baal" (1 Regi 19:18). Da, Dumnezeu avea rămășița Sa credincioasă în mijlocul întregii acele răutăți. Am putea arăta în detaliu perioada de criză din zilele lui Ghedeon, când judecata venea *asupra* poporului lui Dumnezeu din partea madianiților și amaleciților (vezi ***Judecători, capitolele 6-7***). Când poporul a strigat *către* El, Dumnezeu a lucrat o mare eliberare prin Ghedeon și cei 300 de oameni ai săi. Această mică ceată era „rămășița" – cea care a rămas devotată și credincioasă – dispusă să fie pregătită, după ce aproape 32.000 de oameni se întorseseră din luptă. Ca o ilustrare finală, luați exemplul lui Iosif, „rămășița" fiilor lui Iacov; cel care a ajuns în Egipt din cauza trădării fraților săi. Totuși, el a fost dispus să aibă încredere în Dumnezeu și, prin mari încercări și discipline, a fost pregătit să fie folosit ca instrument care a salvat viețile fraților săi și a adus o mare eliberare (***Geneza 45:5-7***). Cu siguranță, Iosif este un tip al acelei rămășițe pe care Dumnezeu o pregătește în aceste zile.

Ce parte din poporul Său, în termeni numerici, consideră Dumnezeu suficientă ca „rămășiță" Sa și pe care o vede ca „substanță" a întregului prin care poate lucra, nu putem spune cu siguranță. Acest lucru ar varia în orice situație dată, așa cum am văzut în exemplele date: 7.000 au fost menționați în zilele lui Ilie, cei 300 ai lui Ghedeon au fost suficienți în zilele sale, iar un om - Iosif - a devenit mijlocul eliberării lui Dumnezeu pentru casa lui Israel în zilele sale; dar, desigur, el a fost un tip de companie sau grup de rămășiță pe care Dumnezeu o pregătește, astfel încât viața lui este simbolică. Dar, în toate scripturile, singura parte pe care Dumnezeu o declară a fi întotdeauna a LUI într-un mod special este sfânta ZECEA. Nu-L putem limita pe Dumnezeu și am observat cum rămășița Sa este adesea mai mică de o zecime. Dar, privind din nou la scriptura cu care am început, observăm aceste cuvinte: „și va fi o mare părăsire în mijlocul țării. Totuși, va fi în ea o zecime și se va ÎNTOARCE" (***Isaia 6:12-13***). Ne întrebăm dacă în ziua în care trăim, în timp

© Biblioteca Spirituală

ce Dumnezeu pregăteşte o mare revărsare a Duhului Său şi o recoltă mare, El aşteaptă ca O ZECEAME dintre cei care se numesc creştini să ÎI ÎNTOARCĂ PE DETOT întreaga lor viaţă, în dedicare completă şi fără rezerve, făcându-L Domn peste TUT.

Pentru a ilustra principiul sfintei zecimi în raport cu principiul rămăşiţei, să aruncăm o privire la un incident semnificativ care a avut loc în lucrarea lui Isus, aşa cum este consemnat în ***Luca 17:11-19***. Curăţarea celor zece leproşi din această naraţiune a avut loc în timp ce Isus se afla în ultima Sa călătorie la Ierusalim. În 17:11 citim: „Şi pe când mergea Isus la Ierusalim, a trecut prin mijlocul Samariei şi Galileii". Mersul Lui la Ierusalim pentru ULTIMA dată, cetatea marelui Împărat, centrul guvernării lui Israel, unde mulţimile L-au aclamat şi I-au strigat regalitatea, este un TIP al întoarcerii Sale pe acest pământ când Îşi va lua puterea de a domni. În drumul Său spre Ierusalim, se spune că a trecut prin mijlocul Samariei şi Galileii. „Samaria" provine dintr-un cuvânt ebraic care înseamnă „turn de veghe". Fără a ne face timp să demonstrăm acest adevăr din alte scripturi, „Samaria" devine astfel un tip al lumii Cereşti, care este „turnul de veghe înalt" de peste pământ. „Galilea" derivă de la marea destul de circulară sau în formă de inimă cu acest nume; prin urmare, semnificaţia sa este cea a unui cerc sau inel şi este un tip al „cercului" sau al zonei ocolitoare a întregului pământ. Afirmaţia că Isus a trecut prin mijlocul Samariei şi Galileii, împreună cu faptul că a fost ULTIMA sa călătorie, pregăteşte scena pentru o imagine profetică a ULTIMELOR zile ale epocii noastre. Vom vedea mai clar semnificaţia acestui lucru în curând.

În timp ce trecea de-a lungul graniţei Samariei şi Galileii, Isus întâlneşte zece leproşi. Toţi au fost curăţiţi de El. Zece este numărul neamurilor, iar lepra este un tip de păcat. Astfel, vedem imaginea simbolică a numărului vast de neamuri care au fost şi sunt curăţite prin asigurarea făcută de Isus prin jertfa Sa pentru păcatele noastre. Faptul că toţi au fost curăţiţi arată, prin tip, că toţi reprezintă oameni mântuiţi, curăţiţi prin sângele lui Hristos. Dar ***Luca 17:15*** spune: „Şi unul dintre ei, când a văzut că a fost vindecat, s-a întors şi a slăvit pe Dumnezeu cu glas tare . Şi a căzut cu faţa la pământ la picioarele Lui, mulţumindu-I. Şi era samaritean. Isus a zis: „N-au fost curăţiţi oare zece? Dar unde sunt cei nouă? Nu s-a găsit nimeni care să se întoarcă să dea slavă lui Dumnezeu, afară de străinul acesta." Trebuie să vedem că există o diferenţă între a fi curăţiţi de lepra păcatului nostru prin sângele lui Hristos şi a ne lăsa vieţile SĂ SE ÎNTOARCĂ PE DETOT la El pentru a-L GLORIFICA în toate, „căzând" la picioarele Lui pentru a I se închina cu toată fiinţa noastră. Doar unul din zece a fost dispus să facă asta. Restul celor „curăţaţi" şi-au urmat propriul drum fără să-L lase pe deplin glorificat ca viaţa lor.

Observăm în ***Luca 17:11*** că această dramă miraculoasă a avut loc în timp ce Isus „trecea printre (sau de-a lungul hotarelor) Samariei şi Galileii" (versiunea NAS). Am văzut că Samaria reprezintă lumea cerească, iar Galileea întregul pământ în care se va întoarce Isus. Aşadar, împlinirea acestei drame miraculoase profetice urma să aibă loc în timpul sfârşitului, când biserica se va afla la GRANIŢA dintre sfârşitul acestei epoci şi venirea lui Hristos - suprapunerea dispensaţiilor. Am putea spune că imaginea profetică arată că atunci când Isus trece prin lumea cerească (Samaria) având grijă de detaliile finale ale pregătirii pentru întoarcerea Sa pe acest pământ, dând instrucţiuni oştirilor îngereşti etc., iar lucrarea Sa este aproape finalizată pe întregul pământ (Galilea), ATUNCI este timpul pentru împlinirea finală a acestui tip profetic al întoarcerii leprosului pentru a-L glorifica pe Isus; Chiar înainte de întoarcerea Domnului pe acest pământ, astfel, înainte ca Hristos să se întoarcă pe acest pământ, o rămăşiţă aleasă trebuie să SE ÎNTOARCĂ din toată inima *la* El pentru a-L GLORIFICA într-o slujire de dragoste şi devotament din timpul sfârşitului. Nu ştiu dacă această rămăşiţă finală va reprezenta literalmente zece procente din toţi creştinii, dar principiul „ zecea parte sfântă" este acolo, iar Dumnezeu este hotărât în scopul Său ca ceea ce Îi aparţine cu adevărat într-un mod special să devină un instrument în mâna Sa.

Să privim acest principiu dintr-o perspectivă diferită, dintr-un pasaj din ***Maleahi 3:8-11***. Profetul mustră poporul pentru că L-a jefuit pe Dumnezeu de zeciuiala Sa sfântă; nu şi-au dat zeciuiala şi darurile. În aplicarea sa primară, putem aplica pe bună dreptate acest lucru la eşecul lor de a da din substanţa lor materială Domnului. Dar să privim lucrurile într-un mod diferit, în lumina a ceea ce am prezentat - un popor ca zeciuială sfântă. În Maleahi 3:10, profetul afirmă promisiunea lui Dumnezeu că, dacă El primeşte zeciuiala (zecea parte) care Îi aparţine, El va

© Biblioteca Spirituală

„deschide zăvorul cerurilor şi va turna peste voi o binecuvântare de neîncăput". Nu a promis Dumnezeu că va turna din Duhul Său (şi o mare binecuvântare) asupra bisericii Sale în aceste zile din urmă? Nu aşteptăm noi „ploaia târzie" când Dumnezeu va deschide „zăvorul" cerurilor şi va trimite înviorare poporului Său cum nu s-a mai întâmplat niciodată? Privind scriptura din Maleahi din această perspectivă, putem vedea cum revărsarea promisă AŞTEAPTĂ în A ZECEA zi pentru a se întoarce *la* Dumnezeu: o zecime din poporul Său să se dedice pe deplin Lui ca „parte specială" a Sa în acest timp de sfârşit. ATUNCI El va deschide zăgazurile cerurilor şi va turna „ploaia târzie" *peste* noi.

Există un pasaj în Ezechiel care ilustrează acelaşi principiu. Dumnezeu a vorbit prin Ezechiel poporului Israel despre scopul Său de a-i scoate din starea lor de împrăştiere şi de a-i întoarce în Ţara Promisă. Dar El avea să se ocupe de ei până când o „rămăşiţă" ar fi dispusă să răspundă; restul fiind lăsat în starea lor rebelă. Citim în Ezechiel 20:33-38: „Pe adevărat că Eu sunt viu, *zice* Domnul Dumnezeu, că voi domni peste voi cu mână tare şi cu braţ întins. Vă voi scoate din mijlocul popoarelor şi vă voi aduna din ţările în care *sunteţi* împrăştiaţi. Vă voi duce în pustia popoarelor şi acolo Mă voi judeca cu voi faţă în faţă. Cum m-am certat cu părinţii voştri în pustia ţării Egiptului, aşa Mă voi judeca cu voi, *zice* Domnul Dumnezeu. Vă voi trece sub toiag şi vă voi aduce în legătura legământului; voi îndepărta din mijlocul vostru pe cei răzvrătiţi; îi voi scoate din ţara în care locuiesc ca străini şi nu vor mai intra în ţara lui Israel. Şi *veţi* şti că Eu sunt Domnul."

Observaţi expresia din pasajul de mai sus: „Vă voi face să treceţi sub toiag". Aceasta este o aluzie la practica numărării animalelor pe măsură ce treceau sub toiagul sau toiagul păstorului, astfel încât fiecare A ZECEA parte să poată fi pusă deoparte pentru Domnul, pentru partea Lui (zeciuiala). Instrucţiunile lui Dumnezeu cu privire la aceasta sunt date în ***Levitic 27:32-33***: „Cât despre zeciuiala din cireadă sau din turmă, din orice trece *sub* toiag, a zecea parte să fie sfântă *Domnului* . El să nu cerceteze dacă este bună sau rea, nici să nu o schimbe; şi dacă o schimbă, atunci atât animalul, cât şi ce i se schimbă va fi sfânt; nu va fi răscumpărat." Astfel, putem vedea că acest model a fost folosit de Ezechiel pentru a indica modul în care Dumnezeu se poartă cu poporul Său pentru a aduce o rămăşiţă binevoitoare înapoi ÎN Ţara Promisă (plinătatea moştenirii lor), iar acelaşi model se aplică şi în modul în care Dumnezeu se poartă cu poporul Său ASTĂZI, pentru ca o rămăşiţă pregătită să poată fi adusă în plinătatea MOŞTENIRII lor SPIRITUALE şi ca parte a Sa specială (zecea parte sfântă). A „trece sub toiag" înseamnă că Dumnezeu marchează sau selectează pe cei care sunt dispuşi să se dedice pe deplin Lui în această zi.

Dar trebuie să vedem mai departe ce simbolizează TOIAGUL. Fără a-mi lua timp să dezvolt pe deplin acest gând, permiteţi-mi să afirm pur şi simplu că eu cred că „toiagul" reprezintă CUVÂNTUL lui Dumnezeu. Putem vedea acest lucru în ***Isaia 11:4***, unde Mesia este descris ca lovind pământul (natura carnală) cu toiagul GURII Sale. Moise a făcut semne puternice cu toiagul sau toiagul păstorului (vezi ***Exod 4:1-5, 7:17-20*** etc.). Aceasta ne vorbeşte despre Cuvântul lui Dumnezeu, care este autoritatea pentru îndeplinirea lucrărilor Sale. A „trece sub toiag" înseamnă că Dumnezeu intenţionează să ne aducă sub CONDUCŢIA şi AUTORITATEA Cuvântului Său. „Rămăşiţa" pe care Dumnezeu o va unge cu putere trebuie să audă din ce în ce mai mult îndemnul: „CUVÂNTUL lui Hristos să locuiască (tabernacolul) în voi din belşug, în toată înţelepciunea" (***Coloseni 3:16***). Trebuie să fim dispuşi să auzim şi să vestim „tot sfatul lui Dumnezeu" (***Faptele Apostolilor 20:27***). „A trece sub nuia" vorbeşte şi despre disciplinele şi corecţiile lui Dumnezeu (chiar şi pedepsele, dacă este necesar), pentru ca El să poată cu adevărat „să domnească peste noi" ca REGELE care nu numai că deţine sceptrul regal (nuia) de domnie peste pământ, dar pregăteşte şi un popor care să împărtăşească acel sceptr domnesc cu El (***Apocalipsa 1:5, 5:10***). În cele din urmă, „a trece sub nuia" vorbeşte despre grija şi protecţia Sa providenţială pentru cei care au încredere deplină în El, căci ştim că experienţa promisă a psalmistului este şi a noastră: „ *chiar* dacă aş umbla prin valea umbrei morţii, nu mă voi teme de niciun rău, căci *Tu eşti* cu mine; *TOIAGUL* şi TOIAGUL *TĂU* mă mângâie" (***Psalmul 23:4***). Aceasta este „moştenirea" aleşilor Domnului.

© Biblioteca Spirituală

PROFEȚIE DE AVERTIZARE
(1973 - ediție ulterioară)

Următoarea profeție a apărut ***luni, 22 octombrie 1973***. Dacă veți verifica data cu ceea ce se întâmpla în Orientul Mijlociu, veți descoperi că națiunea Israel era pe calea spre o altă victorie asupra forțelor combinate ale arabilor. Trupele evreiești își croiseră drum adânc în teritoriul sirian din nord, străpunseseră forțele egiptene din sud și se aflau pe drumul spre Cairo. Dar următorul cuvânt profetic, care a apărut chiar în acel moment, a avertizat dinainte că Israelul va fi forțat să încheie un armistițiu de compromis și apoi presat să facă compromisuri suplimentare și să predea roadele bătăliei, și asta fără nicio înțelegere de pace permanentă și asigurarea unor granițe sigure împotriva incursiunilor și revendicărilor arabe. Evoluțiile recente indică faptul că Israelul nu va mai putea rezista mult înainte de a se supune altor cereri arabe (susținute de superputeri) de a renunța la mai multe dintre teritoriile cucerite în ultimul război sau în războiul din 1967.

Semnificația acestui fapt se vede în declarația cuvântului profetic conform căreia Israelul natural este un tip de Israel spiritual. Dumnezeu a dat bisericii victoria asupra dușmanilor ei prin lucrarea vicarială a lui Isus Hristos în moartea și învierea Sa. Și în aceste zile din urmă, biserica va experimenta din ce în ce mai mult roadele acestei victorii prin revărsarea sporită a Duhului Sfânt. Dar o mare presiune va fi pusă *asupra* bisericii pentru a face compromisuri cu forțele satanice care lucrează prin intermediul sistemelor politice, religioase și economice organizate și prin persecuții sporite din diverse surse. Deoarece Israelul natural VA face compromisuri, se va afla în mari dificultăți și va fi încercat cu greu *până la* distrugerea aproape completă. Chiar și așa, același pericol se va confrunta cu biserica. Dar citiți profeția și apoi „vegheați și rugați-vă" ca să rămâneți neclintiți *până la* sfârșit.

„*Vei vedea*", *spune Dumnezeul tău*, „*ce se întâmplă în Orientul Mijlociu*." *Căci acolo, poporul antic pe care Dumnezeul tău l-a ales se luptă pentru viața sa.* Căci Domnul *spune*: „*Ai văzut în ultimele zile că oamenii merg din victorie în victorie, într-o bătălie după alta*." *Da*, *și nu este acesta un tip și un model pentru poporul Meu? Căci, cu siguranță, naturalul este un tip al spiritualului. Și ceea ce se întâmplă în Israelul natural este un tip și un model pentru ceea ce Eu intenționez în Israelul spiritual*. *Și așa cum ai văzut Israelul natural învingându-și dușmanii, tot așa va fi acesta modelul pentru biserica Mea* ***în această ultimă zi****. Căci, cu siguranță, voi face ca poporul Meu să meargă din victorie în victorie. Îi voi face să-și învingă toți dușmanii. Îi voi face să meargă în triumf în ceea ce Eu intenționez pentru ei* ***în această ultimă zi.*** *Și nimeni nu va putea sta înaintea lor în timp ce triumfă în fiecare situație în care îi va pune Domnul Dumnezeul tău.*"

„*Da*, poporul meu, *vedeți* modelul transmițându-se în Israelul natural. Și *cu siguranță îl veți vedea* împlinindu-se în biserica spirituală a Dumnezeului celui viu. Dar *veți* observa, *spune Dumnezeul vostru* , că vor fi mari presiuni *asupra* Israelului natural pentru a face compromisuri. Va fi o mare presiune pusă *asupra* lui Israel chiar și din partea așa-zișilor ei prieteni, pentru a face compromisuri, a se retrage și a renunța la roadele victoriei. Tot așa va veni aceeași ispită și *asupra* bisericii Dumnezeului celui viu. *Da* , o mare presiune va veni *asupra* poporului lui Dumnezeu în această ultimă zi, pentru a face compromisuri și a renunța la roadele victoriei lor și a se retrage în fața inamicului. Dar Domnul *spune* : dacă *vă* veți *încrede* în Mine și dacă *veți sta* neclintiți în ceea ce am hotărât Eu și în puterea Dumnezeului *vostru* , cu siguranță nu *veți* face compromisuri. Și nu *veți cădea* învinși înaintea dușmanilor *voștri* . *Dar dacă nu ascultați* glasul Dumnezeului *vostru* și dacă *nu vă* predați în întregime *cuvântului Său* , ca să stați în adevărul și dreptatea Lui, cu siguranță *veți* fi ispitiți să faceți compromisuri, și chiar și cei care par a fi prieteni *cu voi* în lumea religioasă..." vor pune presiune asupra *ta* să faci compromisuri spunând: „*Mergi prea departe* în lucrurile lui Dumnezeu; cu siguranță *trebuie* să fii mai cumpătat în căile *tale*; cu siguranță *trebuie* să cobori pe pământ într-un tărâm mai cumpătat." Și cei din jurul *tău* vor pune mari presiuni *asupra ta* ca să te întorci și să nu mergi mai departe în lucrurile pe care Domnul Dumnezeul *tău* le-a plănuit pentru *tine*.

© Biblioteca Spirituală

„Dar Domnul *zice*: «Nu te întoarce. Întăreşte-te în Dumnezeul *tău* . Vei *intra în* multe lucruri înfricoşătoare; *da, acestea te* vor înfricoşa, *dacă* nu-*ţi pui încrederea* deplină în Dumnezeul *tău*. Căci focul mistuitor al Dumnezeului *tău* va fi în mijlocul poporului Său şi orice făptură se va închina înaintea Dumnezeului Celui Viu. Căci Dumnezeul *tău* caută să *te cureţe, să te purifice şi să te* rafineze, ca *să poţi ajunge* în locul înalt, sfânt şi nobil pe care l- *a* plănuit El pentru *tine* . De aceea, fii binevoitor, *spune Dumnezeul tău* , şi *vei cunoaşte* triumful şi victoria în Dumnezeul *tău , la care nu ai* visat niciodată că sunt posibile. Dar fereşte-te de compromisuri în această zi, căci Israelul natural va face un compromis într-o oarecare măsură şi se va trezi returnând o parte din ţara care le-a fost dată *prin* roadele victoriei. Şi prin acest compromis, defavoarea Dumnezeului lor va fi *asupra* lor şi se vor trezi doborâţi până *la* moarte. *Da* , şi vor căuta şi vor chema *Numele* Dumnezeului lor pentru supravieţuire, căci duşmanii lor vor veni *asupra* lor cu mare putere. Şi dacă nu ar fi fost pentru…" scopul Dumnezeului lor, ei nu puteau supravieţui.

„Şi aşa va fi *cu* biserica în ziua aceasta. O mare, mare persecuţie va veni *asupra* Bisericii Dumnezeului celui Viu. *Da* , şi mulţi vor da înapoi; mulţi vor face compromisuri. Mulţi vor cădea chiar şi *la* înfrângere, chiar *la* moarte, pentru că nu au stat în puterea Dumnezeului lor. Şi mulţi, *da,* vor ajunge până la punctul de a-L chema *pe* Dumnezeul lor pentru supravieţuirea lor. Dar *da,* poporul meu, nu va fi aşa pentru voi dacă vă veţi încrede în Dumnezeul cel Viu şi veţi rămâne neclintiţi în victoria pe care El *a* câştigat-o pentru *voi* . Cu siguranţă *vă veţi* găsi mergând de la un triumf *la* altul; de la o bucurie *la* alta; de la o victorie *la* alta. Şi *veţi vedea* slava deplină a Dumnezeului *vostru coborând peste voi* în putere."

DISCERNÂND ADEVĂRUL

Dumnezeu se mişcă prin Duhul Său pentru a aduce LUMINĂ şi REVELAŢIE din Cuvântul Său, aşa cum nu s-a mai întâmplat niciodată. Cu siguranţă trăim în timpul despre care a vorbit profetul Daniel: „Dar *tu* , Daniele, ţine ascunse cuvintele şi pecetluieşte cartea până la vremea sfârşitului; mulţi vor alerga încoace şi încolo, şi cunoştinţa se va spori." (***Daniel 12:4***). „Vremea sfârşitului" acestei epoci este *asupra* noastră. Prin urmare, suntem martori la „desigilarea" misterelor necunoscute generaţiilor trecute, iar „cunoştinţa creşte" atât în domeniul natural, cât şi în cel fizic al omului, precum şi în domeniul lucrurilor spirituale ale lui Dumnezeu.

Aceasta nu înseamnă că ar trebui să fim creduli şi să acceptăm tot ce auzim şi citim, ci mai degrabă să cântărim totul cu o minte discernătoare, căutând să „cercetăm toate lucrurile" şi să „ţinem cu tărie ce este bun" (***1 Tesaloniceni 1:21***). Mai presus de toate, ar trebui să ţinem cont de îndemnul găsit în ***Isaia 8:20*** „La Lege şi la mărturie: dacă nu vorbesc după <u>cuvântul</u> acesta , este pentru că nu este lumină în ei." CUVÂNTUL LUI DUMNEZEU este întotdeauna standardul nostru. Cu toate acestea, trebuie să fim în permanenţă dispuşi să <u>restudiem</u> şi <u>să reexaminăm</u> ceea ce CREDEM că învaţă Biblia, realizând că MULTE dintre conceptele noastre din trecut au fost rezultatul capacităţii noastre LIMITATE de a înţelege, precum şi al grosolinii inimilor noastre, neputând „privi dincolo" de VAL pentru a vedea SLAVA deplină a Domnului. Aşa cum evreii aveau un „văl" (al necredinţei) pe inimile lor (***1 Corinteni 3:13-15***) neputând „PRIVI" spre sfârşitul a ceea ce este desfiinţat (Vechiul Legământ), tot aşa şi noi am avut un „văl" pe inimile noastre, neputând „PRIVI" <u>pe deplin</u> spre sfârşitul (desăvârşirea) a ceea ce <u>se împlineşte acum</u> (Noul Legământ).

Când Moise a coborât de pe munte după ce a petrecut 40 de zile cu Dumnezeu, a trebuit să-şi pună un văl peste faţă, deoarece oamenii nu puteau vedea „slava" strălucitoare a feţei Sale (***Exod 34:29-35).*** Aşa a fost de-a lungul multor generaţii. Hristos a vorbit oamenilor prin Cuvântul Său, dar MULTE AU FOST ASCUNSE din cauza incapacităţii noastre de a înţelege şi de a primi. Dar ACUM „vălul" este ridicat. Din ce în ce mai multă <u>lumină</u> glorioasă vine de la Domnul, pe măsură ce El ni se DEZVĂLUIE (ni se dezvăluie) în aceste zile din urmă.

Dumnezeu trebuie să se poarte cu noi aşa cum SUNTEM. Mult depinde *de* <u>inima</u> noastră - de DISPUNEREA de a primi şi de a ASCULTA de adevăr. Isus a spus: „Dacă <u>vrea</u> cineva <u>să facă voia Lui</u> , va cunoaşte dacă învăţătura este de la Dumnezeu sau dacă Eu vorbesc de la Mine"

© Biblioteca Spirituală

(***Ioan 7:17***). Trebuie să fim dispuși să restudiem și să regândim tot ceea ce am crezut vreodată. Și dacă inimile noastre sunt PREA GROZAVE pentru a recunoaște că am făcut greșeli și că am fost în eroare în multe lucruri ȘI SĂ NE SCHIMBĂM GÂNDIREA ȘI ACȚIUNEA ÎN CONSECINȚĂ, atunci Domnul va trebui să ne lase unde suntem și să continue să ne ASCUNDĂ o mare parte din adevărul Său.

Un alt factor este PREGĂTIREA inimii . PĂMÂNTUL inimii noastre trebuie să fie „sfârșit" și pregătit să PRIMEASCĂ „sămânța bună" a Cuvântului Său (Marcu 4:20-28). Domnul trebuie de multe ori să ne CONDIȚIONEZE prin experiență înainte de a fi PREGĂTIȚI să primim mai multă lumină și înțelegere. Cuvântul Domnului pentru noi este „Sfârșiți pământul... și tăiați-vă împrejur pentru Domnul" (***Ieremia 4:3-4***). „În timp ce Isus le vorbea celor doi ucenici pe drumul spre Emaus, a observat lipsa lor de disponibilitate de a primi și a vorbit astfel: „O, NEBUNILOR și ÎNCEȚILOR CU INIMA să credeți TOT ce au spus prorocii." (Luca 24:25) Și așa a fost de atunci încoace: SUNTEM NEBUNI și AM FOST ATÂT DE LENȚI SĂ CREDEM TOTUL. Aud cumva un gâfâit? Prea dur, spui tu! Ești dispus să fii sincer cu tine însuți ? Ești dispus să-L lași pe Domnul să se ocupe de inima ta până când ești CONDIȚIONAT să „privești cu fața descoperită slava Domnului"?

Isus a spus: „Fericiți cei curați cu inima, căci ei vor vedea pe Dumnezeu." (***Matei 5:8***). „Văzutul" nostru asupra lui Dumnezeu (înțelegerea realității și adevărului Său) este direct proporțional cu „tăierea împrejur" a inimilor noastre. CRUNCEȚEA inimilor noastre trebuie „tăiată" ca să nu se împlinească în noi așa cum s-a întâmplat la evreii din vremea lui Isus: „Căci inima acestui popor s- a împietrit, au urechile lor au auzit greu și au închis ochii ." (Matei 13:15). Dumnezeu i-a spus lui Moise, care voia să-L VADĂ pe Domnul: „ *Nu poți vedea* fața Mea, căci nimeni nu Mă va vedea și va trăi." (***Exod 33:20***). Ceea ce este adevărat în această afirmație FIZIC este adevărat și SPIRITUAL. Noi (viața egoistă carnală) NU PUTEM TRĂI dacă vrem să-L „vedem" pe Dumnezeu. Cu cât îl „vedem" mai mult pe Dumnezeu, cu atât mai mult din VIAȚA NOASTRĂ SINE trebuie să MURĂ.

Nu există niciun motiv de LĂUDOARE atunci când ne dăm seama că Dumnezeu a trebuit să ne ascundă în stânca abruptă (ISUS) și a trebuit să NE ACOPERĂ cu MÂNA SA A MILOSTIEI, în timp ce El a trecut pe lângă noi, iar noi am „văzut" doar O MICĂ PARTE din Ființa Lui (Exod 33:21-23). Dar cu cât suntem mai dispuși să MURIM (față de noi înșine), cu atât mai mult din Slava Lui (lumina - adevărul) ni se va revela. Din ce în ce mai mult vom „vedea" „lumina cunoașterii slavei lui Dumnezeu pe fața lui Isus Hristos" (***2 Corinteni 4:6***).

Ceea ce este prezentat aici este cu conștientizarea faptului că încă „cunoaștem în parte" și „vedem printr-o oglindă, în întuneric" (1 Corinteni 13:1-12). Cu toții umblăm încă în oarecare rătăcire, dar ar trebui să DORIM mai presus de orice să CUNOAȘTEM ADEVĂRUL, căci „adevărul vă va face liberi " (Ioan 8:32). Un adevăr pe care trebuie să fim cu toții dispuși să-l mărturisim este cel din ***1 Corinteni 8: 2****:* „Dacă cineva crede că știe *ceva* , nu știe *încă* nimic așa cum ar trebui să știe ". În ceea ce privește multe lucruri care pot fi noi pentru noi, trebuie să urmăm exemplul Mariei, care „păzea toate aceste lucruri și le cugeta în inima ei" (***Luca 2:19***).

Cred că ar trebui adăugat încă un gând. Dar ce putem spune despre MOTIVULE ale inimii noastre? Isus a spus: „Cine vorbește de la sine își caută onoarea ; dar cine caută onoarea celui ce trimite este sincer și în el nu este viclenie." (Ioan 7:18 , Berkeley). Dacă ne căutăm propria onoare într-un fel sau altul, atunci putem fi siguri că ceea ce vorbim tinde să vină „din noi înșine". Dar dacă nu avem nicio ambiție sau dorință decât să căutăm onoarea și slava Celui care ne-a „trimis", atunci dintr-o inimă „sinceră" va veni ceea ce este fără „înșelăciune" (falsitate).

Dar CINE poate spune cu sinceritate că își cunoaște perfect inima și că motivele sale sunt complet lipsite de orice „pătură" de sine? Nu putem decât să ne RUGĂM ca Dumnezeu să ne păstreze liberi de influențele amăgitoare ale inimilor noastre înșelătoare și de dorința corupătoare de a „face pe plac" altora. Niciunul dintre noi nu este imun la „viclemiile" celui rău în încercarea sa de a ne umfla egoul și de a ne infuza cu „spiritul" celor din Babel: „ Să zidim o cetate și un turn... să ne facem un nume " (***Geneza 11:4***).

Dacă vrem să-L auzim încontinuu pe Dumnezeu și să vorbim doar ceea ce El vrea să spunem, atunci ÎN NOI trebuie să se împlinească cuvintele din ***Isaia 66:2:*** „*Voi privi cu*

© Biblioteca Spirituală

bunăvoinţă la omul smerit , cu duhul zdrobit şi care tremură la cuvântul Meu." (Berkeley).

ÎNCĂLCAREA ORBITEI OMULUI

„Nu este aceasta ziua în care nelegiuirea va ajunge la plinătate, *zice* Domnul? Nu este aceasta ziua în care deşertăciunea şi mândria omului îşi vor atinge măsura deplină? Căci vă spun *că* răutatea omului este mare pe pământ şi un urgie revărsătoare o va şterge, *zice* Domnul. Căci n-am pedepsit Eu pământul în trecut cu pedepse ale judecăţii, pentru că nelegiuirea omului ajunsese la măsura permisă în înţelepciunea şi providenţa Mea? Şi trebuia să pun capăt, ca nu cumva nelegiuirea omului să meargă atât de departe încât să pună în pericol chiar echilibrul pe care l-am pus în univers. Căci vă spun că *există* un echilibru delicat atât în sfera fizică, cât şi în cea morală a existenţei, echilibru care depinde *de* numeroşi factori care trebuie menţinuţi în supraveghere constantă. Căci credeţi că nu sunt constant în datorie, asigurându-mă că fiecare sferă din universul fizic este echilibrată corespunzător şi ajustată corespunzător la toate celelalte sfere, astfel încât una să nu o poată pune în pericol pe cealaltă şi astfel încât toate să lucreze împreună într-un mod precis pentru a îndeplini ceea ce am predeterminat? Spun că trebuie să veghez constant asupra universului pentru a mă asigura că nicio sferă nu începe să se abate în vreun fel." de pe orbita corectă pe care am plasat-o. Căci dacă orbita sa s-ar extinde prea mult dincolo de ceea ce am decretat, nu numai că s-ar pune în pericol pe sine, ci şi multe alte sfere, iar haosul rezultat ar fi incalculabil. Chiar şi aşa, veghez constant ca orbitele corecte să fie menţinute.

O anumită doză de variabilitate este permisă în cadrul fiecărei familii de sfere şi, din când în când, trebuie făcute ajustări. Aşa cum planetei Pământ i s-a permis să devieze uşor pe orbita sa din cauza factorilor implicaţi în destinul său, tot aşa voi ajusta uşor orbita Pământului în viitorul apropiat, din cauza marilor schimbări care vor veni *asupra lui. Căci vă* spun că orbita actuală a Pământului este un rezultat al manifestării păcatului *pe* el. Cu mulţi ani în urmă, înainte de manifestarea păcatului, Pământul se afla pe o orbită uşor diferită de cea de acum. Căci păcatul a adus un factor de haos *pe* Pământ, care şi-a avut efectul chiar *asupra* Pământului. Spun că toată creaţia este în suferinţă din cauza păcatului omului, iar însăşi sfera *pe* care s-a manifestat păcatul a fost afectată de acel păcat. Orbita Pământului în prezent reprezintă, în tip, orbita omului în încălcare, pe care am permis-o; Dar, aşa cum nu pot permite ca orbita Pământului să devieze prea mult de la cursul său iniţial, tot aşa nu pot permite ca orbita omului aflată în încălcare să se extindă dincolo de ceea ce a fost decretat şi determinat ca limită de siguranţă în lumina a ceea ce mi-am propus. Căci dacă aş permite ca orbita omului aflată în încălcare să se extindă prea mult, ar fi foarte dificil să atenuez rezultatele, iar haosul rezultat ar fi iremediabil pentru multe milenii de acum înainte.

Aşadar, poporul Meu, să ştiţi că nelegiuirea omului a ajuns aproape la gradul permis până la care poate merge fără intervenţia Mea. De aceea, să ştiţi cu siguranţă că judecata este chiar acum pe drum. Şi nelegiuirea omului, care a ajuns la deplinătate, va fi în curând nimicită, iar acea orbită în încălcare pe care am permis-o nu va mai fi lăsată să meargă mai departe. Căci o mânie şi o indignare aprigă vor veni în curând *peste* pământ şi toate neamurile vor bea din mânia indignării Mele. Păcătoşii vor fi nimiciţi şi nelegiuirea va fi înăbuşită în ziua mâniei Mele, *zice* Domnul.

„Va continua oare mândria omului să se laude? Va trece oare neobservată răutatea omului, care este mare, până când se va corupe dincolo de ceea ce am calculat pentru siguranţa altor sfere şi pentru scopul pe care l-am hotărât? Nu zic! Aşadar, chiar acum toate lucrurile sunt pregătite. Chiar acum oştirile cereşti se pregătesc pentru ziua pedepsei şi a judecăţii care vine, *spune* Domnul. Căci încă o dată voi vizita pământul. Încă o dată voi coborî ca să încurc imaginaţia celor mândri şi să pun capăt amăgirilor deşarte ale celor orbiţi de înşelăciunea păcatului. Timpul este scurt şi pământul este greu de nelegiuirea lui. Căci cu siguranţă se va clătina în ziua aceea, când nelegiuirea lui va fi judecată şi răutatea lui va ajunge la plinătate în ziua mâniei şi a judecăţii, *spune* Domnul." (sfârşitul profeţiei.)

© Biblioteca Spirituală

Pregătiți calea Domnului", Vol. 2

De J. Leland Earls

(*mijlocul anului 1965, ediția din 1982*)

Versiunea completă

https://www.firstloveministry.com/Earls/pwl02/pwl02-entire.htm

CINE AR TREBUI SĂ RĂSPUNDĂ?

De-a lungul Bibliei întâlnim adevărul despre o „rămășiță" care este dispusă să se dedice în întregime Domnului și să nu urmeze căile omului. Este „rămășița" pe care Dumnezeu a folosit-o de nenumărate ori pentru a-Și împlini scopul pentru un anumit timp și o anumită epocă. Dumnezeu i-a spus lui Ilie: „Mi-am lăsat șapte mii înIsrael„... toți genunchii care nu s-au plecat *înaintea lui* Baal." (1 Regi 19:18). Renașterea lui Ezechia a venit prin „rămășița" care a scăpat după ce asirienii au cucerit ambele Israelși Iuda până la gâtul Ierusalim (II Cron. 30:6; Isaia 8:6-8). Doar o „rămășiță" s-a întors din Babilon să rezidească „casa lui Dumnezeu". (Ezra 2:64). În zilele lui Isus exista „rămășița" care a rămas credincioasă după ce mulți alții s-au îndepărtat de El. (Ioan 6:66-69). Ar putea fi date și alte ilustrări.

Una dintre cele mai interesante „rămășițe" pe care le găsim în Biblie este cea a celor 300 de oameni ai lui Ghedeon. Ei erau cei care „au rămas" (rămășiță) din cei 32.000 CHEMAȚI. Chiar și așa, este adevărat că „Mulți sunt chemați, dar puțini sunt aleși" (Matei 22:14). Ghedeon a spus: „Oricine se teme și se înspăimântă, să se întoarcă." Așadar, astăzi, mulți dintre cei care au început să vadă o licărire a unei biserici glorioase din timpul sfârșitului, care va învinge toate puterile vrăjmașului și va elibera poporul lui Dumnezeu, se întorc la siguranța și securitatea căilor, tradițiilor și bisericilor lor. Nu a existat nicio condamnare pentru cei care s-au întors; pur și simplu nu erau calificați pentru ceea ce Dumnezeu voia să facă prin trupa lui Ghedeon. Apoi a existat o TESTARE la apă, unde celor care beau doar pentru a se satisface, fără a fi ALERTĂ să fie folosiți, li s-a spus să se întoarcă acasă. Căci Dumnezeu a zis: „C*oborâți-i la apă și acolo vă voi pune la încercare*" (***Judecători 7:4***). Așadar, Dumnezeu ne TESTEAZE acum pentru a vedea dacă căutăm lucrurile Duhului (apa) doar pentru a ne satisface propriile dorințe și nevoi sau dacă AȘTEPTĂM scopurile Sale, ATENȚI la vrăjmaș și NEDĂTORI să fim folosiți pentru slava Lui în acest timp de sfârșit. Conform modelului, vedem o separare și o cernere în acest ceas, pentru ca un TRUP (o ceată a lui Ghedeon) să poată ieși pentru a împlini toată voia lui Dumnezeu și să fie folosit ca un instrument puternic în mâna Lui.

UN MESAGER PUTERNIC ȘI O CARTE MICĂ

În ***Apocalipsa 8:1-2*** citim următoarele: „Și când a deschis Mielul pecetea a șaptea , s-a făcut tăcere în cer cam o jumătate de oră. Și am văzut pe cei șapte îngeri care stăteau înaintea lui Dumnezeu; și li s-au dat șapte trâmbițe." Șapte este numărul bisericii; prin urmare, atunci când pecetea a șaptea este ruptă, sunt abordate chestiuni referitoare la biserică. Acest lucru este demonstrat și de faptul că atunci când a fost ruptă pecetea a șaptea, s-a făcut tăcere în cer cam o jumătate de oră. Tot cerul stă într-o tăcere înrăită la ceea ce urmează să fie revelat cu privire la evenimentele care vor duce la pregătirea finală a scenei pentru ca „taina lui Dumnezeu" (referitoare la biserica Sa) să fie consumată.

După ce șase îngeri au sunat (consemnat în capitolele 8 și 9), totul este pregătit pentru dezvăluirea stratagemei magistrale - pentru ca „misterul lui Dumnezeu" să fie desăvârșit. Atât de măreț este acest capitol final din istoria de secole a bisericii, încât un „înger puternic" special este trimis din cer pentru a dezvălui conținutul unei „cărtici" speciale (așa cum este consemnat în ***Apocalipsa 10:1-2***). CINE este acest „înger" puternic și CE se află în această „cărticică"?

© Biblioteca Spirituală

Cuvântul grecesc pentru „înger" înseamnă pur şi simplu „mesager" şi se poate referi la oricine de pe pământ sau din cer cu o misiune sau un mesaj special. Când citim descrierea lui Ioan despre acest „înger" (mesager) puternic în Apocalipsa 10:1-3, ne dăm seama că nimeni altul decât ÎNSUŞI DOMNUL ISUS nu ar putea fi descris astfel. El este Dumnezeul Legământului (Curcubeu), puternicul „*mesager al legământului*" (***Maleahi 3:1***) care coboară pentru a-i revela *lui* Ioan mesajul din timpul sfârşitului pentru biserică.

Profeţie

„Ascultaţi cuvintele mele, poporul meu; *ascultaţi* ceea ce vă fac cunoscut *în* acest ceas. Căci nu vin oare *la* voi chiar acum ca un mesager puternic pentru a vă REVELA ceea ce *a* fost ascuns de veacuri şi generaţii? Căci chiar acum aş vrea să dezvălui celor care au urechi să audă ceea ce am pregătit pentru trupul meu în aceste vremuri din urmă. Credeţi că vă voi lăsa fără îndrumare şi fără cunoaştere a scopurilor mele pentru voi în aceste vremuri din urmă? Credeţi că nu sunt în stare să aleg mesageri speciali prin care să vă dezvălui mesajul şi scopul meu pentru voi la împlinirea tuturor lucrurilor? Ascultaţi cuvintele mele... din nou vă spun, *ascultaţi ceea ce vă* spun în acest ceas. Căci acum am o mică carte în mâini şi fac cunoscut conţinutul acestei cărţi slujitorilor mei aleşi în mod special."

„Şi ce [*spune*]? *Spune aşa. Poporul Meu, vin la voi cu un mesaj şi un scop al* timpului sfârşitului, care va fi împlinirea a tot ceea ce am pregătit pentru voi chiar şi de-a lungul multor generaţii şi veacuri. Şi vă voi face să ajungeţi la plinătatea a ceea ce am pregătit, chiar la plinătatea a ceea ce am desăvârşit pe cruce când Mi-am vărsat sângele vieţii pentru voi, pentru a confirma LEGĂMÂNTUL veşnic cu voi - chiar un legământ al perfecţiunii pentru poporul Meu; un legământ care întruchipează toată plinătatea gloriei şi puterii Mele pentru cei care sunt pregătiţi în mod special să primească. Căci vă spun *că* câţiva, *da,* o rămăşiţă, vor fi pregătiţi să primească această revelaţie şi scop al timpului sfârşitului pe care îl fac acum cunoscut. Căci este prea puternic pentru a fi primit decât de către o companie pregătită, chiar o «turmă mică» care va primi plinătatea legământului. Căci *veţi* umbla în aceste zile din urmă în plinătatea a ceea ce am pregătit pentru voi. Căci chiar acum vă dau o revelaţie a ceea ce a fost pecetluit (ratificat) şi pus la dispoziţie." şi pregătită când sângele vieţii mele a curs mai departe Calvar... Căci nu este scris că am rostit cuvintele: «S-a sfârşit» (***Ioan 19:30***). Ce s-a sfârşit? Plenitudinea legământului Meu a fost sfârşită; chiar atunci a fost pe deplin împlinită pentru eliberarea deplină de toată puterea vrăjmaşului şi intrarea deplină a tot ceea ce sunt gata şi capabil să împărtăşesc, inclusiv desfiinţarea morţii. Da, puterea deplină de a birui toate lucrările vrăjmaşului şi slava deplină pregătită chiar de la întemeierea pământului pentru cei care sunt gata să primească şi să intre.

„Dar este scris acum şi că ei «L-au mărginit pe Sfântul lui Israel»?" (***Psalmul 78:41***). Nu sunt Eu «Sfântul lui Israel»? Nu sunt Eu cel care a vorbit prin profetul Isaia, zicând: «Luaţi seama la ce am făcut şi înţelegeţi» (***Isaia 41:20***) şi «Nu este pregătit pentru *voi* ?» (**Isaia 64:4**), *zice* Domnul? Dar oamenii M-au mărginit. Şi-au împietrit inimile ca să CREDĂ TOT; şi astfel nu au reuşit să-şi însuşească pe deplin tot ce am pregătit şi pecetluit (ratificat) *Eu."* CalvarCrucea lui. *Da , vă* spun că toate lucrurile erau gata atunci. Dar unde aş putea găsi un popor care să fie pregătit - care să fie pregătit să creadă pe deplin? *Da* , nu s-a găsit nimeni în afară de cei ca Iosua şi Caleb. (Cine *are* urechi să audă! Căci chiar şi aici percep că urechile *voastre* sunt grele şi nu vă pot dezvălui pe deplin în acest moment ce înseamnă asta; dar *veţi* înţelege înainte să treacă prea multe zile). Dar acum voi dezvălui atât cât sunteţi gata să primiţi. Căci cărticica conţine mult pentru această zi şi acest timp. Dar trebuie să o dezvălui puţin câte puţin, căci chiar şi acum mulţi dintre voi sunteţi ca nişte prunci abia înţărcaţi de la lapte şi nu sunteţi pregătiţi pentru mâncare. Alţii vor înţelege mai mult din ceea ce spun. Aşadar, permiteţi-mi să *vă* pregătesc şi să vă circumcid complet *inimile* pentru a primi acest mesaj al timpului sfârşitului. Căci *cui i* se dă mult, i se cere mult (Luca 12:48). Căci vreţi să cunoaşteţi conţinutul acestei cărţi mici? Atunci pregătiţi-vă inimile să primească. Căci puţin câte puţin vi se va descoperi *pe* măsură ce sunteţi gata să primiţi.

„Căci chiar acum pregătesc un popor care va stăpâni pe deplin ţara pregătită – care va trece

© Biblioteca Spirituală

peste Iordan – care va râde de forţele puternicului coborător; chiar cel a cărui venire este cu semne şi minuni puternice şi a cărui lucrare este ca *apele* repezi ale Iordanului. Luaţi aminte la aceasta, poporul Meu! Căci nu este scris că balaurul va veni ca un potop puternic de moarte şi distrugere? Şi nu va veni acelaşi balaur împotriva poporului Meu cu un potop de minciuni şi înşelăciuni în această zi? (***Apocalipsa 12:15***) Dar *voi* nu veţi fi biruiti, căci voi face ca apele să fie osândite în timp ce treceţi prin mâna Mea cea puternică ca să stăpâniţi ţara pregătită pentru voi. Căci într-adevăr aceasta este o ţară bună. Şi poporul Meu a rătăcit destul de mult în pustiul pustiirii spirituale. *Vă spun că «cei patruzeci de încercări» au fost consumaţi şi a doua oară poporul Meu vine în Ţara Promisă. Chiar acum vă* pregătesc să treceţi peste putere spirituală. *Ascultaţi* şi gândiţi-vă la ce vă spun. Căci cărticica pe care o ţin în mâini conţine toate secretele şi misterele care…" „Aş vrea să ştii în aceste zile." (sfârşitul profeţiei)

[Comentariu la Apocalipsa 10:1-4]

Revenind la viziunea noastră din Apocalipsa, capitolul 10, vedem în versetul 2 că mesagerul puternic cu cartea „Şi-a pus piciorul drept *pe* mare şi piciorul stâng pe pământ". Nu este scris oare că El va supune toate lucrurile sub picioarele Sale (***1 Corinteni 15:25-28***)? Şi nu suntem noi, mădularele Trupului Său, picioarele - ultimii din această epocă (în timp) care vor intra în acel Trup? Tot aşa Domnul Isus, Capul Trupului, îl va zdrobi pe Satana sub picioarele Trupului Său, iar noi suntem acele picioare. (***Romani 16:20***)

În Daniel, capitolul al doilea, avem relatarea chipului pe care Nebucadneţar l-a văzut într-un vis. În interpretarea lui Daniel a acelui vis, picioarele chipului reprezentau ultima etapă din istoria sistemului care a început cu capul (Babilon). Chiar şi aşa, conform aceluiaşi MODEL, biserica a început cu CAPUL (Isus) şi va fi desăvârşită ÎN TIMP prin PICIOARE. Noi, în acest timp din urmă, suntem picioarele Trupului care vor zdrobi Şarpele. În Apocalipsa, capitolul 13, vedem o „fiară" ridicându-se din „mare" (***Apocalipsa 13:1***), şi apoi o a doua „fiară" ridicându-se din „pământ" (***Apocalipsa 13:11***). „Mesagerul puternic" din ***Apocalipsa 10:2*** îşi pune piciorul drept *pe* „ mare " şi piciorul stâng pe „ pământ" . El stă triumfător atât asupra a ceea ce se va ridica din „mare", cât şi asupra „pământului". Şi astfel, „picioarele" Trupului Său în aceste vremuri din urmă vor triumfa asupra fiarei şi a sistemului ei fals.

În Apocalipsa 10:1, Ioan spune că a văzut picioarele „îngerului" ca pe nişte „stâlpi de foc ". Cuvântul grecesc pentru „stâlp" de aici este acelaşi cuvânt folosit în ***Apocalipsa 3:12***, unde „biruitorul" trebuie făcut „stâlp în templul Dumnezeului meu". Acelaşi cuvânt este folosit şi în ***Galateni 2:9*** şi 1 Timotei 3:15 în legătură cu biserica. Domnul ne va face „puternici" în această zi ca „stâlpi" în timpul Său de sfârşit.Templu„(Corpul), testat şi rafinat în foc."

În ***Apocalipsa 10:3***, „îngerul puternic" strigă cu glas tare, ca atunci când răcneşte un leu . Numai „leul din seminţia luiluda„(***Apocalipsa 5:5***) putea răcni astfel. Nu este ca un miel blând, jertfitor, care este mut (***Isaia 53:7***) înaintea celor ce-i tund, ca la prima Sa venire, ci ca un leu care răcneşte (REGELE fiarelor) din seminţia lui Iuda (seminţia REGALĂ). „Şi când a strigat El, şapte tunete şi-au făcut auzit glasurile." (***Apocalipsa 10:3***). „Cele şapte tunete" reprezintă biserica CARE RĂSPUNDE LA STRIGĂTUL SĂU. Chiar cei din acest ceas au urechi să audă Leul din seminţia lui Iuda acum CHEMĂM. Apostolul Ioan (care a primit şi a consemnat această viziune) reprezintă ÎN TIP biserica din timpul sfârşitului. Şi nu a fost Ioan numit „fiul tunetului" (***Marcu 3:17***)? Tot aşa, „fiii tunetului" din timpul sfârşitului vor AUZI glasul mesagerului puternic în timp ce El „răgâie" şi vor RĂSPUNDE la mesajul „cărticicii".

În Apocalipsa 10:4 citim că atunci când cele „şapte tunete" şi-au rostit glasurile, Ioan era pe cale să scrie, iar glasul din cer a spus: „Pecetluieşte lucrurile pe care le-au rostit cele şapte tunete şi nu le scrie". DE CE nu i s-a permis lui Ioan să scrie ceea ce a auzit? Pentru că VOCEA (mesajul şi lucrarea) celor Şapte Tunete a fost REZERVATĂ PÂNĂ LA ACEST TIMP AL SFÂRŞITULUI. ACUM este revelată. Ceea ce i s-a spus lui Ioan să „pecetluiască" ACUM ESTE FĂCUT CUNOSCUT. Aceasta este o paralelă cu un cuvânt dat lui Daniel, profetul, căruia i s-a spus să „*pecetluiască*" viziunea sa *până* la „timpurile sfârşitului". (***Daniel 12:4***).

© Biblioteca Spirituală

Profeţie

„O, poporul meu, n-am aşteptat cu nerăbdare acest ceas, ca să vă pot dezvălui ceea ce a fost ascuns? Nu este acesta ceasul pe care l-a aşteptat toată istoria? Nu este acesta cel despre care au vorbit profeţii, deşi ei înşişi nu l-au înţeles? O, poporul meu, aţi luat în considerare onoarea şi gloria care *vă* sunt acordate pentru a trăi în acest ceas şi a lua parte la această slujire a timpului sfârşitului? O, de a vă putea trezi din letargie pentru a privi slava care a fost pregătită pentru acest ceas. De ce *spuneţi* în inima voastră că nu a venit încă timpul? De ce *aşteptaţi* şi nu intraţi cu toată inima şi sufletul vostru? Vă spun , ACUM ESTE TIMPUL SĂ MĂ CĂUTAŢI CU TOATĂ INIMA, ca să *vă* pot vorbi în cămara lăuntrică a inimii *voastre* şi să *vă* fac cunoscut sfatul meu pentru acest ceas. Nu *ascultaţi* de cei care ar încerca să vă descurajeze şi să vă orbească la ceea ce spun.

„Unde sunt cei care au curajul să PĂŞEASCĂ pe apele dificultăţilor şi încercărilor şi SĂ MEARGĂ SPRE MINE CU CREDINŢĂ, ştiind că sunt capabil să te susţin şi să te susţin în acest ceas, astfel încât să poţi merge triumfător deasupra apelor necazului şi tulburării care îi vor încerca pe toţi oamenii în această zi. MEMBRAŢI, vă spun, fixându-vă privirea fixă asupra mea, fără să priviţi nici la dreapta, nici la stânga; fără să priviţi nici la cei din jurul vostru, nici la apele tulburi care ar încerca să vă înghită. Căci vă spun *că* nu veţi ajunge niciodată la chemarea şi trezirea din timpul sfârşitului până când nu veţi fi dispuşi prin CREDINŢĂ să ieşiţi din barca liniştii şi siguranţei voastre prezente şi să INTRAŢI ÎN CURENTUL SCOPULUI MEU DIVIN, fără să lăsaţi valurile îndoielii şi fricii să vă învingă; nici să vă descurajeze pe cei care preferă să rămână în barcă. Dar VENIŢI, POPORUL MEU, căci îi voi avea pe cei care îndrăznesc să meargă pe apele a ceea ce nu s-a mai făcut niciodată şi să mă întâmpine când vin la voi în putere şi glorie în această zi. Nu au văzut ei că era un TRUP care mergea *pe* apă şi nu duh, cum credeau ei? (Matei 14:26). Şi nu a umblat Petru, în TRUPUL său, *pe* ape? (Matei 14:29). Tot aşa, poporul Meu, NU doar duhul, ci UN TRUP DE CARNE Îmi va fi adus *în* ziua aceasta, ca să fac isprăvi deasupra apelor confuziei şi necazului omenesc. Nu sunteţi *voi* TRUPUL lui Hristos; nu sunteţi *voi* carnea Mea şi oasele Mele? (Efeseni 5:30). Aşadar, veţi *fi* una cu Mine în ziua aceasta; aşa vom fi uniţi *PE* APE, ca să ieşim înainte în ziua aceasta, *zice* Domnul. Şi aşa veţi *fi* în zilele care vor veni, *zice* Domnul, un TRUP DE BIRUITORI - cei care au biruit toate întinăciunile emoţionale ale adâncurilor apoase ale vrăjmaşului şi care umblă triumfător în biruinţa puterii." (sfârşitul profeţiei)

[Comentariu la Apocalipsa 10:5-10]

Revenind la viziunea noastră din Apocalipsa, capitolul 10, citim în versetele 5 şi 6 că Ioan îl vede pe mesagerul puternic ridicându-şi mâna spre cer şi „ *jurând* pe Cel ce trăieşte *în* vecii vecilor... că nu va mai fi timp".BerkeleyVersiunea o traduce astfel: „ Nu va mai fi nicio întârziere ". Adică, nu va mai exista un timp de întârziere sau de aşteptare pentru ca CONŢINUTUL cărţii mici să fie revelat, pentru ca „taina lui Dumnezeu" să fie sfârşită şi pentru ca biserica din timpul sfârşitului a „celor şapte tunete" să intre în lucrarea ei. Acest lucru este indicat în continuare de al şaptelea verset care spune: „Dar în zilele glasului îngerului al şaptelea, când va începe el să sune din trâmbiţă, taina lui Dumnezeu va fi sfârşită , aşa cum *a* vestit El robilor Săi, prorocii". „Taina lui Dumnezeu" nu este alta decât „taina" revelată lui Pavel cu privire la biserică (Efeseni 3:3-11), o mare parte din ea fiind acoperită până în acest timp al sfârşitului.

Această „acoperire" este arătată de Rebeca (MIREASA lui Isaac – un TIP al bisericii) care a fost acoperită cu un văl până când a fost dusă de Isaac în cort (***Geneza 24:63-65***). Tot aşa, Isaac (Hristos) al nostru va RIDICA vălul (tainei) de pe Mireasa Sa când va veni să o întâmpine. Şi atunci nu vor mai fi „taine" pe măsură ce Domnul Îşi dezvăluie scopurile în ZILELE (plural) glasului celei de-a şaptea trâmbiţe, indicând faptul că cea de-a şaptea trâmbiţă „suflă" pe parcursul unei perioade de timp , DUPĂ ce taina a început să se dezvăluie. Acest lucru este indicat în continuare de cuvintele „când va începe să sune". Dacă al şaptelea înger începe să sune, atunci el trebuie să continue să sune o perioadă de timp. Sunetul final al acestei a şaptea trâmbiţe va vedea împlinirea ***1 Corinteni 15:51-52*** şi ***1 Tesaloniceni 4:14-17***, când cei morţi în Hristos vor fi înviaţi şi cei vii în Hristos vor fi schimbaţi. Împlinirea acestei sondări va fi cea consemnată în ***Apocalipsa 11:15***: „Şi împărăţiile lumii au trecut în mâinile Domnului nostru şi ale Hristosului Său, şi El va împărăţi în

© Biblioteca Spirituală

vecii vecilor."

În ***Apocalipsa 10:9-10***, Ioan este instruit să ia cărticica din mâna îngerului şi să o „mănânce". Îngerul a spus apoi: „ *Îţi va amări pântecele, dar în gura ta* va fi dulce ca mierea". Ioan se supune şi „mănâncă" cartea. Apoi spune: „În gura mea era dulce ca mierea; şi cum am mâncat-o, mi s-a amărit pântecele". Cei care sunt dispuşi să accepte chemarea la această revelaţie şi slujire din timpul sfârşitului trebuie să fie dispuşi să accepte „amarul" cu „dulcele". Ceea ce Dumnezeu revelează este ATÂT DE DULCE la gust, pe măsură ce „gustăm şi vedem că Domnul este bun" (***Psalmul 34:8***). Dar Domnul trebuie să ne DOVEDEASCĂ, iar încercările necesare pentru desăvârşirea rămăşiţei lui Dumnezeu din timpul sfârşitului par uneori atât de amare. Dar Dumnezeu trebuie să fie sigur că nu vor exista eşecuri în vremurile critice care vor urma. Căci cuvintele *către* Ioan DUPĂ ce a „mâncat" cartea mică au fost: „ *Trebuie* să proroceşti din nou înaintea multor popoare, neamuri, limbi şi împăraţi." IATĂ este dovada că CUVÂNTUL lui Dumnezeu va ieşi în acest timp de sfârşit, în timpul „zilelor glasului celui de-al şaptelea înger", încă o dată <u>cu</u> putere mare la toate neamurile, ca la început. Căci IOAN, în această viziune, reprezintă „rămăşiţa" timpului de sfârşit, care va „profeţi" înaintea <u>multor</u> popoare, neamuri, limbi şi împăraţi.

[Boala lui Leland Earls: un tip profetic]

În legătură cu experienţa simbolică a lui Ioan de a „mânca" „cărticica", permiteţi-mi să vă împărtăşesc ceea ce s-a întâmplat în propria mea experienţă DUPĂ ce am primit de la Domnul şi am „mâncat" mesajul şi lucrarea din timpul sfârşitului pe care Domnul mi le-a revelat din această „cărticică". Împărtăşesc acest lucru doar pentru că cred că Domnul A CREAT în viaţa mea un MODEL care să descrie starea bisericii din aceste zile, chiar aşa cum profeţii din vechime au pus în scenă, prin drama vieţii, MODELE (similitudini) care să descrie starea oamenilor şi modul în care Dumnezeu se poartă cu ei. În ***Osea 12:10*** citim aceste cuvinte: „Am vorbit prin profeţi, am înmulţit vedeniile şi am folosit asemănări (modele) prin slujba profeţilor."

La scurt timp după ce Domnul a început să-mi reveleze acest mesaj al timpului sfârşitului şi mi-a făcut cunoscut că fusesem chemat la o slujire, m-am îmbolnăvit brusc. Timp de peste un an am fost deprimat aproape tot timpul şi am fost foarte aproape să-mi pierd viaţa. Dacă Domnul nu ar fi intervenit, nu aş mai fi în viaţă astăzi. Rădăcina tuturor problemelor mele era în <u>stomac.</u> Înainte de aceasta, nu avusesem niciodată probleme cu stomacul. Dar după ce am „mâncat" (am primit şi am asimilat în viaţa mea) ceea ce Dumnezeu îmi revelase, care era atât de „dulce" (minunat), am trecut prin cea mai „amără" (grea) experienţă din viaţa mea. NU spun că toţi cei care primesc acest mesaj al timpului sfârşitului trebuie să treacă printr-o astfel de experienţă, deşi toţi vor fi încercaţi într-un fel sau altul. Dar Dumnezeu a ales să adopteze UN MODEL prin viaţa mea, pentru ca acesta să le VORBEŞTE şi altora.

Faptul că boala mea era cauzată de o afecţiune stomacală nu a fost cunoscut decât după câteva luni de agravare progresivă, chiar până la deces. Am fost internat în patru spitale şi am avut parte de mai mulţi medici care nu au putut să-mi diagnosticheze corect problema. În cele din urmă s-a descoperit că organismul meu nu producea acizii clorhidrici necesari pentru ca stomacul meu să funcţioneze corect şi, fără aceşti acizi în stomac, era imposibil ca organismul meu să asimileze vitaminele, mineralele şi proteinele din alimente.

În ceea ce Dumnezeu a permis să se întâmple cu corpul meu fizic, găsim multe paralele în lumea bisericii de astăzi. Aş dori să compar SIMPTOMELE pe care le-a experimentat corpul meu fizic cu STĂRILE pe care le găsim în „trupul" creştinătăţii de astăzi. În primul rând, corpul meu MUREA DE FOAME, în ciuda faptului că consumam constant din ce în ce mai multă mâncare. <u>Nu primeam nicio hrană</u> din mâncare. Mâncarea doar fermenta în stomacul meu. Am devenit ceea ce eu numesc un „foodholl". Voiam să mănânc tot timpul şi consumam cantităţi enorme de mâncare, dar nu-mi făcea niciun bine. Şi iată adevărul despre majoritatea bisericilor de astăzi: EI MOR DE FOAME (spiritual), iar mâncarea cu care sunt hrăniţi nu le face prea mult bine. Există o FOAMETĂ ÎN ŢARĂ pentru ceea ce va hrăni şi va zidi cu adevărat. (***Amos 8:11***). Bisericile consumă mult, dar acesta nu este adevăratul CUVÂNT DĂTOR DE VIAŢĂ al lui Dumnezeu. În general, lumea bisericii

© Biblioteca Spirituală

ESTE BOLNĂVĂ APROAPE *DE* MOARTE! Ei „cheltuiesc bani pentru ce nu este pâine şi muncesc pentru ce nu *este* săturător ." (***Isaia 55:2***)

Profeţie

„Poporul Meu, ascultaţi cuvintele Mele! Nu sunt acizii din stomac un simbol al lucrării Mele printre voi? Puteţi să vă hrăniţi cu ceea ce nu este pâine şi cu ceea ce nu satură? Vă spun , lucrările Duhului Meu sunt necesare pentru ca voi să primiţi ceea ce este dătător de viaţă. Căci nu pot Eu să iau ceea ce este vital din Cuvântul Meu şi să-l fac să fie asimilat în fiinţa *voastră* , astfel încât să primiţi hrana de care aveţi nevoie? Dar de ce vă veţi hrăni cu ceea ce nu este Cuvântul Meu? De ce veţi *căuta* ceea ce ştiţi că nu vă va satisface fiinţa cea mai profundă? Vă spun , dacă nu Mă veţi căuta pe deplin şi nu veţi lăsa Duhul Meu să vitalizeze ceea ce luaţi în organismul vostru, vă veţi găsi într-o stare spiritual similară cu cea descrisă aici. Lucrările Duhului Meu sunt necesare. Altfel, luaţi doar ceea ce este mort şi care nu va face nimic pentru a aduce vitalitate spirituală fiinţei voastre cele mai profunde. De aceea, fiţi atenţi la ceea ce citiţi, căci este fidel modelului a ceea ce se întâmplă cu poporul Meu astăzi. Căci este imposibil în starea actuală a bisericii." „Lumea mea este pregătită să lucrez prin Duhul Meu în aşa fel încât Cuvântul Meu să dea viaţă, sănătate şi eliberare tuturor celor care au nevoie. De aceea, vă spun din nou... căutaţi-Mă şi lăsaţi-Mă să vă dau ceea ce este necesar pentru a trăi o viaţă spirituală plină şi plină, *spune* Domnul." (sfârşitul profeţiei).

[Comentariu despre boală, continuare]

În al doilea rând, în această stare teribilă, mă îngrăşam , dar şi slăbeam progresiv. Da, chiar mă îngrăşam în timp ce muream de foame. Am ajuns în punctul în care aveam „anemie pernicioasă". Chiar şi aşa, există o anumită „obezitate" evidentă în lumea bisericească de astăzi, dar, în acelaşi timp, anemie spirituală şi slăbiciune. Nu eram doar slăbit din cauza lipsei de hrană, dar în timpul lunilor de suferinţă am experimentat un colaps nervos complet. Eram atât de complet lipsit de energie nervoasă încât uneori nu puteam rosti un cuvânt; chiar şi a încerca să şoptesc era mai mult decât puteam face. Pentru a comunica cu cei care aveau grijă de mine, trebuia să mâzgălesc câteva cuvinte pe o bucată de hârtie.

Nu vedem noi astăzi o lume bisericească aproape complet lipsită de energie (putere) spirituală reală? Avem o imagine în Apocalipsa 3:17 a „grăşelii" bisericii de astăzi: „Pentru că *zici :* Sunt bogat, m-am îmbogăţit şi nu duc lipsă de nimic"; dar slăbiciunea şi sărăcia spirituală sunt descrise de Isus în aceste cuvinte: „şi nu *ştii* că *eşti ticălos, nenorocit* , sărac, orb şi gol". „Gras" (în lucruri materiale şi în autosuficienţă), dar „slab" spiritual este cu siguranţă o imagine generală a bisericii de astăzi.

Un alt fenomen ciudat care a avut loc în timpul bolii mele a fost faptul că tot ce luam în stomac se transforma în „gaz". După ce mâncam sau beam, presiunea gazelor se acumula şi mă „umflam" până când uneori aproape muream. Apa era cel mai mare duşman al meu. Chiar şi o mică înghiţitură de apă îmi transforma stomacul într-un infern dezlănţuit. Din cauza presiunii gazelor, a trebuit să renunţ complet la băutul de apă. Timp de peste două luni nu am băut deloc apă. Lichidul pe care îl obţineam provenea din sucuri de legume. Nu ne învaţă Scriptura că APA este un tip de DUH (***Ioan 7:37-39***)? Chiar dacă trupul meu nu putea lua apă, lumea bisericii, în ansamblu, nu poate „lua" lucrurile Duhului. Încercaţi să puneţi puţină apă a Duhului în „trupurile" (organizaţiile) bisericii, iar presiunile „gazelor" se acumulează până la punctul în care situaţia devine de obicei intolerabilă.

După ce am fost în patru spitale şi am avut cei mai buni medici disponibili şi după ce am fost supus la tot felul de teste, starea mea se înrăutăţea. Ceea ce spun aici nu vreau să fie o „atac" împotriva profesiei medicale sau să insinuez în vreun fel că medicii care m-au tratat nu au făcut tot ce au putut. Nici nu înseamnă că nu apreciez încercările lor de a mă ajuta. Rămâne însă adevărat că nu au ajuns la rădăcina problemei. Simt că, în providenţa lui Dumnezeu, „ochii lor au fost orbiţi" pentru ca Acela pe care El intenţiona să-l prezinte să poată fi pe deplin realizat. De fapt, am descoperit mai târziu că ceea ce îmi prescriau mă înrăutăţea, de fapt, şi era exact opusul a ceea ce

© Biblioteca Spirituală

aveam nevoie.

După ce am fost externat din spital pentru a patra oară şi starea mea se înrăutăţea progresiv, Domnul m-a condus în cele din urmă la un om care a descoperit problema. După ce am fost în cele mai bune spitale disponibile, cu cele mai moderne echipamente şi cei mai buni medici, omul care mi-a descoperit problema şi m-a pornit pe drumul spre recuperare a fost un medic puţin cunoscut, într-o casă mică, pe o stradă laterală, într-un oraş mic. Mi-a făcut un test la stomac şi mi-a spus că nu am acid. Mi-a dat acid clorhidric sub formă de tablete să-l iau când mâncam. Eram într-o stare atât de groaznică în acel moment, încât dacă Domnul nu ar fi intervenit direct, nu aş fi trăit niciodată, chiar dacă diagnosticul era corect. Dar în acest moment, MODELUL fusese realizat şi Dumnezeu a început să restabilească viaţa şi sănătatea.

CE ne spune asta? Pacienta „creştinătate" este bolnavă. Şi UNDE este răspunsul? Nu se află în sistemele bisericeşti moderne, cu structurile lor elaborate şi impunătoare, cu echipamentele lor moderne, cu programele lor extrem de organizate, cu pastorii lor bine pregătiţi şi cu alţi profesionişti care oferă ajutor. În general, „doctorii" noştri moderni ai teologiei nu au răspunsul. Multe dintre prescripţiile lor nu fac decât să <u>înrăutăţească starea</u> pacientului . Prin aceasta nu vreau să insinuez că este greşit să ai o clădire frumoasă şi echipamente moderne sau că educaţia şi instruirea formală sunt greşite în sine. Acestea <u>pot</u> fi folosite spre slava lui Dumnezeu. Spun doar că, <u>în general ,</u> MODELUL ESTE ADEVĂRAT. Cei cărora Dumnezeu le dezvăluie soluţia la dilema spirituală de astăzi sunt de obicei grupuri mici care se întâlnesc în locuri „apartate", în structuri modeste sau în case.

O ultimă paralelă. În timpul bolii prelungite, glandele mele au fost grav afectate, în special glandele suprarenale. Corpul meu nu a putut funcţiona corect deoarece aceste glande nu funcţionau corect. Glandele suprarenale fac parte din sistemul „endocrin", care are cinci glande principale. Aceste glande reglează toate funcţiile corpului, iar funcţionarea lor corectă este absolut esenţială pentru sănătatea şi vigoarea corpului. Domnul ne arată în aceste zile că este imposibil ca „Trupul lui Hristos" să funcţioneze corect dacă cele cinci slujiri ale apostolilor, profeţilor, evangheliştilor, pastorilor şi învăţătorilor nu sunt repuse la locul lor potrivit în Trup. Aceste slujiri, funcţionând aşa cum a rânduit Dumnezeu, sunt necesare „*spre desăvârşirea sfinţilor, pentru lucrarea de slujire, pentru zidirea trupului lui Hristos, până vom ajunge toţi la unirea credinţei şi a cunoaşterii Fiului lui Dumnezeu, la statura bărbatului desăvârşit, la măsura staturii plinătăţii lui Hristos*." (***Efeseni 4:12-13***).

Mă simt îndemnat în acest moment să adaug un cuvânt de precauţie pentru ca unii să nu tragă concluzii pripite din cauza a ceea ce am scris despre experienţa mea. Domnul m-ar fi putut vindeca în mod miraculos, fără niciun ajutor medical, dacă ar fi ales. Ar fi putut folosi medicii cu echipamentul şi tehnicile lor moderne. Nu am nicio obiecţie cu niciunul dintre aceste lucruri. Cred că este minunat că Domnul a revelat atât de multe lucruri în această zi în domeniul ştiinţei medicale. Ceea ce am scris nu înseamnă că ar trebui să fim pro sau contra a ceva doar din cauza unei experienţe. Nu aş folosi ceea ce s-a întâmplat în această experienţă particulară ca bază pentru a determina ce aş face într-o viitoare experienţă de boală.

Cu o anumită ocazie, Ieremia a trebuit să facă şi să poarte un „jug" (***Ieremia 27:2***) la gât pentru a le înfăţişa oamenilor din vremea sa un adevăr, referitor la viitorul „jug" babilonian căruia urmau să i se supună. Dar asta nu înseamnă că a trebuit să-l poarte toată viaţa, că toţi ceilalţi trebuiau să-l poarte sau că folosirea unui jug nu era corectă la locul lui. Ezechiel a trebuit să fie legat şi să stea întins pe o parte multe zile şi să mănânce mâncarea cântărită în anumite porţii (***Ezechiel, cap. 4***), din nou pentru a înfăţişa un adevăr pentru vremea sa şi pentru poporul său. Dar asta nu înseamnă că şi alţii urmau să treacă printr-o astfel de experienţă. Chiar şi aşa, Dumnezeu a ales să înfăţişeze prin mine, prin mijloace fizice, ceea ce ar vorbi despre starea spirituală de astăzi în rândul poporului său. Să o luăm drept asta şi nimic mai mult.

Există şi alţi factori din experienţa mea care prezintă lecţii importante, dar Domnul nu mi-a dat libertatea să le împărtăşesc în prezent. La momentul potrivit, voi împărtăşi experienţele din etapele finale ale bolii mele şi modul neobişnuit în care am fost ridicat spre bine. Preaiubiţilor, Domnul a făcut ca unii dintre noi să trecem prin multe pentru ca voi să puteţi fi ÎNVĂŢAŢI şi pentru

© Biblioteca Spirituală

ca voi să puteţi fi ELIBERAŢI de ceea ce v-a legat DE scopul şi slujba gloriosă pe care Domnul le are pentru biserica Sa în aceste zile din urmă. Aveţi urechi să auziţi?

[*Notă a editorului*: pentru o descriere mai amplă a calvarului fizic prin care a trecut fratele Earls, vă rugăm să consultaţi articolul său biografic intitulat „O nouă şi Calea vieţii.”]

AMPLASAT ÎN LUPTĂ MATRICE

Profeţie

„Adunaţi-i pe sfinţii Mei”, *zice* Domnul, „pe cei ce au făcut legământ cu Mine prin jertfă.” (***Psalmul 50:5***) Vă spun *că* adunarea se *apropie* ; şi voi lua din mijlocul poporului Meu o ceată de cei consacraţi care au făcut legământ cu Mine să părăsească totul şi să Mă urmeze. Da, ei M-au urmat, aşa cum se spune în Apocalipsa 14:4, căci oriunde *i* -am condus, ei au mers. Şi au ascultat de Cuvântul Meu şi au urmat calea Mea şi nu s-au întinat, *zice* Domnul. De aceea, *zice* Dumnezeu, îi voi mântui de pe pământ pentru o slujbă de cealaltă parte a vălului, aşa cum voi mântui o ceată de pe partea pământească a vălului care va fi dezlănţuită într-o slujbă şi într-o luptă pentru Mine în această zi din urmă, *zice* Domnul. Căci ei nu vor fi limitaţi de ceea ce au cunoscut mai înainte; nici nu vor fi limitaţi de slăbiciunile şi incapacităţile pe care le-au cunoscut mai înainte. Căci ei vor fi puternici în Domnul pentru a merge înainte cu putere mare în această zi. Da, ei vor fi…” mântuiţi, eliberaţi, într-o slujbă de putere din timpul sfârşitului, *spune* Domnul. Şi cei pe care îi adun *la* Mine ca un singur om (Trup) vor ieşi să facă fapte în numele Meu.

„Cei pe care îi voi aduna *la* Mine ca să fie luaţi din pământ, ca pârgă *pentru* Dumnezeul lor (***Apocalipsa 14:4***), vor fi şi ei eliberaţi într-o slujire şi într-o luptă. Căci credeţi voi că trebuie să-i scot doar ca să aibă un timp de odihnă şi aşteptare? Nu zic! Căci ei sunt răscumpăraţi dintre oameni, ca să fie pe deplin eliberaţi de toate limitările firii pământeşti într-o bătălie care are loc de cealaltă parte. Căci acesta este steagul pe care îl voi ridica *pentru* poporul Meu când vrăjmaşul va veni ca un potop (***Isaia 59:19***). Va fi un steag al celor glorificaţi care vor fi folosiţi în bătălia de cealaltă parte a Iordanului, chiar în tărâmurile Duhului, pentru a lega şi a arunca pe pământ forţele satanice care locuiesc în tărâmurile superioare. Eu zic că vor fi aruncaţi (***Apocalipsa 12:10***) şi vor fi legaţi. Şi cine va face legarea? Vă spun că *cei* glorificaţi ai Mei vor lega puterea vrăjmaşului. Tot aşa vor fi folosiţi cu putere în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic, în timp ce vrăjmaşul caută să trimită un potop ca să-Mi mistuie poporul de pe pământ (***Apocalipsa 12:15***). Dar nu este scris că pământul a ajutat femeia în pustie? (***Apocalipsa 12:16***). Şi cine va stăpâni elementele pământului în acel moment, ca toate forţele naturii să fie folosite pentru a-i ajuta pe cei care sunt sub atacul vrăjmaşului? Da, vă spun că *acei* sfinţi glorificaţi, chiar şi acea grupă a pârgilor, vor fi la conducere. Ei vor fi intrat în primele etape ale ceea ce va fi în cele din urmă o stăpânire absolută asupra tuturor elementelor pământului.

„Aşadar, poporul meu, ascultaţi! Cum voi ridica un steag şi vă voi proteja împotriva potopului vrăjmaşilor? Voi lua din mijlocul vostru 144.000 dintre cei mai aleşi din poporul Meu, chiar pe aceia care au fost credincioşi şi au fost desăvârşiţi de Mine. Şi ei vor fi eliberaţi în acea putere şi slujire care îi aşteaptă. Căci au fost credincioşi şi au umblat cu Dumnezeul lor; şi astfel, asemenea lui Enoh, vor fi luaţi, *spune* Domnul. Vor fi răpiţi la tronul Meu (***Apocalipsa 12:5***) şi acolo vor fi investiţi cu puterea de a face doar ceea ce poate face un popor testat şi încercat, chiar şi cei care au biruit în trup toate uneltirile vrăjmaşului. După ce l-au biruit pe vrăjmaş în trup, ei vor fi folosiţi pentru a-l învinge în propriul său tărâm şi a-l alunga chiar până *la* graniţele sale, unde va fi înconjurat. Apoi, ca un leu care răcneşte, va ieşi ca să mistuie şi să distrugă pe pământ. Dar cei pe care i-am ridicat *pentru* Mine şi care au fost glorificaţi de Mine, vor fi atunci folosiţi pentru a opri valul de chin şi distrugere pe care El îl va aduce împotriva Mea.” oameni care mai sunt pe pământ. Căci un lanţ puternic va fi folosit pentru a lega puterea vrăjmaşului, iar acel lanţ în care îl voi prinde treptat şi cu care îl voi lega nu este altceva decât puterea şi tăria pe care le vor avea cei glorificaţi ai Mei. Şi atunci bătălia va dezlănţui furia ei, în timp ce demonii înnebuniţi ai

© Biblioteca Spirituală

lumii de dincolo văd cum le este luat domeniul şi lanţurile robiei înfăşurate în jurul lor. Şi cu mare furie îşi vor lua poziţia în ziua aceea, *spune* Domnul.

„Iată, *zice* Domnul, că în ziua aceea, a bătăliei Domnului Dumnezeului Atotputernic, voi avea două cete: una de o parte şi cealaltă de cealaltă parte aIordania...Unul la vest, corespunzător celor glorificaţi ai Mei, chiar pârgile, care se vor lupta cu inamicul pentru a-l supune în propriul său tărâm; şi unul la est de Iordan, care corespunde companiei mele unse de biruitori care vor fi încă pe pământ. Şi lor li se va da o mare putere asupra inamicului pentru a-l alunga din tărâmurile în care a operat până acum şi vor fi ajutaţi foarte mult de acel Stindard pe care l-am ridicat pentru *Mine*, chiar sfinţii Mei glorificaţi.

„Şi nu voi fi Eu în ziua aceea ca un strateg militar înţelept care pune pe duşman într-o menghină, chiar într-o mişcare de cleşte uriaşă, ca să-l pot zdrobi între cei doi - unul care operează din pământ şi celălalt care operează din cer? Tot aşa va fi biruit şi învins duşmanul în bătălia acelei zile, *zice* Domnul."

„*Şi nu am zugrăvit Eu aceasta în templul Meu de demult, chiar în templul lui Solomon*, *zice* Domnul? *Căci înaintea templului am pus doi stâlpi puternici - chiar stâlpi de aramă, curăţiţi în foc*. *Aşadar, aceşti stâlpi îi reprezintă pe cei care vor fi stâlpi în templul Meu din timpul sfârşitului* (***Apocalipsa 3:12***), *unul de o parte (a Iordanului) şi unul de cealaltă (simbolic vorbind)*. Căci primul a fost ***Iachin*** (***1 Regi 7:21***), şi îi voi întări în putere pe cei pe care îi voi ridica *lângă* Mine, şi ei vor fi folosiţi pentru a întări Împărăţia în putere. Şi apoi îl voi ridica pe **Boaz** (***1 Regi 7:21***), chiar pe cei care au fost rămaşi pe pământ, şi ei vor sluji şi ei cu putere în acel tărâm care le va fi încredinţat. Tot aşa se va împlini scopul Meu, ca CEEA ce am rânduit prin model să se împlinească în această zi, *zice* Domnul. Acum înţelegeţi de ce trebuie să îndepărtez pe unii din mijlocul *vostru* , căci linia de luptă trebuie pusă în ordine şi pregătită; şi atunci voi desăvârşi toate lucrurile, aşa cum am hotărât de la început, *zice Domnul* ." Domnul.

„Eşti gata, *zice* Dumnezeu? Eşti gata să fii folosit în bătălia zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic? Îţi spun că vei fi folosit dacă mă vei lăsa să te echipez acum cu armura mea şi să te învăţ în căile mele de război şi dacă, ca un bun soldat, mă vei asculta cu tărie; căci aceasta este ceea ce cer de la cei care vor fi folosiţi de Mine pentru a învinge inamicul în aceste zile din urmă, *zice* Domnul." (sfârşitul profeţiei).

[Comentariu]

Profeţia precedentă a început cu afirmaţia din Psalmul 50:5, că Domnul îşi adună sfinţii, chiar şi pe cei care au făcut cu El un legământ prin jertfă . Această adunare este dublă. În primul rând, este o adunare într-unul singur a Trupului lui Hristos din timpul sfârşitului, care va ieşi pe acest pământ pentru a face fapte în Numele Său. În al doilea rând, este adunarea, sau scoaterea, grupului de pârghii chiar înainte de timpul Necazului cel Mare. Pentru fiecare este o „răscumpărare" de un anumit fel. Pentru „pârghii", este o „eliberare" din tărâmul pământesc în cel ceresc pentru o slujire şi o luptă „de cealaltă parte". Pentru acel Trup fiind unit pe pământ, este o „eliberare" de anumite limitări, slăbiciuni şi incapacităţi, într-o slujire a puterii. În ambele cazuri, se poate spune că trebuie să „ne uităm în sus şi să ne ridicăm capetele, căci răscumpărarea noastră se *apropie "* (***Luca 21:28***).

Isus vorbeşte în ***Ioan 6:40, 44, 54***, despre cei care vor fi „înviaţi" în „ziua de apoi". De obicei, înţelegem prin aceasta învierea morţilor. Cu siguranţă, ideea învierii este inclusă, dar nu trebuie să limităm sensul la aceasta. Există o „înviere" din tărâmul pământesc în cel ceresc fără experienţa morţii, chiar şi o mutare sau schimbare din trupul fizic în cel „glorificat". Aceasta va fi experienţa primelor roade înainte de necaz, deoarece Domnul are o lucrare pentru ei de făcut „dincolo". Mutarea lor în „ceresc" face parte din strategia şi planul Său de luptă . Ei sunt acel STANDARD despre care se vorbeşte în Isaia 59:19, care va fi „ înviat " în momentul crucial când inamicul începe să vină ca un potop. Şi din poziţia lor avantajoasă din cer (propriul tărâm al lui Satan) se află şi cu puterile nou dobândite ale „trupurilor lor glorificate", ei vor putea „da o lovitură mortală" forţelor lui Satan. În acelaşi timp, Domnul Îşi va împuternici Trupul din timpul sfârşitului, încă pe pământ, să meargă mai departe şi să „înceapă lupta" de această parte a vălului. Şi vor fi obţinute

© Biblioteca Spirituală

mari victorii pentru Domnul, deoarece vom avea ajutorul şi protecţia „celor glorificaţi" de cealaltă parte.

Aceste două grupuri din timpul sfârşitului sunt simbolizate de cei doi stâlpi mari care stăteau în faţa templului lui Solomon. Citim despre ei în capitolul 7 din ***1 Regi***. Erau turnaţi din aramă . Aceasta ne aminteşte de viziunea lui Ioan, aşa cum este consemnată în Apocalipsa, capitolul 1, unde vede pe cineva „asemănător *Fiului* omului", ale cărui picioare erau ca *arama* fină, ca arsă într -un cuptor. De asemenea, picioarele „mesagerului puternic" din ***Apocalipsa 10:1*** au fost văzute de Ioan ca „stâlpi de foc". Iar cei care „biruiesc" vor fi făcuţi „un stâlp în templul Dumnezeului meu" (***Apocalipsa 3:12***). „Alama" este un tip al naturii fizice sau „carnale" a omului. Astfel, vedem imaginea curăţării, rafinării şi transmutării caracteristicilor de bază ale „naturii noastre carnale", astfel încât să poată fi turnate după chipul lui Isus Hristos.

Citind capitolul 7 din 1 Regi, observăm că aceşti doi stâlpi erau ornamentaţi într-un anumit fel. Această ornamentaţie ilustrează podoaba şi înfrumuseţarea cu care va fi împodobit Trupul lui Hristos din timpul sfârşitului - frumuseţea sfinţeniei, evlaviei, smereniei, gloriei, victoriei, îndrăznelii, puterii biruitoare etc. Căci va fi o „biserică slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă şi fără prihană" (Efeseni 5:27). De asemenea, vedem că pe fiecare „stâlp" erau atârnate înfăţişări de „rodii" - 200 pe fiecare stâlp. Chiar şi aşa, aceasta ilustrează rodirea care va fi adusă de cei care sunt „stâlpi" în biserica din timpul sfârşitului. Cei 200 de pe fiecare stâlp arată că separarea (2 = divizare, discernământ şi cernere) şi-a făcut lucrarea completă, ajungând la plasarea DUHULUI. Eşti dispus să-L laşi pe Domnul să te facă „un stâlp" în templul Său din timpul sfârşitului?

CĂILE SALE CĂTRE MOISE

În ***Psalmul 103:7*** citim aceste cuvinte: „El Şi-a făcut cunoscute *lui* Moise căile Sale şi faptele Sale *copiilor* lui..." Israel„Observaţi diferenţa! „Faptele" Sale au fost făcute cunoscute întregii naţiuni; dar „căile" Sale numai lui Moise. „Faptele" Sale erau faptele Sale măreţe – semne şi minuni săvârşite prin puterea Sa cea mare. Tot poporul IsraelAu văzut minunile pe care Dumnezeu le-a săvârşit pentru eliberarea şi păstrarea lor. Au văzut Marea Roşie răsturnându-se pentru ca ei să o poată traversa; i-au văzut pe egipteni distruşi printr-un act puternic al lui Dumnezeu; au văzut norul miraculos care i-a călăuzit ziua şi stâlpul de foc noaptea; au văzut mana cerească oferită pentru hrana lor şi au văzut apa ţâşnind din stâncă prin mâna puternică a lui Dumnezeu. Acestea şi alte „fapte" le-au privit constant în timp ce Dumnezeu săvârşea minuni puternice în mijlocul lor. Dar NUMAI MOISE S-a urcat pe „muntele lui Dumnezeu" pentru a-i fi făcut cunoscute „căile" lui Dumnezeu - „căile" pe care Dumnezeu dorea ca oamenii să UTILIZEZE, în ascultare de Cuvântul Său, pentru a fi pregătiţi pentru ceea ce Dumnezeu dorea să facă PRIN ei, conform scopului Său predestinat . Oamenii au văzut „faptele" Sale, pentru ca nevoile lor să fie satisfăcute şi credinţa lor să fie înviorată, pe măsură ce îşi dădeau seama că Dumnezeul şi *Mântuitorul* lor puternic era în mijlocul lor. Dar „căile" Sale trebuiau să le înveţe . Şi Dumnezeu trebuia să aibă un om căruia să-I poată revela Căile Sale, iar acel om a fost Moise. După aceea, Moise a făcut cunoscute poporului Căile lui Dumnezeu . *Dar tragedia situaţiei a fost pur* şi simplu aceasta: poporul cerea constant o demonstraţie a „faptelor" puternice ale lui Dumnezeu, dar nu voia să înveţe „căile" Sale.

Cât de mult sunt creştinii aşa astăzi! Mulţimi sunt dispuse să caute „faptele" lui Dumnezeu, dar doar câţiva (o grupare a lui Moise) sunt dispuşi să înveţe pe deplin „căile" Sale. Aceasta nu înseamnă că „faptele" Sale nu sunt importante, ci ar trebui să fim preocupaţi în primul rând de „căile" Sale. În ***Psalmul 77:11-13*** citim: „*Îmi voi aduce aminte de lucrările Domnului: cu siguranţă, îmi voi aduce aminte de minunile Tale din vechime. Voi cugeta la toate lucrările Tale şi voi vorbi despre isprăvile Tale. Calea Ta, Dumnezeule, este în sanctuarul Tău: cine este un Dumnezeu atât de mare ca Dumnezeul nostru?*" Trebuie să ne amintim şi să vorbim despre toate faptele (faptele Sale), dar CALEA Lui este în sanctuar . Cuvântul ebraic tradus prin „sanctuar" înseamnă o „separare" sau un „loc separat". În Vechiul Testament, „sanctuarul" era tabernacolul sau templul

© Biblioteca Spirituală

construit prin porunca lui Dumnezeu ca un loc separat unde preoții slujeau *Domnului* în numele poporului și unde „prezența" Domnului se manifesta pentru ca El să poată vorbi slujitorilor Săi aleși în mod special, Moise și Aaron. În Noul Testament, „sanctuarul" este un popor separat , Însuși Trupul lui Hristos și Templua Duhului Sfânt (***1 Corinteni 3:16, 6:19; Efeseni 2:20-22***); o preoție împărătească care slujește *lui* Dumnezeu (***1 Petru 2:5,9***) și căreia Dumnezeu îi vorbește și Își face cunoscute căile Sale.

„Calea *Ta* , Dumnezeule, este în sanctuar." Aceasta înseamnă două lucruri. În primul rând, sanctuarul (tabernacolul) construit de Moise în pustie este de fapt o imagine sau un model divin rânduit (în simboluri de materiale, structură, măsurători și obiecte) al CĂILOR LUI DUMNEZEU pentru poporul Său. (Acesta este un subiect prea vast pentru a fi abordat în prezent și depășește scopul acestui articol.) În al doilea rând, înseamnă că CĂILE LUI sunt făcute cunoscute și revelate PRIN acel „sanctuar" sau „popor separat" pe care El îl cheamă *la* Sine în aceste zile din urmă - un popor care este dispus să învețe căile Sale.

Profeție

„O, poporul Meu, sunteți voi dispuși să învățați căile Mele?", *spune* Dumnezeu. De cât timp am așteptat un popor care să se dedice în întregime *Mie* , ca să-l pot învăța să umble în ceea ce am rânduit dinainte pentru acest ceas? Căci vă spun *că* , chiar înainte de întemeierea lumii, am hotărât ca un popor să-Mi arate slava în aceste vremuri din urmă, chiar aceea care este împlinirea multor veacuri și generații. Dar poporul Meu, cât de mult sunteți voi dispuși să vă predați *Mie* ca să vă pot învăța căile Mele? Sunteți interesați doar să priviți minunile Mele, să căutați semne și să vă bucurați doar de ceea ce pot face pentru voi? Nu sunteți voi mai degrabă dispuși să fiți un instrument în mâna Mea, ca să-Mi pot arăta slava *acestei* lumi? Vă spun, dacă sunteți dispuși să învățați căile Mele; dacă sunteți dispuși să vă supuneți *Mie* și *unii* altora în trupul lui Hristos; dacă sunteți dispuși să luați Cuvântul Meu și să studiați ceea ce am revelat prin slujitorii Mei din trecut; dacă sunteți dispuși să uitați căile voastre și să căutați fața Mea; atunci și numai atunci veți deveni…" „Sanctuarul Meu – chiar trupul în care se vor face cunoscute căile Mele", *zice* Domnul. „Căci nu este scris oare căile Mele nu sunt căile voastre și gândurile Mele nu sunt gândurile voastre?" (***Isaia 55:8***). De ce veți *continua* atunci să insistați să urmați căile voastre? Nu sunt căile Mele, care sunt înalte ca cerurile, descoperite doar celor ale căror minți sunt îndreptate *spre* ceruri, ca să facă ceea ce a fost descoperit din cer? Și nu este auzit acel glas din cer doar de Duhul care a venit din cer ca să-Mi arate căile? *Ascultați* , așadar, glasul Lui, căci El vă va arăta căile Mele și Mă va proslăvi în mijlocul *vostru , zice* Domnul. De ce veți *căuta* atunci numai semne și minuni și nu MĂ căutați pe MINE", *zice Dumnezeul vostru* . „Căci nu am spus Eu că EU SUNT calea *voastră* , adevărul *vostru* și viața *voastră* ?" (Ioan 14:6). Nu sunt Eu Acela care M-a descoperit de demult lui Moise, alesul Meu, așa cum I-am vorbit *pe* munte? Și nu vă chem Eu *să*„Muntele Meu cel sfânt" în aceste zile din urmă, ca să *vă pot* vorbi ca și cum aș spune „față către față" și să vă vorbesc *despre căile* Mele? *Ascultați glasul Meu, căci vă* voi vorbi o dată, *da* , de două ori, dar dacă *nu vreți* să ascultați, voi continua să vă vorbesc, *spune Domnul ?* Trebuie să „mă împovărez" și să mă „încurc" ca să vă fac să ascultați? Voi „negocia" cu voi și vă „implora", *spune* Domnul? Eu spun „nu" - nu voi face asta! Ci vorbesc celor care au urechi să audă și inimă să primească și vă voi chema *la* Mine așa cum l-am chemat pe Moise *pe* muntele Meu; și voi lucra cu voi ca să vă aduc în calea Mea, ca să fiți o mărturie pentru poporul Meu în această zi, *spune* Domnul." (sfârșitul profeției).

[Comentariu]

Din nou, permiteți-mi să citez ***Psalmul 77:13***: „Calea *Ta*, Dumnezeule, este în sanctuar." În timpul celor patruzeci de zile pe care Moise le-a petrecut cu Domnul pe munte, Domnul i-a revelat detaliile pentru construirea sanctuarului (tabernacolului). Domnul l-a îndemnat apoi pe Moise: „Și ia seama să *le* faci după modelul lor , care *ți* -a fost arătat pe munte." (**Exod 25:40**). Spre deosebire de acest tabernacol temporal care le-a slujit israeliților în pustie, în ***Evrei 8:2*** avem referire la „sanctuar" și „adevăratul tabernacol, pe care l-a ridicat Domnul, nu omul." Acest adevărat (real) sanctuar sau tabernacol este biserica, despre care Domnul Isus a spus că o va

© Biblioteca Spirituală

zidi (***Matei 16:18***). Tabernacolul temporar din pustie nu era decât un TIP al celui real şi permanent.

Acum întrebarea este pur şi simplu aceasta: Nu este oare o prostie să credem că Dumnezeu ar fi atât de meticulos în detalierea MODELULUI pentru un tabernacol temporar în pustie, făcut din materiale perisabile, şi totuşi să nu ofere un MODEL pentru realitatea de care era un tip, chiar adevăratul tabernacol (biserica) pe care Domnul Isus îl construieşte? Şi totuşi, majoritatea creştinilor nu reuşesc să realizeze că există un MODEL şi o ORDINE DIVINĂ pentru biserică, date în Noul Testament. După ce Moise a făcut toate lucrurile „după model", tabernacolul a fost ridicat şi totul a fost „aşezat" în ordinea sa corectă. Citim despre acest lucru în Exod, capitolul 1. 40. Observaţi instrucţiunile lui Dumnezeu către Moise: „ *Să* pui în el chivotul mărturiei şi să acoperi chivotul cu perdeaua. *Să* aduci masa şi să pui lucrurile care trebuie puse *pe* ea; să aduci sfeşnicul şi să aprinzi candelele lui. Să pui altarul de aur pentru tămâie înaintea chivotului mărturiei şi să pui perdeaua de la uşa cortului. *Să pui* altarul arderii de tot înaintea uşii cortului cortului întâlnirii. Să pui ligheanul între cortul *întâlnirii şi* altar şi *să* pui apă acolo " (***Exod 40:3-7***). Observaţi că totul trebuia adus şi „aşezat" la locul potrivit, aşa cum a poruncit Dumnezeu. Începând cu versetul 19 al acestui capitol, vedem cum Moise îndeplineşte instrucţiunile lui Dumnezeu. Expresia „aşa cum a poruncit Domnul lui Moise" este folosită de *şapte* ori în restul capitolului, arătând ascultarea lui Moise. După aceasta citim: „Moise a terminat lucrarea. Un nor a acoperit cortul întâlnirii şi slava Domnului a umplut tabernacolul. Moise n-a putut intra în cortul întâlnirii, pentru că norul se aşezase deasupra lui şi slava Domnului umplea în tabernacolul." ..." (***Exod 40:34-35***). De aceasta sunt convins: slava Domnului nu ar fi umplut niciodată acel tabernacol, dacă Moise nu ar fi făcut toate lucrurile „după model" şi dacă nu ar fi „aşezat" fiecare articol la locul lui potrivit, conform rânduielii divine a lui Dumnezeu. Cu cât mai important este ca „adevăratul tabernacol" (biserica) să fie „aşezat" în „rânduială divină" de către Moise al nostru (Isus) pentru a putea fi umplut de slava lui Dumnezeu ...

„Slava" lui Dumnezeu este „prezenţa şi puterea lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său" – manifestată într-un fel sau altul. În Vechiul Testament, „slava" Sa este asociată în primul rând cu „ norul de glorie " vizibil care a umplut tabernacolul şi care i-a condus pe israeliţi prin pustie. În Noul Testament, „slava" lui Dumnezeu este realitatea prezenţei şi puterii Sale prin Duhul Sfânt. Rezultatul acestei prezenţe şi puteri este manifestarea atributelor şi perfecţiunilor divine în poporul Său , cum ar fi dragostea, bucuria, pacea, victoria, eliberarea, miracolele, înţelepciunea, cunoaşterea, credinţa, revelaţia, rostirea divină etc. „Slava Domnului" în Trupul Său este de a aduce acel Trup la propria Sa perfecţiune şi plenitudine. Acum, fraţilor, Domnul vrea să-Şi umple Trupul cu Slava Sa, nu doar parţial, ci în plenitudine ; şi acest lucru se va întâmpla numai pe măsură ce ne supunem rânduielii Sale divine pentru biserica Sa... lăsându-L să „pună" fiecare membru în Trup aşa cum doreşte El. Acest lucru SE va întâmpla, iar Dumnezeu a modelat-o în Cuvântul Său după cum urmează:

[Saul vs. David]

CHEIA se găseşte într-o afirmaţie făcută în Faptele Apostolilor, capitolul 13, de apostolul Pavel în timp ce predică în sinagoga din Antiohia Pisidiei. Povestind istoria poporului lor, Pavel spune: „După aceea au cerut un împărat. Şi Dumnezeu le-a dat *pe* Saul, fiul lui Chis, om din seminţia lui Beniamin, timp de patruzeci de ani. Şi, după ce l-a îndepărtat, le-a ridicat ca împărat *pe* David. Despre el a mărturisit, zicând: «Am găsit pe David, fiul lui Iese, om după inima Mea, care va împlini toată voia Mea »." (***Faptele Apostolilor 13:21-22***).

„Saul" înseamnă „cerut". Dumnezeu le-a permis oamenilor să-l aibă pe Saul pentru că îşi doreau un rege şi l-au „cerut". În timp, Dumnezeu l-a îndepărtat pe Saul şi l-a ridicat pe David, pentru că în el Dumnezeu a văzut un om după inima Lui, care va împlini toată voia Lui . Dumnezeu „ridică" acum o ceată a lui David care va împlini voia şi rânduiala perfectă a lui Dumnezeu pentru biserica Sa în aceste zile din urmă. Saul reprezintă, în tip , vechea rânduială a bisericilor controlate de oameni, care sunt rezultatul dorinţelor oamenilor; iar ceea ce oamenii „cer" Dumnezeu le dă, pentru ca ei să poată învăţa prin experienţă nebunia propriilor lor dorinţe şi căi.

© Biblioteca Spirituală

Unul dintre primele lucruri pe care David a vrut să le facă după ce a fost ridicat pe tron a fost să aducăARCAînapoi laIerusalim... El a zis: „Să aducem la noi chivotul Dumnezeului nostru, căci nu l - am întrebat în zilele lui Saul ." (***1 Cronici 13:3***). Gândiţi-vă, în timpul întregii domnii a lui Saul, chivotul, care simboliza însăşi prezenţa lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său, nu era la locul lui potrivit şi nici Domnul nu a fost întrebat despre el. A fost în ţara filistenilor timp de şapte luni după ce filistenii l-au cucerit, iar când filistenii l-au trimis înapoi, a fost pus în casa lui Abinadab (***1 Samuel 6:1, 7:1-2***). În tip, chivotul Îl reprezintă pe Hristos , capul bisericii care este trupul Său (***Efeseni 1:22-23***). În bisericile controlate de oameni, reprezentate de Saul, ARCA(Hristos, CAPUL) nu este la locul Lui de drept. Dar David doreşte să aducă arca înapoi. Chiar şi aşa, există o „ceapă a lui David" pe care Dumnezeu o ridică, care este dispusă să împlinească toată voia Lui şi să se asigure că arca (Hristos) este repusă la locul Lui de drept ca CAP AL BISERICII.

[Erorile lui David în ordine]

Însă aici trebuie să umblăm cu atenţie, căutând faţa Domnului şi examinând Cuvântul Său zilnic, căci David a făcut unele greşeli, chiar dacă a vrut să facă ceea ce este corect. Prima sa greşeală a fost să consulte conducătorii şi poporul în loc să consulte CUVÂNTUL lui Dumnezeu. „Şi David s-a sfătuit cu căpeteniile peste mii şi sute şi cu fiecare căpetenie. Şi David a zis *întregii* adunări a lui Israel: «Dacă vi se pare că este bine *şi* dacă este de la Domnul Dumnezeul nostru... să aducem înapoi chivotul Dumnezeului nostru... Şi toată adunarea a zis că vor face aşa, căci lucrul a fost plăcut în ochii întregului popor.»" (***1 Cronici 13:1-4***). Nu ar trebui să facem ceva pentru că este drept în ochii poporului sau pentru că unii conducători cu care ne-am sfătuit spun aşa. Ar trebui să-L căutăm pe Dumnezeu şi Cuvântul Său şi să-L lăsăm să ne înveţe prin Duhul Său.

Apoi citim că „au dus chivotul lui Dumnezeu într-un car nou din casa lui Abinadab; iar Uza şi Ahio conduceau *carul "* (1 Cronici 13:7). Aceasta era contrar Cuvântului lui Dumnezeu, deoarece numai leviţii trebuiau să ducă chivotul cu drugii special făcuţi, strecuraţi prin inelele de pe chivot. Fără să-şi dea seama de acest lucru, David aducea chivotul înapoi în car. „Şi David şi toţiIsrael„Cântau înaintea lui Dumnezeu cu toată puterea lor, cu cântări, cu harpe, cu psalteri, cu tamburine, cu chimvale şi cu trâmbiţe." Vai, ce întâlnire glorioasă aveau; o adevărată campanie „penticostală". Totul a mers bine până au ajuns la „aria lui Chidon". Acolo boii s-au împiedicat, iar Uza şi-a întins mâna să ţină chivotul. „Şi mânia Domnului *s-a aprins* împotriva lui Uza şi l-a lovit, pentru că şi- a întins mâna pe chivot ; şi acolo a murit înaintea lui Dumnezeu." (1 Cronici 13:10). Numeri 4:15 arată că nimeni în afară de preoţi şi leviţi nu avea voie să se apropie sau să aibă grijă de chivot, astfel încât Uza a fost victima unei ignoranţe neiertabile a Cuvântului lui Dumnezeu. Am putea crede că Dumnezeu a fost nerezonabil de aspru şi totuşi trebuie să ne dăm seama că Dumnezeu le-a învăţat o lecţie necesară, precum şi un TIP sau MODEL pentru noi pe care să-l putem învăţa.

Observaţi că Dumnezeu nu a intervenit până când nu au ajuns la „ aria Chidonului". O arie este un tip de JUDECATĂ: un loc unde grâul este separat de pleavă. Acest lucru a fost subliniat de Ioan Botezătorul în cuvintele sale consemnate în Matei 3:11-12. „El (Hristos) vă va boteza cu Duhul Sfânt şi cu foc; are lopata în mâna Lui. El Îşi va curăţi aria şi Îşi va aduna grâul în grânar; dar pleava va arde cu foc nestins." „Aria" reprezintă un loc de smerenie şi zdrobire (grâul călcat în picioare), un loc de separare (grâul de pleavă) şi un loc de încercare şi curăţire (focul). Tot aşa ne trece Domnul prin focuri de încercare şi curăţire, separând din vieţile noastre acele lucruri care împiedică lucrarea Lui şi făcându-ne să fim zdrobiţi şi smeriţi înaintea Lui într-un mod pe care nu l-am mai cunoscut niciodată.

Aşa cum în TIP, Dumnezeu a trecut cu vederea ignoranţa şi nepăsarea lui David şi a poporului PÂNĂ CÂND au ajuns la „aria Chidonului", tot aşa Domnul a trecut cu vederea căile noastre ignorante şi rătăcite cu privire la biserica Sa, DAR ACUM JUDECATA A ÎNCEPUT SĂ INTERVINĂ. Dumnezeu ne face să realizăm că El nu va permite ceea ce a permis înainte , dacă vrem să avem plenitudinea binecuvântării Sale. Trebuie să ne luăm mâinile de pe arcă. Dumnezeu a făcut ca boii să se împiedice la „aria Chidonului" ca un TEST. Iar reacţia lui Uza portretizează

© Biblioteca Spirituală

ceea ce este atât de caracteristic naturii umane. Este atât de uman să vrem să ne întindem mâinile şi să încercăm să PROTEJĂM ceea ce face Dumnezeu. Simţim că trebuie să organizăm, să sistematizăm, să programăm, să publicăm, să oficializăm etc. ceea ce face Dumnezeu, astfel încât să fie protejat, păstrat şi propagat. Uza care îşi întinde mâna simbolizează încercarea de a se baza pe „braţul de carne", care a fost marele păcat al israeliţilor şi a fost, de asemenea, marele păcat al bisericii. Dumnezeu a vorbit prin Ieremia astfel: „Blestemat fie omul care *se* încrede în om, care-şi ia trupul ca braţ şi *a* cărui inimă se depărtează *de* Domnul." (Ieremia 17:5). Dumnezeu vrea să ne ferim de ceea ce face El.

În ***I Cronici 13:11***, citim că „David a fost nemulţumit, pentru că Domnul făcuse o spărtură [*împotriva*] lui Uza; de aceea locul acela se numeşte Pereţ-Uza până în ziua de azi". „Pereţ-Uza" înseamnă „ spărtură a lui Uza". Înseamnă o „spărtură sau o străpungere". Mai târziu, David şi-a dat seama că Dumnezeu făcuse o „spărtură" [împotriva] lor ucigându-l pe Uza, pentru că nu aduceau chivotul înapoi conform rânduielii Sale divine. Ascultaţi cuvintele sale în ***I Cronici 15:13***: „Domnul Dumnezeul nostru a făcut o spărtură [*împotriva*] noastră, pentru că nu L-am căutat după rânduielile cuvenite." Oameni buni, Dumnezeu va „spărge" în judecata *asupra* bisericii din aceste zile, deoarece creştinătatea nu caută rânduielile Sale divine pentru biserica Sa. Trebuie să ne dăm seama că Domnul nu poate sfinţi cu plinătatea slavei Sale un „tabernacol" sau o „casă" din timpul sfârşitului până când nu vom avea acea casă în rânduieli divine.

[Succesul lui David în ordine]

În ***I Cronici 15***, avem relatarea succesului lui David în aducerea chivotului înapoi înIerusalimDe data aceasta, el are grijă să o facă în felul lui Dumnezeu, căci a spus: „Nimeni nu trebuie să ducă chivotul lui Dumnezeu, ci doar leviţii; căci pe ei i- *a* ales Domnul să ducă chivotul lui Dumnezeu şi să-I slujească *pe* vecie." (***1 Cronici 15:2***). „Preoţii şi leviţii s-au sfinţit ca să aducă chivotul Domnului Dumnezeului lui Dumnezeu." Israel„... Şi copiii leviţilor au *purtat* chivotul lui Dumnezeu *pe* umeri, cu drugii pe el, aşa cum poruncise Moise, după cuvântul Domnului." (***1 Cronici 15 : 14-15***) . În timp ce chivotul se întorcea, citim că anumiţi preoţi „au sunat cu (şapte) trâmbiţe înaintea chivotului lui Dumnezeu". (1 Cronici 15:24). În aplicarea sa finală , întoarcerea chivotului la Ierusalimeste o imagine a întoarcerii personale a lui Hristos pe acest pământ. Înainte (precezând) acestei întoarceri avem cele şapte trâmbiţe din ***Apocalipsa, capitolele 8-11***. Întoarcerea lui Hristos are loc la împlinirea celei de-a 7-a sau ultimei trâmbiţe. DAR MAI ÎNTÂI, Hristos (arca) trebuie să se „întoarcă" la locul Său de drept CA CAP AL BISERICII, pentru ca El să poată aduce TRUPUL la perfecţiunea şi plenitudinea Sa. Chiar şi aşa, există acum o „ slujire cu trâmbiţa " care înseamnă „ a merge înaintea arcei " pentru a VESTEA ÎNTOARCEREA SA şi pentru a suna (trâmbiţa) un MESAJ de pregătire şi sfinţire, spunând „sfinţiţi-vă, *voi* şi fraţii voştri, ca să *puteţi* aduce arca Domnului Dumnezeului lui Israel *la* locul pe care l-am pregătit pentru ea." (***1 Cronici 15:12***).

[Studiul cuvântului „încălcare"]

Anterior am menţionat că David a spus: „Domnul Dumnezeul nostru ne-a făcut o *spărtură*, pentru că nu L-am căutat după rânduiala cuvenită." (***1 Cronici 15:13***). Cuvântul „spărtură" folosit în acest pasaj este acelaşi cuvânt ebraic folosit în Neemia 6:1, unde Neemia spune că el „zidise *zidul* şi nu a mai rămas nicio spărtură în el". În vremurile străvechi, un ZID era protecţia unui oraş. Era absolut necesar în acele vremuri de bande de tâlhari şi ameninţări constante din partea triburilor şi naţiunilor ostile. După ce „rămăşiţa" evreiască s-a întors din Babilon, au început să reconstruiascătempludeDumnezeuaşa cum este consemnat în cartea Ezra, dar zidul era totuşi dărâmat. Dumnezeu l-a înviat apoi pe Neemia să se întoarcă din Babilonsă conducă poporul în sarcina de a reconstrui zidul , aşa cum este consemnat în cartea Neemia. Abia după ce zidul a fost construit, a existat un succes real în ceea ce Domnul îi însărcinase pe oameni să facă. ZIDUL este un tip de ordine divină . Este protecţia noastră, atât împotriva duşmanului (Satan), cât şi împotriva unei „spărgeri" a judecăţii drepte a lui Dumnezeu. Ordinea divină pentru biserică este absolut necesară pentru succesul a ceea ce Dumnezeu ne-a

© Biblioteca Spirituală

însărcinat să facem.

Un alt exemplu de utilizare a cuvântului „spărtură" se găseşte în capitolul 13 din Ezechiel. Dumnezeu îi acuză pe „profeţi" că nu au reuşit să astupe spărturile şi să construiască zidul în pregătire pentru „ziua bătăliei". Ascultaţi cuvintele rostite prin profetul Ezechiel: „Fiul omului, profeţeşte împotriva profeţilor dinIsrael„Cei ce prorocesc, şi spuneţi *celor ce* prorocesc din inima lor: Ascultaţi [ ] cuvântul Domnului! Aşa *vorbeşte* Domnul Dumnezeu: Vai *de* prorocii nebuni, care îşi urmează duhul şi nu văd nimic! Israele, prorocii tăi sunt ca vulpile în pustie. *Voi* (profeţii) nu v- aţi suit în crăpături (spărturi) şi nici nu aţi ridicat gard (zid) pentru casa lui Dumnezeu. " Israel A STA ÎN LUPTĂ A ZIUEI DOMNULUI."

Judecata lui Dumnezeu *asupra* profeţilor (predicatorilor) din ziua de azi este că nu umplu golurile (breşele) şi nici nu construiesc ZIDUL ORDINII DIVINE, astfel încât oamenii să fie pregătiţi să DUCE ÎN BĂTĂLIA ZILEI DOMNULUI. „Bătălia" „zilei Domnului" ESTE APROPIERE. În schimb, predicatorii de astăzi îşi construiesc zidurile propriilor regate şi organizaţii şi le spun oamenilor că „totul este în regulă" (pace). Astfel, ei împlinesc cuvintele din Ezechiel 13:10: „Pentru că au amăgit pe poporul Meu, zicând: «Pace!» Şi nu a fost pace; unii au zidit un zid, iar alţii l -*au tencuit* cu mortar netăiat (sau, aşa cum spune şi Domnul).Berkeley Traducerea spune „ *tencuieşte* -l cu var "). Preaiubiţilor, acesta este un cuvânt greu, dar este adevărat. Predicatorii în ansamblu (există excepţii notabile), fie că îşi dau seama sau nu, sunt angajaţi într-o mare măsură într-o muncă amplă de văruire a zidurilor (sistemelor) create de om care au fost ridicate înaintea lor şi din care au devenit o parte integrantă. Domnul Dumnezeu ne-a însărcinat să „le spunem *celor* care *tencuiesc* acesta cu mortar netăiat (var), că va cădea: va fi o ploaie năvălitoare; şi *voi*, grindină mare, veţi cădea; şi un vânt furtunos îl va [*dărâma*] (o imagine a JUDECĂŢII care vine).

„Iată, când va cădea zidul, nu vi se va zice *:* «Unde este [*mortarul cu care l-aţi tencuit*] ?... Voi dărâma zidul pe care l -*aţi tencuit cu* mortar netăiat?»" (***Ezechiel 13:11-14***). Dumnezeu spune în ***Ezechiel 22:30***: „Am căutat printre ei un om care să facă un gard (zid) şi să stea la spărtură (spărtură) înaintea Mea pentru ţară, ca să n-o distrug; dar n-am găsit pe nimeni." Dumnezeu n-a găsit pe nimeni în zilele lui Ezechiel, dar putem fi recunoscători că El găseşte oameni în aceste zile care vor sta la spărturi şi vor CONSTRUI ZIDUL ORDINII DIVINE, ca noi să putem rezista în „ziua bătăliei".

Oameni buni, putem vorbi mult despre „ordinea divină" şi există o ordine divină pentru toate lucrurile - vieţile noastre, casa, biserica, naţiunea etc., dar dacă nu avem dorinţa de a asculta în inimile noastre, atunci toate vorbele noastre nu vor folosi la nimic. Ordinea divină începe în inimă, cu dorinţa de a ne pune mai întâi propria casă (viaţa interioară), pentru ca spiritul raţiunii şi al dreptăţii să CONDUCĂ în locul dorinţelor şi emoţiilor sufleteşti. După ce am început în inimă, putem vedea că dorinţa de a conforma toate lucrurile voinţei şi planului Său divin se extinde la toate celelalte relaţii ale noastre.

În acest articol nu am căutat să prezentăm numeroasele „căi" ale lui Dumnezeu; am căutat doar să vă arătăm cât de important este să căutăm şi să învăţăm „căile" Sale. Nu vedeţi cât de important este în acest ceas să-L căutăm pe Dumnezeu şi voia Sa divină în toate; şi să abandonăm tot ceea ce nu este de la El, aşa cum aţi fugi de o clădire care este pe cale să se prăbuşească? Nu veţi fi printre acea „ceată a lui Moise" pe care Domnul o CHEMA pe „muntele Său sfânt" pentru a-i învăţa CĂILE SALE? „O, poporul meu, *ascultaţi glasul Dumnezeului* vostru în acest ceas; căci timpul se cutremură în balanţă şi cerurile şi pământul se cutremură în aşteptarea arătării Sale." Dar mai întâi, El se va „arăta" în spirit şi putere într-un Trup pe care îl pregăteşte, pentru a-Şi arăta slava; da, un popor care va umbla pe CĂILE LUI.

RECONSTRUCŢIE ÎN VREMURI DIFICILE

Profeţie

„Nu *veţi avertiza voi* pe poporul Meu, *zice* Domnul? Căci o sabie [*vine]* asupra *ţării* şi un urgie cumplită este pe cale. Chiar acum vine, în timp ce poporul nu se îngrijorează de căile Mele şi

© Biblioteca Spirituală

caută să umble în încăpățânarea inimii sale. *Da* , zic Eu, nu este oare timpul ca Domnul să judece pământul şi să nu-l mai treacă cu vederea? (***Amos 7:8***) Zic eu, a venit timpul şi judecata vine repede; vine! Poporul Meu, pregăteşte-te, căci este chiar la uşă. Timpul *tău* este scurt. O, de *ai răscumpăra* timpul şi *te-* ai pregăti!" (***Efeseni 5:14-18***) Căci Domnul Dumnezeul întregului pământ Se ridică să aducă judecata şi să cureţe pământul.

„Oare este vremea, *zice* Dumnezeu, să *vă* zidiţi case şi să *vă* consumaţi în plăcerile *voastre, şi totuşi să nu vă gândiţi că Casa Mea este [în ruine*]? Unde sunt cei ce îşi vor abandona preocupările, se vor întoarce de la nebunia lor şi se vor dărui Mie? Căci Casa Mea va fi zidită şi poporul Meu va ieşi şi se va întoarce la El."Sioncu bucurie veşnică şi cântece; căci ce zăcea [*în ruine*] va fi zidit. Va fi zidit într-un timp de necaz şi într-un timp de mare tânguire pentru locuitorii lumii. Dar poporul Meu se va bucura chiar şi în mijlocul necazului, căci puterea Dumnezeului lor va fi *peste* ei şi bucuria Dumnezeului lor îi va susţine. *Da*, chiar şi într-un timp de mare necaz va fi zidită casa Mea. Căci voi avea o casă glorioasă în aceste zile de pe urmă, *zice* Domnul. Şi slava acestei case din urmă va întrece slava celei dintâi, *zice* Domnul. Căci într-un timp de necaz se va ridica poporul Meu să zidească ce a fost dărâmat, ce a fost distrus de mâna vrăjmaşului, pentru că poporul Meu s-a abătut de la Mine pe căile lui şi nu M-a căutat după rânduiala Mea. [*Credeţi voi*] că n-am descoperit în cuvântul Meu ce doresc pentru casa Mea? Nu sunt Eu meşterul zidar şi n-am pus planurile pentru ceea ce voi zidi? De ce atunci *încercaţi* să construiţi cu propriile *voastre* planuri şi *idei , când vă este dat* planul Meu ? Nu am spus că *veţi* căuta şi veţi căuta ceea ce v-am dat în Cuvântul Meu? De ce atunci nu veţi căuta ca *să găsiţi* şi nu veţi cere ca să *primiţi , iar eu vă* voi da instrucţiuni despre cum să-Mi construiţi casa? Vă spun că ceea ce construiţi trebuie construit conform planului şi scopului Meu, altfel va cădea cu siguranţă, *spune* Domnul." (sfârşitul profeţiei)

[Comentariu]

Domnul nu vorbeşte despre o casă sau o clădire din lemn şi piatră, ci despre „casa" (templul) spirituală a lui Dumnezeu. După cum spune Petru: „ Şi *voi* , ca nişte pietre vii , sunteţi zidiţi ca o casă duhovnicească, *o* preoţie sfântă, ca să aduceţi jertfe spirituale, plăcute lui Dumnezeu, prin Isus Hristos." (1 Petru 2:5). În Evrei 3:6 citim: „Dar Hristos este ca un fiu peste casa Lui, a cărui casă suntem noi, dacă ţinem tare *până la* sfârşit încrederea şi bucuria nădejdii." Pavel spune în Efeseni 2:20-22 că suntem „zidiţi *pe* temelia apostolilor şi proorocilor, piatra din capul unghiului fiind Isus Hristos Însuşi. În care toată zidirea *creşte împreună* ca *să* fie *un* templu sfânt în Domnul. În care şi *voi sunteţi zidiţi* împreună, ca să fiţi *o locuinţă* a lui Dumnezeu, prin Duhul."

Însă oamenii au neglijat adevărata casă (templu) a lui Dumnezeu şi au căutat să-şi construiască propriile „case" (denominaţii, organizaţii, grupuri etc.). O imagine a acestui lucru se vede în scrierile profetului Hagai. Hagai a fost unul dintre profeţii pe care Dumnezeu i-a folosit pentru a - i îndemna pe oameni să termine de reconstruit casa (templul) lui Dumnezeu după întoarcerea din captivitatea babiloniană. Oamenii începuseră să construiască, dar din cauza opoziţiei din exterior şi a dificultăţilor din interior, lucrarea încetase . Casa lui Dumnezeu a fost apoi neglijată timp de aproximativ şaisprezece ani, timp în care oamenii s-au îndreptat către propriile interese, au devenit interesaţi să-şi construiască propriile case şi să lase casa lui Dumnezeu să rămână într-o stare neterminată de [„ *ruină* "). În acest moment, Dumnezeu l-a ridicat pe Hagai pentru a îndemna poporul să construiască din nou casa lui Dumnezeu.

Profeţie

„O, poporul Meu, nu-Mi veţi *zidi voi* casa? Pot eu singur să fac ceea ce am hotărât să fie făcut de slujitorii Mei aleşi, chiar cei pe care i-am rânduit să o zidească în această zi? Unde sunt cei care vor ieşi să vestească Cuvântul Domnului în acest ceas? Căci casa Mea trebuie zidită. Scriptura trebuie să se împlinească. Să nu credeţi că va trece o iotă sau o frământătură din ceea ce am spus că se va împlini în această epocă. Căci nu am spus Eu că biserica Mea va fi zidită? (Matei 16:18) Şi pot să mă întorc la templul Meu când acel templu este în ruine? Vă spun că *trebuie* să fiţi zidiţi *după voia* şi scopul Meu, chiar ca o *locuinţă* sfântă pentru spiritul Meu şi ca un instrument al

© Biblioteca Spirituală

slavei Mele în această zi. De ce, o, de ce, nu va zidi poporul Meu după planul Meu şi după calea Mea, *spune* Domnul?" (sfârşitul profeţiei).

[Lecţie din Hagai]

Să ascultăm îndemnul profetului Hagai, căci cuvintele sale sunt într-adevăr potrivite şi relevante pentru condiţiile pe care le găsim astăzi. „Cuvântul Domnului a venit prin prorocul Hagai, zicând: «Oare este vremea să locuiţi în casele voastre *cu lambriuri , şi casa aceasta (templul) zace [în ruine*]? Acum, aşa *vorbeşte* Domnul oştirilor: «Uitaţi-vă la căile voastre! *Aţi* semănat mult şi aţi adunat puţin; *mâncaţi* , şi nu *vă* săturaţi; beţi, şi nu *vă săturaţi* ; vă îmbrăcaţi *,* şi *nu se* încălzeşte; şi cine *îşi câştigă plata îşi* câştigă plata ca să o pună într-un sac găurit. Aşa *vorbeşte* Domnul oştirilor: «Uitaţi-vă la căile voastre... Aţi aşteptat mult şi iată că a ieşit puţin; şi când aţi adus acasă, am suflat asupra ei. Pentru ce?, zice Domnul oştirilor, din cauza casei *Mele* care *este [* în ruine *] şi* [*fiecare* din voi aleargă] la casa lui. *De aceea*, cerul *vă opreşte ro ua şi* pământul *îşi* opreşte roadele.»*"* (***Hagai 1:1-10***)

Da, oameni buni, trebuie să ne gândim la căile noastre şi să ne dăm seama că acestea nu sunt căile Sale şi că acestea sunt o urâciune *pentru* El. Eşecul nostru de a construi adevărata casă spirituală (templu) a lui Dumnezeu a dus la consecinţe similare cu cele descrise de Hagai, cu excepţia faptului că pentru noi acestea sunt în primul rând spirituale, nu fizice. Şi care sunt aceste consecinţe? Am „semănat mult" cu toate eforturile noastre multiplicate, campaniile, acţiunile, programele, publicitatea, cheltuirea timpului şi a banilor cu toate mijloacele de informare moderne de care dispunem, totuşi am „adus puţin". Şi mult din ce a fost adus a fost pus într-un sac găurit. Cu alte cuvinte, nu a rezistat. Dumnezeu a „suflat" *asupra* lui cu încercările şi dovezile Sale şi a fost împrăştiat. Am aşteptat mult şi s-a ajuns la puţin. DE CE, da DE CE?" Din cauza casei Mele care este [*în ruine*] şi [*fiecare dintre voi aleargă] la casa* lui. Da, fiecare om este interesat să-şi construiască propria denominaţiune, organizaţie sau grup şi adevărata spiritualitate, templu de Dumnezeu nu este construită.

Cât de divizive şi sectare au fost căile noastre! Cât de egoiste au fost motivele noastre! Cât de mult am căutat să construim pentru noi înşine, ca să ne putem lăuda cu ceea ce am făcut! Cum ne-am „învelit" propriile organizaţii, în timp ce casa pe care Domnul vrea să o construiască zace neglijată. Când ne vom trezi şi vom ajunge la pocăinţă? Când vom înceta să mai încercăm să facem ceva pentru Dumnezeu şi vom fi doar vase ascultătoare care să fie zidite *împreună* în acea adevărată casă spirituală pe care El o ridică? Da**,** trebuie să ne gândim la căile noastre!

Vedem o altă consecinţă în cuvintele lui Hagai: „De aceea, cerul de deasupra voastră [*opreşte*] roua («ploaia târzie» este oprită) şi pământul [*opreşte*] roadele sale" («recolta» acestei epoci este întârziată). (***Hagai 1:10***). Trebuie să înţelegem că mişcarea actuală a Duhului lui Dumnezeu în toate denominaţiunile NU este „ploaia târzie" promisă în Cuvântul lui Dumnezeu. „Ploaia târzie" va depăşi cu mult orice vedem acum. Mişcarea actuală a Duhului este o mişcare preliminară a lui Dumnezeu pentru a-i TREZI pe poporul lui Dumnezeu şi a-i face să VADĂ ceea ce Dumnezeu doreşte cu privire la adevăratul Său templu şi pentru a chema o „rămăşiţă" în pregătire pentru „ploaia târzie". Căci citim că „Domnul a trezit duhul lui Zorobabel... şi duhul lui Iosua... şi duhul întregii rămăşiţe a poporului; şi au ieşit (din casele lor) şi au lucrat în casa Domnului oştirilor, Dumnezeului lor." (***Hagai 1:14***) . Am fost „însufleţiţi" de lucrarea lui Dumnezeu în mijlocul nostru. ACUM este momentul să ni se deschidă ochii pentru a VEDEA planul lui Dumnezeu pentru casa Lui (biserica) şi să începem să CONSTRUIM după modelul Său.

Când vedem ceea ce pare a fi un grup atât de nesemnificativ de mic astăzi, care înţeleg această viziune a unei biserici din timpul sfârşitului, plină de slava şi puterea lui Dumnezeu, s-ar putea să ne simţim foarte asemănători cu cei cărora Hagai le-a spus aceste cuvinte: „Cine a mai rămas între voi care a văzut casa aceasta în slava ei dintâi? Şi cum o *vedeţi* acum? Este ea oare, în ochii voştri, ca o nimica toată, în comparaţie cu ea?" (***Hagai 2:3***). Templul pe care l-au văzut reconstruit nu părea mare lucru în comparaţie cu slava templului lui Solomon, care fusese distrus şi de care unii dintre ei îşi aminteau. Chiar şi aşa, ceea ce vedem astăzi nu pare foarte mare în comparaţie cu ceea ce citim în cartea Faptele Apostolilor despre slava şi puterea bisericii primare. Dar ascultaţi cuvintele lui Hagai: „Totuşi, acum, fii tare, Zorobabele, *zice* Domnul; fii tare, Iosua...

© Biblioteca Spirituală

şi fii tare, tot *poporul* ţării, *zice* Domnul, şi lucraţi, căci Eu sunt cu voi, *zice* Domnul oştirilor..." „Duhul Meu va rămâne *în* mijlocul vostru: nu vă temeţi... şi voi umple casa aceasta de slavă, *zice* Domnul oştirilor... Slava acestei case de pe urmă va fi mai mare decât a celei dintâi, *zice* Domnul oştirilor." (***Hagaciu 2:3-9***)

[Templul lui Solomon vs. templul lui Zorobabel: tipul bisericii timpurii vs. cea din zilele din urmă]

În TIP, templul lui Solomon reprezintă „casa anterioară" sau biserica din primul secol, care a fost „plină de slavă" în ziua de Rusalii. Aşa cum 120 de ucenici erau adunaţi în camera de sus în ziua de Rusalii, tot aşa în tip erau „ *o* sută douăzeci de preoţi sunând din trâmbiţe" la dedicarea templului lui Solomon (***2 Cronici 5:12***). Aşa cum erau într-un singur loc şi într- un acord în ziua de Rusalii, tot aşa în TIP citim: „Trâmbiţaşul şi cântăreţii erau ca un singur sunet , făcând să se audă laude şi mulţumiri Domnului... atunci casa s-a umplut de un nor, chiar şi casa Domnului; aşa că preoţii n-au putut sta să slujească din cauza norului, căci slava Domnului umpluse casa lui Dumnezeu." (***2 Cronici 5:13-14***). Chiar şi aşa, în ziua de Rusalii, „slava lui Dumnezeu" (Duhul Sfânt) a „umplut" casa (oamenii) Domnului adunaţi în camera de sus.

Dacă templul lui Solomon, ca „casa dintâi", este un tip al bisericii primare, atunci cu siguranţă templul lui Zorobabel, „casa din urmă" despre care a vorbit Hagai, este un TIP al bisericii acestor zile din urmă , care va fi plină de o glorie mai mare decât biserica „dintâi" sau primară. Da, ne putem aştepta la mai multă „glorie" şi „putere" a lui Dumnezeu în aceste zile din urmă decât s-a manifestat vreodată înainte.

Conform lui Hagai, această „slavă" se va manifesta într-un moment în care Domnul va „zgudui" toate lucrurile. „Voi clătina toate neamurile, şi va veni dorinţa tuturor neamurilor; şi voi umple casa aceasta cu slavă, *zice* Domnul oştirilor." (Hagai 2:7). Acest proces de „zguduire" este acum în desfăşurare şi va creşte în intensitate până când vom vedea împlinirea textului din ***Evrei 12:26-28***: „Încă o dată voi clătina nu numai pământul, ci şi cerul. Şi acest cuvânt, încă o dată, înseamnă *mutarea* acelor lucruri care pot fi clătinate, ca a lucrurilor care sunt făcute, pentru ca cele care nu pot fi clătinate să rămână . De aceea, primind o Împărăţie care nu se poate clătina, să avem har, prin care să-I putem sluji lui Dumnezeu într-un mod plăcut, cu evlavie şi frică de Dumnezeu. Căci Dumnezeul nostru este un foc mistuitor." Dumnezeu „zguduie" „cerurile" religioase, „cerurile" politice, „cerurile" financiare. El zguduie tot pământul (organizaţiile şi sistemele omului); şi toate aceste „zvâcnete" sunt preludiul marelui „cutremur" (***Apocalipsa 6:12, 11:13***) care va vedea prăbuşirea completă a tot ceea ce „poate fi clătinat". Chiar şi aşa, Dumnezeul nostru se ridică acum să „clătine cumplit pământul" (***Isaia 1:19-21***).

ACUM este momentul să ascultăm de glasul „Hagalilor" pe care Domnul îi ridică pentru a trâmbiţa această chemare pentru o „rămăşiţă" care să RECONSTRUIESCĂ casa Domnului în aceste vremuri tulburi. În profeţia de la începutul acestui articol, Domnul a spus că casa Lui (biserica) va fi RECONSTRUITĂ într-o perioadă de dificultate şi necaz. Un model al acestui lucru se vede în dificultăţile întâmpinate de „rămăşiţa" care s-a întors dinBabilonsă reconstruiască casa Domnului. Au fost multe obstacole interne de depăşit, precum şi o opoziţie extraordinară din partea popoarelor din jur. Citiţi cărţile Ezra şi Neemia pentru detalii. Chiar şi aşa, conform acestui model, casa (biserica) din zilele din urmă va fi RECONSTRUITĂ în perioade de extremă dificultate. Ne aflăm acum chiar la începutul acestei reconstruiri.

© Biblioteca Spirituală

”Pregătiți calea Domnului”, Vol. 3

De J. Leland Earls

(*1966* - adaptat după ediția din 2001 publicată de J. Welker)

Versiunea completă

https://www.firstloveministry.com/Earls/pwl03/pwl03-entire.htm

Viziunea lui Ezechiel și trupul lui Hristos

Domnul vrea ca noi, poporul Său, să ştim ce doreşte El pentru Biserică în aceste zile din urmă. Isus are un plan perfect, care este conform Cuvântului Său. Dar Biserica nu a fost întotdeauna dispusă să-L lase să ne înveţe din Cuvântul Său şi prin Duhul Său. El nu a putut să ne dezvăluie clar ce a fost pus în el. Trebuie să-I auzim glasul! Trebuie să ne conformăm la ceea ce Domnul a decretat, altfel nu vom putea sta în picioare în ziua care vine. Tot ce este construit după căile omului va cădea cu siguranţă. De aceea, să analizăm cu atenţie ce dezvăluie Domnul cu privire la Planul Său pentru Biserica Sa în aceste zile.

Domnul vrea ca poporul Său să-L lase să-i unească într-un singur trup, dar numai El poate face această unire şi numai El poate aşeza pe fiecare în locul pe care El îl alege. Nu trebuie să ne străduim să umplem un loc pe care Domnul nu l-a ales pentru noi, altfel vom crea haos în trup. Trebuie să-L lăsăm pe Domnul să ne arate, în timp ce Îl aşteptăm *şi* în timp ce Domnul ne slujeşte , unde este locul nostru în Trupul lui Hristos.

Trupul este unul, aşa cum este un singur Domn şi o singură credinţă (Efeseni 4:4-6). Dar din cauza consideraţiilor geografice şi a numărului de membri implicaţi, tot trupul nu poate fi într-un singur loc în acelaşi timp, nici fiecare membru nu poate funcţiona aşa cum doreşte Domnul. Prin urmare, Planul Său este de a împărţi membrii trupului în unităţi celulare individuale sau adunări locale. Fiecare celulă sau adunare locală poate funcţiona ca o unitate completă în sine, fără nicio relaţie oficială cu nicio altă unitate celulară.

Singura relaţie dintre unităţile-celulă poate fi legătura spirituală care le uneşte şi părtăşia pe care o pot avea unele cu altele din când în când. Fiecare unitate-celulă va fi condusă de propriii săi bătrâni pe care Domnul îi va numi prin porunca Duhului Sfânt prin acei apostoli care sunt trimişi să stabilească şi să pună în ordine toate lucrurile.

Acum, să vedem ce ne arată Domnul cu privire la acest plan, aşa cum este revelat în Cuvântul Său. Să luăm în considerare Ezechiel 1 şi planul conţinut în el.

Profetul Ezechiel a avut o viziune în care a văzut slava Domnului. L-a văzut pe Domnul stând deasupra întinderii *pe* un tron (1:26-28). Un tron simbolizează domnia, arătând autoritatea pe care Domnul o exercită în trupul Său. Hristos este Capul Trupului (***Efeseni 1:22-23***), iar trupul trebuie să primească îndrumarea de la cap. Întregul trup trebuie să fie în supunere absolută Domnului, altfel ceea ce El plănuieşte să facă nu se va realiza.

În al doilea rând, Ezechiel a văzut o întindere sub tron şi deasupra capetelor făpturilor vii (1:22). Această întindere este un tip al „atmosferei” spirituale care trebuie să pătrundă tot ceea ce se face în trup. Fără un „aer” spiritual care să pătrundă toate funcţiile trupului, nu poate exista nicio operaţiune spirituală a Trupului. De aceea este atât de important ca poporul lui Dumnezeu să caute faţa Lui în mod constant, să se roage constant în orice moment, să lase laudele lor să se înalţe continuu *la* El şi să trăiască zilnic în Cuvântul Său. Ceea ce dezvăluie Domnul este un plan spiritual pentru un popor spiritual. Nu poate funcţiona printre cei care nu trăiesc pe un plan spiritual înalt. Nu este pentru cei care încă umblă ca oameni şi trăiesc la nivelul firescului.

Să analizăm mai departe viziunea lui Ezechiel. Sub întindere, Ezechiel a văzut patru făpturi vii. Aceste creaturi sunt un tip al Trupului lui Hristos, deoarece acesta funcţionează sub îndrumarea Duhului Său. Ezechiel a văzut aceste creaturi vii mişcându-se la porunca Duhului Său. Creaturile se mişcau doar atunci când Duhul se mişca. Altfel, nu se mişcau (1:12).

© Biblioteca Spirituală

Apoi, a văzut că fiecare dintre aceste creaturi avea patru fețe. Prima față era cea a unui leu . Acesta este un simbol al curajului și îndrăznelii pe care Domnul le va da poporului Său. Leul este cel recunoscut ca rege al animalelor. La fel, poporul Domnului, care funcționează în trupul Său conform planului Său Divin, va avea o influență regală de putere și autoritate în ceea ce face. Vor merge mai departe cu îndrăzneală și încredere și nimeni nu va putea rezista la ceea ce Domnul va pune în ei.

Apoi, a doua față era cea a unui bou . Poporul lui Dumnezeu trebuie să se considere slujitori unii altora. Isus a spus că cel mai mare va fi slujitorul tuturor (Matei 23:11). Aceasta este pentru a arăta cum ar trebui să ne slujim unii altora, fiecare socotindu-l pe celălalt mai presus de sine și cu smerenie și frică de Dumnezeu în inimile noastre. Nu ar trebui să căutăm să ne înălțăm pe noi înșine sau să ne luăm ceea ce nu ne aparține. Planul Domnului nu va funcționa decât dacă fiecare este dispus să fie slujitorul tuturor.

A treia față era cea a unui om . Trupul lui Hristos din timpul sfârșitului va ajunge la plinătatea staturii omului, Hristos Isus, crescând în toate lucrurile până la Capul Trupului, chiar plinătatea Celui care umple totul în toți (***Efeseni 4:13-15, 1:23***). Acest Trup din timpul sfârșitului va fi ca un singur om care va funcționa în plinătatea a ceea ce Domnul a plănuit pentru această epocă și timp. Așa cum omul Adam a fost adus la viață după chipul și asemănarea Dumnezeului său la sfârșitul celei de-a șasea zile a săptămânii creatoare, tot așa Domnul își va aduce la viață Trupul în plinătatea staturii Sale la sfârșitul celei de-a șasea zile a săptămânii sau ciclului răscumpărător. Așa cum Adam a intrat apoi în odihna lui Dumnezeu pregătit în ziua a șaptea, tot așa vom intra și noi în acea odihnă pregătită pentru noi în ziua a șaptea a acestui ciclu răscumpărător, marele mileniu de o mie de ani care este aproape. Dar mai întâi, trebuie să atingem acel standard de perfecțiune pe care Domnul l-a stabilit pentru noi și trebuie să fim aduși după chipul și asemănarea lui Isus Hristos. Trupul va ajunge la maturitate și va fi gata să arate lumii ceea ce Domnul a hotărât.

În cele din urmă, descoperim că a patra față era cea a unui vultur . Poporul lui Dumnezeu se va înălța cu aripi ca un vultur (***Isaia 40:31***). Un vultur este capabil să se înalțe la înălțimi unde puține creaturi ajung vreodată; chiar înălțimile cerurilor. Poporul Său, în aceste zile din urmă, funcționând conform Planului Său, se va găsi înălțându-se spre locurile cerești în Hristos (Efeseni 2:6). Trebuie să ne pregătim, căci Domnul va face ca poporul Său să se înalțe și vom avea viziunea unui vultur pentru a vedea ceea ce nu s-a mai văzut niciodată și vom avea rezistența unui vultur pentru a îndura ceea ce va veni împotriva noastră. Nici nu ne vom teme de furtuna care vine, ci ne vom întinde „aripile” și ne vom înălța spre ceruri chiar pe vânturile care poartă puterea și forța furtunii. Și ne vom înălța la înălțimi în Hristos, unde furtuna nu ne va afecta și vom birui toate lucrurile.

Apoi, Ezechiel a văzut că făpturile vii aveau fiecare câte patru aripi (1:6,11). Câte două aripi ale fiecăreia erau întinse pentru a atinge aripile celorlalte și două aripi acopereau trupul fiecăreia. Domnul Își va întinde aripile și ne va acoperi și aripile Lui ne vor ocroti (***Psalmul 91:4***). De asemenea, femeii (Biserica) i s-au dat aripi de vultur ca să o ducă într-un loc sigur (***Apocalipsa 12:14***). Domnul Își va ocroti și va umbri poporul. Domnul va fi pentru noi un scut protector, ca să ne ferească de orice rău în ziua aceea, când norii de furtună vor fi grei pe pământ.

Apoi Ezechiel a văzut o mână de om întinzându-se de sub fiecare aripă peste făpturile vii. Acesta este un simbol al acelor slujiri pe care Domnul le va pune în mijlocul nostru pentru a ne ajuta nevoile și pentru a ne călăuzi pe calea cea dreaptă. Există cinci astfel de slujiri, așa cum sunt cinci degete la mână.

Primul este apostolul . Domnul a pus în Biserica Sa mai întâi un revelator al Voinței Sale și, în al doilea rând, un întemeietor al poporului Său în căile Sale divine. El va ridica apostoli în ziua aceea care vor declara Voința Sa pentru poporul Său. Aceștia vor fi folosiți pentru a pune casa Sa în ordine divină și vor împiedica poporul Său să se rătăcească, căci ei vor arăta poporului Său ce cere Domnul de la ei. Ei vor merge din loc în loc pentru a stabili ceea ce trebuie stabilit și pentru a pune în ordine lucrurile care trebuie să fie în ordine. Ei sunt primii în trup, deoarece trupul nu poate funcționa în modelul Său divin până când apostolii nu au făcut cunoscută Voința Sa și nu au

© Biblioteca Spirituală

revelat adevărul Său oamenilor.

În al doilea rând, Domnul a pus în Trupul Său profeţi (1 Corinteni 12:28). Profeţii au şi o slujire fundamentală (***Efeseni 2:20***), de obicei în legătură cu apostolul. Cu toate acestea, uneori profetul va funcţiona separat pentru a descoperi Voia lui Dumnezeu şi a face cunoscut Planul Său. Profetul este înzestrat în mod special cu o slujire în cuvântul profeţiei, căci va vorbi prin inspiraţie directă a Duhului lui Dumnezeu, iar cuvântul va curge de pe buzele sale ca însuşi cuvântul lui Dumnezeu. Vorbesc aici despre slujiri mature, care au fost încercate şi testate şi care au fost chemate şi trimise în câmp, şi nu despre cei care sunt încă novici şi sunt doar slujiri profetice în devenire. Profetul va învăţa, de asemenea, lucrurile adânci ale Cuvântului Său, în special în ceea ce priveşte evenimentele orei şi împlinirea scopurilor lui Dumnezeu pe pământ. De asemenea, va avea o perspectivă profundă asupra nevoilor oamenilor şi va fi capabil să discearnă ceea ce trebuie corectat sau schimbat. Va rosti cuvântul fără teamă, dar cu dragoste şi compasiune, în timp ce caută să slujească nevoilor Trupului lui Hristos.

În al treilea rând, Domnul i-a aşezat în Biserică pe cei pe care Domnul i-a numit în general învăţători (1 Corinteni 12:28). Primul din această clasă este evanghelistul (Efeseni 4:11). Evanghelistul este un învăţător al adevărurilor răscumpărătoare ale Cuvântului lui Dumnezeu, aşa cum se referă acestea la nevoile Trupului lui Hristos şi la extinderea acestui Trup pentru a-i cuprinde pe cei nemântuiţi. El va predica Cuvântul cu putere pentru a îndemna, a mustra şi a încuraja oamenii în mărturia lor pentru Isus Hristos. De asemenea, le va dezvălui înţelegerii căile şi mijloacele de a-şi împărtăşi credinţa cu cei din jurul său. Evanghelistul va avea, de asemenea, o slujbă de eliberare, astfel încât cuvântul pe care îl predică să fie confirmat şi stabilit în putere. El va avea o mare compasiune pentru creştini, precum şi pentru cei nemântuiţi, pentru ca aceştia să poată fi aduşi în turmă.

Pe locul al doilea în clasificarea generală a învăţătorilor se află pastorul . Pastorul va fi cel mai apropiat de oameni, îngrijindu-le nevoile personale şi consiliindu-i cu privire la problemele lor spirituale. Pastorul are o inimă adevărată de păstor, deoarece doreşte să-i aştepte *pe* oameni şi să-i conducă cu răbdare spre păşunile verzi şi pe malurile line. Slujirea sa în Cuvânt va fi în primul rând una de a lua principiile generale ale Adevărului şi de a le face aplicabile vieţii personale a oamenilor, astfel încât aceştia să poată intra în realitatea binecuvântării şi puterii spirituale. El va fi în permanenţă în căutarea mieilor care au nevoie de atenţie, legându-le rănile şi îngrijindu-i la vremea lor de nevoie.

Al treilea în clasificarea generală a învăţătorilor este cel numit în mod specific învăţător (***Efeseni 4:11***). După cum sugerează şi numele, el va fi un învăţător prin excelenţă. El va fi capabil să ia Cuvântul şi să-l facă real oamenilor, descompunându-l în numeroasele sale părţi şi arătându-i aplicarea în toate fazele vieţii. El va fi un maestru în clarificarea numeroaselor pasaje puţin înţelese din Scriptură şi în a le face vii pentru oameni. El va avea o mare preocupare pentru creşterea şi maturizarea fiecărui membru al Trupului lui Hristos, astfel încât fiecare parte să poată funcţiona la locul ei potrivit şi să-şi atingă pe deplin slujirea.

Acum să analizăm în continuare ce a văzut Ezechiel. El a văzut că fiecare făptură vie se mişca drept înainte, fără să se întoarcă . În orice direcţie mergeau, mergeau drept înainte, fără nicio schimbare (1:9,12). Aceasta ilustrează ceea ce cere Domnul de la cei care vor fi în Trupul Său din timpul sfârşitului. Ei trebuie să meargă aşa cum îi îndrumă Duhul şi nu trebuie să se întoarcă nici la dreapta, nici la stânga. Nu trebuie să existe nicio schimbare sau umbră aruncată prin întoarcere, aşa cum face Domnul Însuşi (***Iacov 1:17***). Îşi vor îndrepta faţa, ca faţa heruvimilor, în orice direcţie le arată Duhul şi apoi vor merge înainte fără să se clatine şi fără să se întoarcă.

Şi apoi observăm că Ezechiel a văzut foc în mijlocul făpturilor vii. Aşadar, Domnul va fi în mijlocul nostru neîncetat ca un foc viu, mistuitor, pentru a curăţa şi curăţa continuu. Ca un foc de curăţire, Domnul va şedea în această zi pentru ca poporul Său să fie purificat de orice întinăciune şi să fie pregătit să-I ofere o jertfă în dreptate (Malachia 3:3). Aşadar, focul Duhului Său va arde în mijlocul nostru şi niciun păcat nu va fi lăsat să treacă neobservat şi necontrolat, căci puţin aluat dospeşte totul, iar Domnul va curăţa din mijlocul poporului Său tot aluatul răutăţii şi al nelegiuirii (***1Corinteni 5:8***).

© Biblioteca Spirituală

Gândiți-vă mai departe: picioarele făpturilor vii erau ca arama lustruită și drepte ca niște stâlpi. În mod similar, Domnul Își zidește Biserica în acest timp al sfârșitului și El pune în acea Biserică pe cei care trebuie să fie stâlpi, chiar pe cei care au biruit toate întinăciunile firii. Vor fi aceia în Bisericile noastre care vor fi recunoscuți ca stâlpi. Ei vor fi cei puternici în Domnul și cei pe care se poate conta și pe care cei slabi se pot sprijini . Observați că picioarele făpturilor vii erau ca cele ale unui viței (1:7). Viţelul este cel care este creat pentru a sluji altora, oferind lapte și hrană. Cei care sunt stâlpi în Biserică vor oferi hrană și sprijin tuturor celor care au nevoie. Ei vor face Trupul lui Hristos puternic în Domnul. Ei nu se vor clătina în vremuri de încercare, ci vor fi statornici și îi vor susține pe toți cei care au nevoie.

Acum ajungem la ceea ce a văzut Ezechiel lângă fiecare dintre făpturile vii. Exista ceea ce el a descris ca fiind o roată în interiorul unei roți, și fiecare roată avea o margine plină de ochi (1:15-18). Aceste roți se mișcau când făpturile vii se mișcau și stăteau nemișcate când făpturile vii se opreau, căci duhul făpturilor vii era în roți (1:20-21). Aceasta ne spune că erau una, reprezentând doar o fază diferită a aceluiași adevăr. Făpturile vii reprezintă planul Său pentru Trupul lui Hristos ca întreg, dar roțile reprezintă unitățile individuale sau celulele Trupului, așa cum sunt adunate într-o anumită localitate geografică. Ele sunt una cu întregul Trup și totuși sunt separate ca locație. Domnul va face ca Trupul Său să-și găsească expresia și funcția în unități celulare individuale.

Fiecare unitate-celulă sau adunare locală de sfinți va începe cu ceea ce Ezechiel a văzut ca o roată în interiorul unei roți. Roata interioară este prima și corespunde nucleului unei celule din corpul uman. Acel nucleu este inima și substanța celulei, în jurul căreia se formează restul celulei. Fiecare unitate-celulă locală va începe cu un nucleu pe care Domnul îl va stabili ferm și îl va uni. Acest nucleu va începe să se întâlnească într-un loc de întâlnire specificat, adesea o casă, datorită confortului și disponibilității sale. Acest nucleu se va întâlni pentru a-I sluji Domnului în laudă și închinare. Domnul îi va uni pe cei pe care îi dorește în fiecare nucleu. Fiecare persoană va căuta directiva Lui pentru a determina unde vrea Domnul să fie. Nimeni nu va căuta propria voință sau dorință, ci doar Voința lui Dumnezeu. Un nucleu poate începe cu două sau trei familii care se întâlnesc într-o casă în ziua Domnului. Cei care se întâlnesc se vor supune împreună în dragoste, niciunul necăutând să domine sau să-și impună voința asupra celorlalți. Părtășia reciprocă în Domnul și studiul Cuvântului vor constitui baza fiecărei întâlniri.

Dacă nu este disponibil imediat, la timpul potrivit, Domnul va trimite unul dintre slujitorii Săi pentru a învăța fiecare nucleu ceea ce Domnul dorește ca ei să știe. De asemenea, la momentul potrivit, Domnul va trimite unul dintre apostolii Săi pentru a pune acest nucleu în ordine divină și pentru a-i numi pe cei care vor fi supraveghetorii sau bătrânii acelui grup. Ei vor fi dispuși să-i primească pe cei pe care Domnul îi trimite la ei și Îl vor lăsa să-i stabilească așa cum intenționează Domnul. Nu vor încerca să facă ceva prin propria lor înțelepciune și putere, ci vor aștepta sfatul și îndrumarea Lui și Îl vor lăsa să le ofere ceea ce au nevoie și Îl vor lăsa să le slujească așa cum El îndrumă prin Duhul Său.

În decursul timpului și numai la îndrumarea Lui, Domnul va face ca fiecare nucleu ferm legat și unit, și ferm stabilit în rânduiala Sa divină cu supraveghetorii săi locali, să se mute într- un loc de întâlnire mai public, accesibil tuturor celor pe care Domnul îi va atrage prin Duhul Său. Cartea Faptele Apostolilor arată că Biserica primară se întâlnea în Templu și frângea pâinea din casă în casă (***Faptele Apostolilor 2:46, 5:42***). De asemenea, Pavel le spune bătrânilor din Efes că i-a învățat public și în case (***Faptele Apostolilor 20:20***). Domnul va avea două feluri de întâlniri pentru poporul Său. Când sunt pregătiți și la îndrumarea Lui, Domnul îi va pune să ocupe un loc public de un anumit fel unde toți se vor simți liberi să vină și unde păcătoșii vor ajunge să-L cunoască pe Domnul. Domnul va face, de asemenea, ca poporul Său să continue să se întâlnească în casele unuia sau mai multor membri, în funcție de mărime și nevoie, pentru a putea frânge pâinea și a lăsa întregul Trup să slujească, fiecare având partea lui, așa cum este scris în Cuvânt (***1 Corinteni 14:26***).

După ce nucleul, sau roata interioară, s-a deplasat la îndrumarea Duhului Sfânt către locuri care sunt propice unei creșteri mai mari și care sunt mai accesibile tuturor, atunci Domnul va

© Biblioteca Spirituală

începe să adauge altele la nucleu pentru a forma o celulă sau o unitate completă. Aceasta corespunde celeilalte părţi a roţii pe care a văzut-o Ezechiel, care se învârte în jurul roţii interioare; o singură roată, dar cu componente interioare şi exterioare. Acest plan nu va funcţiona până când nucleul nu este ferm stabilit şi unit, astfel încât nimic să nu-l poată distruge. Atunci şi numai atunci este gata să devină centrul funcţional al unei celule mai mari pe care Domnul o va construi în jurul său. Niciun nucleu nu ar trebui să se deplaseze pentru a deveni inima unei lucrări ulterioare a lui Dumnezeu până când nu a primit directiva Domnului.

Acum să ne uităm la ochii pe care Ezechiel i-a văzut pe marginea care stătea deasupra şi înconjura roata (1:18). Ochii reprezintă supraveghetorii locali sau bătrânii care vor avea supravegherea fiecărei unităţi celulare. Nu credem noi că Domnul este capabil să ofere conducerea de care avem nevoie? Îi punem la îndoială judecata de a ridica din rândul nostru pe cei care urmează să fie puşi în poziţie ca „guvernări" ale trupului Său? A venit timpul ca casa Lui să fie pusă în ordine conform Planului Său, pentru ca aceasta să poată funcţiona conform îndrumării Sale şi nu conform îndrumării omului. A venit timpul ca slujirile Sale să renunţe la micile regate pe care le-au construit pentru ei înşişi şi să-L lase pe Isus să le folosească pentru a sluji Trupului Său aşa cum doreşte El. Slujirile Sale nu sunt menite să funcţioneze doar într-un singur loc la nesfârşit şi să uzurpe funcţia dată supraveghetorilor locali ai fiecărei celule. Domnul doreşte ca slujirile Sale să înceteze să mai încerce să construiască ceva pentru ei înşişi şi să-L lase să le folosească oriunde doreşte El. Cât timp va sluji o slujire într-un anumit loc depinde în întregime de Domnul şi nu de propriile Sale dorinţe sau dorinţe.

Şi acum, un ultim factor din viziunea pe care a avut-o Ezechiel. Este vorba despre modul în care roţile şi corpurile creaturilor vii funcţionau împreună ca o singură unitate, mişcându-se doar la porunca Duhului Său. Permiteţi-mi să repet că acest plan este pentru un popor care este dispus să fie complet condus de Duhul Său. Nu va funcţiona decât dacă fiecare lucrare va merge doar acolo unde Domnul îi îndrumă şi decât dacă fiecare membru al Trupului este dispus să-L lase pe Domnul să-l aşeze în locul pe care l-a ales pentru ei, căutând întotdeauna gândul Lui în toate lucrurile. Aşa va funcţiona întregul trup al lui Hristos pretutindeni ca unul singur, lucrările urmând şi lucrând cu întregul Trup în orice loc îndrumă Duhul şi cu părtăşia şi participarea reciprocă a tuturor membrilor în orice loc şi orice funcţie va determina Domnul pentru ei.

ADUNAREA SFINȚILOR

Adunarea sfinţilor Domnului progresează. El îi va aduna într-UN SINGUR TRUP în acest timp al sfârşitului pe cei care au făcut cu adevărat legământ cu El să facă voia Lui şi să se pună complet pe altarul Său de jertfă. Va fi nevoie de un sacrificiu pentru a face ceea ce El şi-a propus în această zi din urmă. Cei care nu sunt dispuşi să facă acest sacrificiu îşi vor găsi un loc în planul Său de lucruri pentru această zi, dar nu vor face parte din acel Trup al timpului sfârşitului care va fi umplut de plinătatea gloriei Domnului. Căci El va lua pe unul de aici şi pe unul de acolo şi îi va aduce la Sion, adevăratul oraş spiritual, şi îi va face să locuiască în Ierusalim (pace) şi vor zidi zidurile şi vor pune în ordine lucrurile care lipsesc. Şi vor vedea lucrările Sale în mijlocul lor pentru a ridica un templu al timpului sfârşitului care va fi glorios mai mult decât tot ce a fost înainte. Domnul îi va face să se bucure şi mare va fi bucuria şi cântecul în mijlocul lor. Cu adevărat, o jertfă de bucurie vor aduce *Dumnezeului* lor. Căci El îi adună pe aceia *peste* care va turna Duhul Său, iar Domnul va veni *la* ei ca ploaia târzie, cu averse de binecuvântare cum n-au mai fost niciodată. Ei vor fi un popor *peste* care se va vedea slava Dumnezeului lor, iar bucuria şi veselia din mijlocul lor vor fi ceva de privit.

Grupuri mici se vor aduna pentru a se supune *Voinţei* Domnului şi a căuta faţa Lui. El le va arăta ce trebuie să facă. El va avea un popor care Îl va lăsa să-i cureţe complet de tot ceea ce împiedică şi pângăreşte şi îi va aduce în aceste zile din urmă ca un popor purificat, gata să facă ceea ce El îi va însărcina să facă. Ei vor porni ca o armată puternică pentru a cuceri şi a obţine o mare victorie pentru Domnul. Va fi o biserică glorioasă, cu toate petele şi defectele îndepărtate şi

© Biblioteca Spirituală

toate ridurile îndepărtate.

Adunaţi-vă şi abandonaţi vechile voastre asocieri. Căci cum vă poate Domnul atrage complet *la* Sine când loialitatea voastră este împărţită? Trebuie să fiţi dispuşi să fiţi adunaţi cu cei cărora El le-a dat aceeaşi viziune şi aceeaşi înţelegere. Pot doi să meargă împreună dacă nu sunt de acord (Amos 3:3)? Veţi fi de acord să umblaţi în plinătatea gloriei şi perfecţiunii Domnului pentru această ultimă zi? Atunci retrageţi-vă de cei care v-ar ţine pe loc. Şi lăsaţi-L pe Domnul să vă unească cu cei pe care El i-a ales. Nu căutaţi să vă uniţi cu nimeni sau cu ceva. Lăsaţi-L pe Domnul să vă unească şi niciun om nu va putea să vă despartă.

Cei pe care Domnul îi va uni vor fi uniţi conform Planului şi scopului Său pentru fiecare. Trebuie să-L lăsaţi să vă aşeze în locul pe care El vă doreşte. Nimeni nu trebuie să aspire la locul care aparţine altuia. Supuneţi-vă *Lui* şi *unii* altora, pentru ca El să vă poată face un singur Trup în Domnul. Nu vă uniţi voi înşivă, ci lăsaţi-L pe Domnul să vă unească cu cei pe care El i-a ales şi acceptaţi locul unde vă potriveşte El.

MINISTRI ȘI BĂTRÂNI

Domnul va restaura ceea ce devoratorul, chiar Satana, a luat de la poporul lui Dumnezeu. Căci numai atunci când există o restaurare a ceea ce a fost pierdut, poate exista o împlinire a ceea ce a intenţionat Domnul. Încă o dată, Domnul va mânca bunătăţile ţării şi se va bucura de roadele a ceea ce le-a dat. El va restaura adevăraţii păstori *poporului* Său şi va face să înceteze păstorii falşi şi îi va îndepărta din a fi păstori peste poporul Său. Şi va ridica păstori care vor hrăni turma şi vor conduce oile în acea ţară bună care a fost pregătită pentru ele.

Cine sunt acei păstori? Ei sunt slujitorii chemaţi şi rânduiţi de Domnul, pentru a hrăni oile Sale şi a le conduce pe lângă ape liniştite, unde pot bea şi se pot împrospăta, şi spre păşuni verzi, unde se pot odihni şi se pot odihni. Adevăratele slujiri ale Domnului vor fi restaurate *poporului* Său, chiar apostolilor şi profeţilor, evangheliştilor, pastorilor şi învăţătorilor. Sunt cinci la număr, la fel ca degetele de pe mâinile noastre. Aşa cum un păstor îşi foloseşte mâinile pentru a îngriji oile, aşa „mâinile" slujitorilor Domnului vor avea grijă de cei care le-au fost încredinţaţi. Cei care au fost rânduiţi să îngrijească oile, atunci când slujitorii au făcut lucrarea încredinţată lor, sunt acei prezbiteri locali pe care Domnul îi va ridica din mijlocul poporului Său. Ei vor îngriji turma şi o vor păstori. Şi din când în când, pe măsură ce apare nevoia, El va trimite una dintre slujirile Sale pentru a întări şi a ajuta oamenii. Dar, când slujirea a dispărut, atunci prezbiterii vor păstori oamenii.

Aceste două grupuri vor lucra împreună pentru beneficiul poporului lui Dumnezeu. Slujirile îi vor înălţa pe bătrâni şi îi vor ajuta, iar bătrânii vor susţine acele slujiri care le sunt trimise. Astfel, cele două lucrează împreună pentru zidirea poporului lui Dumnezeu. Slujirile nu vor uzurpa locul bătrânilor, nici bătrânii nu vor încerca să ocupe locul unei slujiri. Căci ambele sunt necesare. Şi poporul Domnului nu va fi sfâşiat între cei care vor să domine, pe de o parte, şi cei care aspiră la ceea ce nu le-a fost dat, pe de altă parte. Din nou, este nevoie de ambele.

Slujitorii vor avea o capacitate mai mare în Cuvânt şi în darurile harului Domnului; aşadar, vor trebui să fie atenţi să nu domine turma şi să nu le dea şansa de a se dezvolta în ceea ce El a dat fiecăruia. În mod similar, atunci când nu este prezentă nicio slujire, prezbiterii trebuie să ajute şi membrii corpului să crească şi să se dezvolte în ceea ce le-a fost încredinţat.

Prin îndrumarea Duhului Sfânt, Domnul va face ca slujirile Sale să curgă în întregul Trup, astfel încât beneficiul a ceea ce El le-a dat să fie împărtăşit tuturor şi nu doar câtorva. Prin urmare, fiecare slujire va fi liberă să asculte de Domnul şi să meargă unde trimite El şi să facă ceea ce este necesar într-un anumit loc printre poporul lui Dumnezeu. Apoi El îl poate conduce într-un alt loc unde este nevoie. Aceste slujiri vor fi libere să meargă unde Domnul direcţionează, pentru ca tot ceea ce El vede că este necesar să poată fi satisfăcut de cei pe care îi trimite. De asemenea, El nu doreşte ca slujirile să fie închiriate sau sub vreo obligaţie faţă de vreun grup, prin care acestea să nu poată acţiona la porunca Duhului Său. Ele trebuie să fie susţinute de ofrandele de bunăvoie ale

© Biblioteca Spirituală

oamenilor, astfel încât nevoile lor să fie satisfăcute şi ei să fie liberi să slujească acolo unde El îi pune.

Când slujirea Lui slujeşte unui anumit grup local, nu va căuta să-şi ia toate prerogativele de păstorire , ci va lucra cu păstorii locali pentru a zidi poporul lui Dumnezeu. Nici nu va căuta să uzurpe locul dat prezbiterilor, ci va respecta poziţia la care prezbiterii au fost chemaţi şi nu va încerca să le ia ceea ce le aparţine. O slujire va veni doar pentru a întări ceea ce trebuie întărit şi nu pentru a dărâma.

Când o slujire a terminat ceea ce Domnul l-a trimis să facă într-un anumit loc, atunci el trebuie să fie sensibil la Spirit pentru a şti când Domnul doreşte ca el să plece şi unde doreşte El să meargă în continuare. Iar prezbiterii puşi peste turmele locale trebuie să fie sensibili în a primi acele slujiri pe care Domnul *le* va trimite , pentru ca ei să poată recunoaşte autoritatea spirituală şi slujirea dată lor de Domnul şi să nu caute să împiedice acea slujire să le îndeplinească chemarea.

Unde poţi găsi un plan mai perfect decât acesta? Lucrările pot lucra pentru binele şi zidirea bisericii locale, fie că este vorba de stabilirea şi îndreptarea acelor lucruri care nu sunt în ordine, fie de vestirea cuvântului profetic în domenii în care există ignoranţă cu privire la Planul şi scopul lui Dumnezeu, fie de slujirea în domeniul eliberării şi propovăduirii cauzei Evangheliei, fie de legarea şi ajutorul în domeniile în care prezbiterii locali nu au fost adecvaţi, fie de descompunerea Cuvântului lui Dumnezeu, astfel încât acesta să poată fi asimilat de toţi cei care aud. Există o slujire pentru fiecare nevoie. Dumnezeu este capabil să trimită acele slujiri care vor putea satisface acea nevoie.

Acesta este un plan spiritual care poate funcţiona doar în rândul unui popor care este dispus să fie condus de Duhul Domnului. Dar cine este suficient de înţelept prin raţionament carnal pentru a determina cine ar trebui să fie unde şi ce slujire este necesară? Numai Domnul, Capul Trupului, poate îndruma toţi membrii acelui Trup, inclusiv slujirile pe care El le cheamă şi le trimite. Numai într-un popor care este complet dispus să-şi abandoneze vechile căi şi să-L lase pe Domnul să-i înveţe din nou va funcţiona acest plan. Numai într-un popor care este dispus să-L recunoască ca fiind capul suveran al bisericii Sale şi îndrumătorul tuturor căilor ei va funcţiona acest plan. Unde poate fi găsit un astfel de popor? Poporul lui Dumnezeu a devenit pervertit de căile omului şi de ceea ce omul poate face prin înţelepciunea şi priceperea sa. Aceasta este o urâciune *pentru* Domnul. El caută un popor care să se supună *Lui* şi să înveţe căile Sale. (Până la revărsarea Duhului Sfânt în Ziua din Urmă, acest lucru probabil nu va fi găsit, deoarece trebuie să fie în modelul a ceea ce a urmat revărsării Duhului la vremea primei Rusalii descrise în Faptele Apostolilor.)

SLAVA LUI DUMNEZEU

Slava Domnului se va manifesta în aceste zile din urmă. Şi ce este acea glorie? Este manifestarea Prezenţei lui Dumnezeu în mijlocul poporului Său. Aduce cu sine plenitudinea puterii Sale de a elibera, de a curăţa, de a mântui, de a transforma, de a împlini toate promisiunile Sale făcute poporului Său. Şi îi face să fie ceea ce Domnul a hotărât şi îi face să meargă înainte în ceea ce El a hotărât.

Slava lui Dumnezeu se va întoarce atunci când un trup va fi pregătit să o primească. La începutul acestei epoci, un trup fizic era pregătit să primească slava în Persoana Domnului Slavei, chiar Fiul Tatălui (***Evrei 10:5***). Şi cei care L-au văzut au privit slava Dumnezeului lor (***Ioan 1:14***). Aşadar, în această zi, Domnul pregăteşte un trup spiritual pentru a primi slava pe care El o va aduce *poporului* Său (***Efeseni 1:22-23***). Dar mai întâi, acel Trup trebuie să fie pus în ordine divină, aşa cum a rânduit El, şi acel Trup trebuie să fie complet în toate părţile sale. Trebuie să funcţioneze la îndrumarea Duhului Său şi să fie complet supus *conducerii* Sale. Atunci şi numai atunci, El va umple acel Trup cu plinătatea slavei Sale.

Citim despre slava Domnului care s-a manifestat cu făpturile vii în viziunea lui Ezechiel (***Ezechiel 1:4,28***). Aceste făpturi vii sunt o imagine a realităţii şi perfecţiunii acelui Trup din timpul

© Biblioteca Spirituală

sfârşitului pe care Domnul îl va ridica *la* Sine. Dacă veţi citi relatarea plecării slavei Domnului din sanctuar, aşa cum este consemnată în Ezechiel 8-11, veţi observa că norul de slavă se mişca odată cu făpturile vii pe măsură ce erau ridicate din acel sanctuar care devenise pângărit de căile şi tradiţiile omului. Slava lui Dumnezeu nu poate fi asociată cu nimic ce nu este conform voinţei Sale divine. Căci este scris că El a fost izgonit din sanctuarul Său prin urâciunile care au fost săvârşite acolo (***Ezechiel 8:6***). De asemenea, El a fost izgonit din bisericile din aceste zile, astfel încât plinătatea slavei Sale nu se vede printre ele. De ce? Pentru că au pângărit sanctuarul Său prin tradiţiile şi căile lor create de om.

Să ştiţi cu siguranţă că Domnul nu se va întoarce până nu va găsi un grup de oameni care vor fi uniţi după căile Sale. Apoi, El va face ca acel grup să devină un templu glorios *pentru* El, iar acel templu va fi umplut de slava Lui. Luaţi în considerare cuvintele spuse profetului Ezechiel în capitolele finale ale lui Ezechiel (40-48), când i se dă o viziune *despre* noul Templu care va fi construit. Ceea ce i-a fost dat lui Ezechiel conţine multe adevăruri care nu trebuie făcute cunoscute în acest moment, căci se referă la ceea ce se va întâmpla în epocile viitoare. Dar un lucru pe care Templul, ordonat şi măsurat conform poruncii lui Dumnezeu, îl reprezintă şi îl simbolizează este trupul sau templul din timpul sfârşitului pe care Domnul îl va ridica *la* Sine şi îl va umple cu slava Sa. Ezechiel a văzut slava lui Dumnezeu întorcându-se la acest nou Templu (43:2-5, 44:4) aşa cum îl văzuse plecând de la cel vechi şi poluat (10:18-19). Aceasta este o imagine a ceea ce va face Domnul. Gloria a plecat de la sistemele bisericeşti poluate din aceste zile, dar gloria se va întoarce *la* templul din timpul sfârşitului.

FUNCȚIONAREA SPIRITUALĂ A CORPULUI

Să luăm în considerare modul în care Domnul doreşte ca Trupul Său să funcţioneze atunci când se adună pentru închinare şi părtăşie. În primul rând, ei trebuie să-L laude din toată inima, uitând tot ce le ocupă mintea şi atenţia şi căutând să-L facă centrul închinării şi devoţiunii lor. El este un Dumnezeu gelos şi El doreşte ca poporul Său să fie neîmpărţit în gândurile sale atunci când vine să I se închine. El doreşte ca ei să se apropie *de* El pe măsură ce Îl laudă din inimile lor şi pe măsură ce cântă şi întocmesc melodii din inimile lor *pentru* El. Este scris că, dacă poporul Său se va apropia de El, El se va apropia *de* ei (Iacov 4:8). Trupul nu poate funcţiona şi sluji aşa cum alege Domnul atunci când El nu este în mijloc pentru a îndruma şi controla toate lucrurile şi pentru a binecuvânta prin Prezenţa Sa. Poporul lui Dumnezeu trebuie să-L venereze şi să-L laude din adâncul inimilor sale, intrând în curţile Sale şi apropiindu-se *de* El. Atunci, şi numai atunci, El se poate face disponibil pentru a îndruma şi a binecuvânta în mijlocul celor care se adună în Numele Său.

Atunci Domnul doreşte ca ei să se roage *Lui* şi să-I facă cunoscute cererile inimilor lor. După ce s-au apropiat *de* El în laudă şi închinare, Duhul Său se va apropia şi se va mişca în inimile poporului Său pentru a-I rosti *rugăciuni* care sunt născute din ungerea Duhului Său. Tot aşa, cei pe care El îi mişcă *îşi* vor deschide gura şi vor mijloci în numele Trupului şi vor face ca întregul Trup să fie ridicat *la* tronul Harului şi să primească îndrumarea necesară pentru întâlnire. De asemenea, oamenii ar trebui să-şi reverse inimile *către* El pentru acele nevoi şi poveri pe care El le pune în inimi şi să facă cunoscute acele cereri care sunt înviorătoare pentru înţelegerea lor prin mişcarea Duhului în mijlocul lor. Pe măsură ce poporul Său se predă pentru a fi instrumente ale rugăciunii sincere, îndrumate de Duhul Sfânt, El este capabil să se mişte prin Duhul Său pentru a aduce în mijlocul lor directiva şi slujirea de care este nevoie. Aşadar, oamenii sunt înălţaţi, întăriţi şi binecuvântaţi pe măsură ce rugăciunile lor se înalţă *către* Domnul ca o tămâie dulce.

Şi apoi, poporul lui Dumnezeu ar trebui să se predea *Lui* pentru a fi folosit în slujirea darurilor Duhului Său pentru a zidi şi întări Trupul. Darurile sunt pentru zidirea sfinţilor şi pentru pregătirea Trupului pentru slujba pe care El a rânduit-o. Aceste daruri slujesc binecuvântările harului lui Dumnezeu prin rostirea supranaturală, sau lucrarea supranaturală, sau eliberarea supranaturală a darurilor harului Său. Poporul lui Dumnezeu trebuie, de asemenea, să cerceteze

© Biblioteca Spirituală

Cuvântul Său şi să-L lase să vorbească prin cei pe care El i-a pus să fie învăţători în mijlocul lor. Căci Cuvântul Său este cel care îi va hrăni şi îi va susţine şi îi va face vase potrivite pentru folosinţa Lui. Petreceţi mult timp căutându-L pe Domnul în Cuvântul Său şi lăsaţi-l să locuiască din belşug în inimile voastre, în timp ce împărtăşiţi ceea ce Domnul v-a arătat. Toţi pot participa la slujirea Cuvântului, aşa cum sunt îndemnaţi de mişcarea Duhului Domnului.

Domnul are pe cei care sunt pregătiţi şi gata să slujească ceea ce a arătat pentru fiecare întâlnire. Fiind sensibili la Duhul Său, El vă va îndruma către ceea ce doreşte să luaţi în considerare pentru fiecare întâlnire. Uneori, o directivă va fi dată prin rostire profetică cu privire la natura şi conţinutul a ceea ce trebuie adus la iveală. Alteori, El dă cheia cuiva dinainte, care va fi făcut o anumită pregătire pe o anumită linie de învăţătură, pe care El o va întări acelei persoane în întâlnire. Uneori, slujitorilor prezenţi li se va arăta dinainte cum trebuie să fie slujirea Cuvântului pentru întâlnire. Toţi trebuie să fie supuşi unii altora şi să caute gândul Duhului, lăsându-L pe El să aducă la iveală slujirea Cuvântului, care este rânduită pentru zidirea voastră de fiecare dată când vă adunaţi.

Pe măsură ce vă adunaţi, poporul lui Dumnezeu trebuie să-şi amintească şi să dea din averea lor materială pentru a-i susţine pe cei care au fost chemaţi şi trimişi. Ei trebuie să dea *celor* care au fost rânduiţi să vestească mesajul Său pentru această oră şi *celor* care au fost trimişi să slujească în Numele Său. Căci, pe măsură ce daţi, aşa vă va binecuvânta El. Trebuie să împărtăşiţi cu cei care sunt în nevoie şi să donaţi *acelor* cauze care fac o lucrare vrednică *spre* lauda slavei Sale.

De asemenea, trebuie să-I slujiţi *prin* frângerea pâinii şi participarea la împărtăşanie. Poporul lui Dumnezeu trebuie să-L pomenească în mod regulat în timpul păzirii Cinei Domnului. Acest lucru nu trebuie să facă parte din fiecare întâlnire, ci numai atunci când El dă îndrumare prin Duhul Său. Acesta ar trebui să fie întotdeauna un timp de dedicare specială şi de cercetare a inimii; ar trebui să luaţi în considerare cu seriozitate semnificaţia acestei sărbători. Se pot obţine multe beneficii pentru întregul Trup dacă se intră în el cu înţelegere, discernământ şi supunere *faţă de* El. Dar pot veni multe judecăţi dacă nu intraţi pe deplin în realitatea jertfei pe care o reprezintă emblemele şi dacă nu reuşiţi să vă însuşiţi curăţirea şi vindecarea pe care le descriu. Ar trebui să fie un timp special de cercetare a inimii, mărturisire şi cerere.

Când vă adunaţi, nu căutaţi să slujiţi decât dacă Domnul vă dă puterea şi vă îndrumă prin Duhul Său; şi aveţi grijă să nu interveniţi în ceea ce este din firea voastră şi din dorinţele voastre. Cei pe care El i-a pus în Trup pentru a-i îndruma şi a-i păstori vor fi rapizi în a discerne şi rapizi în a corecta ceea ce nu este în armonie cu Duhul. Toţi ar trebui să fie gata să slujească aşa cum îndrumă Duhul, pentru ca fiecare întâlnire să fie o experienţă glorioasă în Prezenţa şi părtăşia Domnului şi Mântuitorului nostru Binecuvântat.

Această imagine a adunării sfinţilor nu este menită să fie un fel de program, ca şi cum lucrurile menţionate ar urma întotdeauna o anumită ordine sau un anumit model. Există o varietate de moduri în care întâlnirile pot progresa aşa cum sunt îndrumate de Duhul Sfânt. Tocmai am prezentat acele elemente care pot face parte din slujirea Trupului lui Hristos pe măsură ce ne adunăm în Numele Său.

CE VREA DUMNEZEU?

Articolele precedente încep să arunce o lumină asupra a ceea ce Dumnezeu doreşte pentru biserica Sa în acest timp din urmă. După ce am început să vedem lumina prin revelaţia Duhului, să fim foarte atenţi să nu încercăm să împlinim ceea ce am văzut prin înţelepciunea şi energiile firii pământeşti. Aceste articole subliniază faptul că acesta este un plan spiritual pentru un popor care este dispus să fie complet condus de Duhul. Ceea ce Domnul a revelat, El va împlini şi va realiza dacă ne vom face disponibili şi Îl vom asculta în tot ceea ce ne arată să facem.

Ceea ce Domnul a fost dispus să îndure şi chiar să folosească într-o oarecare măsură în trecut este diferit de ceea ce El îşi doreşte astăzi. Dumnezeu este perfecţionist şi nu se va mulţumi

© Biblioteca Spirituală

cu nimic mai puţin decât ordinea Sa perfectă pentru biserica Sa. Această epocă a bisericii nu se poate termina până când nu se împlineşte ceea ce este revelat în Cuvântul Său. Dumnezeu a trecut cu vederea vremurile ignoranţei noastre, dar acum El ne porunceşte să ne pocăim şi să ne schimbăm căile în lumina a ceea ce El revelează. A spune că am umblat în lumina revelată a lui Dumnezeu anul trecut nu înseamnă că umblăm în lumina Sa deplină revelată astăzi. Trebuie să continuăm să umblăm în lumină, pe măsură ce Domnul ne dă o înţelegere şi o iluminare sporite a ceea ce El îşi doreşte. Dacă simţim că am ajuns la apogeul a ceea ce Dumnezeu îşi doreşte, atunci cu siguranţă vom rata voia Sa perfectă pentru poporul Său în anii de încheiere ai acestei epoci a bisericii. Ceea ce am ştiut în trecut nu este suficient pentru acum, iar ceea ce ştim acum nu va fi suficient pentru ziua de mâine. Numai dacă umblăm în lumina (deplină) a ceea ce El dezvăluie şi va continua să dezvăluie, putem avea părtăşie (deplină) unii cu alţii şi putem continua să progresăm în planul Său pentru acest timp de sfârşit.

De un lucru putem fi siguri. Dumnezeu nu este interesat să încerce să refacă vechiul. Sistemele bisericeşti din trecut şi-au îndeplinit scopul şi încă mai slujesc unui anumit scop, dar sunt haine vechi *pe* care Dumnezeu nu va pune un petic nou şi burdufuri vechi în care El nu va turna vinul Său cel nou (***Marcu 2:22***). Domnul doreşte ca bisericile locale să fie înfiinţate conform Planului şi rânduielii Sale Divine. El doreşte un popor care este dispus să iasă din ceea ce a cunoscut înainte şi să înceapă să umble în lumina nouă pe care o dă poporului Său în acest ceas.

Pe măsură ce analizaţi aceste articole, veţi vedea că ele dezvăluie ceea ce Domnul doreşte atunci când Trupul Său începe să funcţioneze în rânduiala Sa divină, fiecare adunare locală sau unitate-celulă ajungând la punctul în care bătrânii sunt puşi de Duhul Sfânt şi unde slujirile sunt călăuzite de Duhul pentru a sluji oriunde Domnul porunceşte şi atât timp cât consideră El înţelept. Trebuie să ne amintim că acum ne aflăm într-o perioadă de tranziţie şi foarte puţine biserici sau adunări locale funcţionează în rânduiala divină a lui Dumnezeu. Prin urmare, trebuie să fim răbdători şi să-L lăsăm pe Domnul să-Şi pună casa în ordine, aşa cum El îşi dezvăluie Planul. Nu trebuie să încercăm să facem sau să construim ceva pe cont propriu. Cei care vor să ia parte la ceea ce face Domnul ar trebui să se întâlnească cu alţii cu aceleaşi gânduri şi să-L caute pe Domnul cu sârguinţă pentru îndrumarea Sa, aşteptând ca El să trimită slujirile de care au nevoie. Dacă Domnul îi îndrumă să cheme o anumită slujire pentru a-i ajuta, pot face acest lucru. În timpul şi providenţa Domnului, acea slujire va fi trimisă.

Orice slujire poate fi folosită pentru a ajuta la începerea unei adunări sau biserici locale, dar numai un apostol îi poate numi pe cei care vor fi prezbiteri, şi aceasta numai prin revelaţia Duhului. Atât prezbiterii numiţi de oameni, cât şi slujirile numite de oameni au provocat mari haosuri. Nu ar trebui să existe nicio încercare de a hirotoni prezbiteri într-un anumit loc până când Duhul Sfânt nu îi numeşte prin chemare apostolică. Orice slujire care este folosită de Domnul pentru a ajuta la înfiinţarea unei biserici locale îşi păstrează autoritatea oficială şi spirituală asupra acelui grup până când Duhul Sfânt se aşază în prezbiteri. Slujitorul renunţă apoi la autoritatea sa unică şi lucrează cu prezbiterii sau păstorii pentru a zidi Trupul lui Hristos în acel loc. El va continua să vină cu o autoritate spirituală mai mare datorită slujirii pe care Domnul i-a dat-o, dar autoritatea sa oficială va fi limitată la cea a unui prezbiter printre prezbiteri. După ce Duhul Sfânt s-a aşazat în prezbiteri, slujitorul trebuie să fie sensibil la Duh pentru a şti cât timp trebuie să-şi continue slujirea într-un anumit loc, realizând că Domnul ar putea dori ca ei să slujească altor grupuri şi să trimită alte slujiri acolo unde au fost.

RECOLTA EPOCII

Există o vreme de semănat şi o vreme de secerat (***Apocalipsa 14:15***). Domnul a pregătit şi a aşteptat cu răbdare această zi, aşa cum un fermier aşteaptă şi lucrează recolta roadelor sale. Căci secerişul pământului este copt şi secera va fi pusă să seceră.

Ce este acea seceră? Este secera adevărului care va ieşi cu putere în aceste zile din urmă. Cuvântul lui Dumnezeu este cel care va ieşi şi acel Cuvânt nu se va întoarce la El fără rod (***Isaia***

© Biblioteca Spirituală

55:11). El va trimite acel Cuvânt cu putere şi autoritate prin vase pregătite special pentru ceasul acesta - vase care au fost pregătite de El pentru ca El să le poată folosi ca instrumente ale scopului Său. Eşti gata? Ceasul este aproape!

Există mai mult de o singură recoltă. Există o recoltă care va rezulta din plantarea seminţei drepte a adevărului a Domnului şi există o recoltă care va veni din sămânţa pe care a plantat-o vrăjmaşul - chiar sămânţa şi recolta nelegiuirii. Nelegiuirea va fi secerată prin nelegiuire; iar adevărul va fi secerat odată cu adevărul. Domnul va ridica secerători din ţările nelegiuite ale nelegiuirii în care El va da secera distrugerii şi ei vor ieşi să seceră o recoltă mare în ziua aceea. Plantarea vrăjmaşului se apropie de plinătate, iar recolta nelegiuirii este aproape coaptă; o recoltă mare a răului va fi secerată în ziua aceea, când Domnul îşi trimite puternica armată de secerători să ucidă şi să distrugă, chiar aşa cum seceră via pământului şi o aruncă în teascul mâniei Dumnezeului Atotputernic.

Unul dintre secerătorii pe care Domnul i-a ridicat în aceste vremuri a fost puternicul secerător al comunismului. Cu toţii ştim că simbolul comunismului era cel al secerei şi ciocanului. Această seceră va fi folosită şi pentru a secera recolta nelegiuirii în întreaga lume. Secera însăşi va fi distrusă în chiar actul folosirii sale. Domnul o va trimite să fie aruncată în cuptorul aprins al indignării Sale drepte; căci după ce a fost folosită, Domnul se va întoarce şi va distruge ceea ce a folosit. Totuşi, vor fi ridicate şi alte „secere" pe care Domnul le va folosi şi ele pentru a secera în acest timp de sfârşit.

Secera adevărului îşi va aduce recolta în acelaşi timp în care secera nelegiuirii îşi face lucrarea - una o mare recoltă de dreptate spre viaţă, iar cealaltă o mare recoltă de rău spre moarte. Dar recolta spre viaţă va fi mare, pe măsură ce mulţimile se vor întoarce la Domnul în această zi care vine. Şi El îi va face să cunoască căile Sale şi Îl vor căuta din toată inima lor şi o mare recoltă va fi adusă. Este consumarea şi împlinirea a tot ceea ce Domnul a lucrat şi a pregătit din momentul în care sămânţa bună a fost semănată de Fiul Omului (Matei 13:24). Şi acum va da roade. Multe sunt vase care vor fi pregătite pentru aceste zile, pentru ca Domnul să aibă instrumente cu care să seceră recolta pământului.

Recolta va fi dublă. În primul rând, Primele roade care au fost pregătite în mod special de Domnul vor fi „tăiate" din câmpul de seceriş al pământului - chiar şi în acest timp al sfârşitului - şi vor fi duse în tărâmul ceresc, iar apoi va începe recolta principală. Cei care au fost lăsaţi să facă lucrarea de seceriş, precum şi cei care sunt seceruiţi în timpul Necazului Mare, vor fi primiţi de Domnul la sfârşitul veacului, când lucrarea de seceriş se va termina. Cei care au fost primiţi înainte de Necaz, chiar ca Primele Roade *pentru* Dumnezeul lor, îi vor ajuta pe secerători pe măsură ce sunt trimişi. Căci ei îi vor înconjura, îi vor proteja şi le vor vorbi *pentru* ca aceştia să fie împuterniciţi şi fortificaţi împotriva tuturor forţelor care vor veni împotriva lor în ziua aceea.

Dar ce se întâmplă cu cei care nu vor fi seceruiţi *pentru* viaţă şi glorie în împărăţia cerească la sfârşitul Necazului? Vor fi în ziua aceea cei care nu vor fi pregătiţi şi copţi pentru a fi „smulşi" din pământ şi adunaţi în hambarul ceresc. Ei vor fi protejaţi în ziua aceea, astfel încât să poată continua să se coacă şi să crească în acea maturitate pe care Domnul a plănuit-o pentru ei. Ei vor intra în nemurire pe pământ, unde vor continua să progreseze în Planul lui Dumnezeu. Nu toţi cei care se vor întoarce *la* Domnul în ziua aceea vor fi pregătiţi să intre în împărăţia cerească. Mulţi dintre cei care se vor întoarce *la* El nu vor fi pregătiţi să fie seceruiţi pentru a fi seceruiţi în tărâmul şi gloria cerească. Ei vor fi lăsaţi în câmpul pământului pentru a continua să progreseze în ceea ce Domnul a ales pentru ei. Este scris că Elisei a fost lăsat în urmă când Ilie a fost răpit la cer (***2 Regi 2:12***). Şi există cei ca Elisei care îşi văd tovarăşii mergând cu Domnul şi sunt lăsaţi în urmă. Aşa cum Ilie a fost înălţat în faţa lui Elisei, tot aşa va lua Domnul o oştire în ziua aceea, care va fi văzută pe măsură ce pleacă. Şi cei care vor fi rămaşi în urmă vor ridica imediat mantaua celor luaţi şi vor intra în puterea celor glorificaţi care au fost primiţi din faţa lor şi, traversând „Iordanul" pe uscat, vor intra în nemurire pe pământ şi vor mânui puterea acordată *celor* care vor fi fără moarte în trupurile lor fizice.

Astfel, ceea ce Domnul a plănuit pentru acest pământ îşi va vedea împlinirea iniţială. Cei care sunt gata să intre în nemurire în trupuri fizice, pe măsură ce oastea sfinţilor este luată, vor fi

© Biblioteca Spirituală

premergătorii şi pârgile a ceea ce va deveni moştenirea comună a celor care umblă cu dreptate înaintea Lui în timpul marelui „mileniu de pace”. Mulţi vor intra în viaţa nemuritoare pe pământ în trupuri fizice, aşa cum Domnul a intenţionat iniţial să fie, şi vor continua să trăiască fără moarte timp de sute de ani, chiar la nesfârşit, până când va veni momentul ca ei să fie mutaţi din pământ în cer. Şi în ziua aceea, adevărul Său va fi făcut cunoscut cu privire la ceea ce este necesar pentru a intra în nemurire în trup omenesc; căci aceasta este „evanghelia” sau vestea bună care va fi predicată în ziua aceea. Şi pământul va fi populat cu cei care nu cunosc moartea, boala sau suferinţa de niciun fel.

Dar mai întâi, recolta acestei epoci trebuie să fie finalizată înainte ca următoarea epocă să poată începe. Căci recolta unei epoci este semănatul următoarei, iar ceea ce Domnul seamănă la început îşi atinge desăvârşirea la sfârşit. Aşadar, chiar în momentul în care sfinţii trebuie să fie seceruţi în împărăţia cerească, cei nemuritori se vor manifesta *pe* pământ pentru a planta sămânţa pentru veacul iminent, când o mare oaste va intra în nemurire în trup uman. Şi acea epocă îşi va vedea, de asemenea, recolta atunci când cei care au intrat în nemurire vor fi adunaţi în împărăţia cerească pe măsură ce sunt mutaţi din tărâmul pământesc în cel ceresc. Planul lui Dumnezeu este mereu progresiv, atingând planuri de avansare din ce în ce mai înalte către scopul final pe care El l-a stabilit atunci când planul Său a fost pe deplin realizat înainte de întemeierea lumii. Multe epoci trebuie să vină şi să treacă înainte ca lucrarea finală care este stabilită să se întâmple.

Vălul întunericului se ridică, iar ceea ce a fost ascuns epocilor şi generaţiilor anterioare este acum făcut cunoscut. Aşadar, pregătiţi-vă inimile, căci aveţi multe de învăţat. Nu vă pot da totul deodată, ca nu cumva să vă împiedicaţi de magnitudinea revelaţiei şi să nu fiţi capabili să înţelegeţi sau să asimilaţi .

COMPANIA OMULUI COPIL

Domnul lucrează prin Duhul Său pentru a împlini ceea ce este consemnat în Cuvântul Său. Un copil de parte bărbătească se va naşte şi va fi răpit *la* tronul lui Dumnezeu {***Apocalipsa 12:5***}. O femeie este înfăţişată îmbrăcată cu soarele, iar luna este sub picioarele ei şi o cunună de stele este *pe* capul ei. Domnul va reuni într-una singură o biserică glorioasă, care va fi îmbrăcată cu putere spirituală şi va avea tot ce aparţine sufletului sau vieţii personale supusă sub picioarele ei. Ea va funcţiona în plinătatea legământului Său, care este arătat prin cununa de stele de pe capul ei. Acesta are arhetipul său în cer, chiar o biserică glorioasă. Când această biserică va începe să funcţioneze în plinătatea Puterii Divine, fiind conformată în toate lucrurile acelei căi şi ordini divine stabilite în Cuvântul lui Dumnezeu, atunci din pântecele acelei biserici va ieşi ceea ce este descris ca „un copil de parte bărbătească”. Acest copil de parte bărbătească reprezintă acel grup sau acea companie matură şi desăvârşită care va ieşi să slujească cu putere în aceste zile din urmă.

Bărbatul este un tip şi o imagine a spiritului care locuieşte în corpul fizic, iar femeia este un tip şi o imagine a sufletului care învăluie spiritul şi îl întrepătrunde. Aşa cum Eva trebuia să fie supusă *lui* Adam, tot aşa sufletul, care este sediul dorinţei şi emoţiei, trebuie să fie supus spiritului lăuntric care este zămislit de Dumnezeu. Aşa cum femeia reprezintă biserica glorioasă, aceasta descrie acea stare sau condiţie din poporul lui Dumnezeu care nu a ajuns încă la maturitate. Deşi femeia este arătată având luna sub picioare (luna fiind, de asemenea, un simbol al sufletului), ea reflectă încă din acea putere spirituală în care este îmbrăcată, starea sufletească sau lunară de imperfecţiune şi imaturitate. Glorioasă, da, dar nu pe deplin perfecţionată. Astfel, avem dubla mărturie a condiţiei ei încă oarecum sufleteşti, prin faptul că luna sufletului este încă în imagine şi prin faptul că este reprezentată ca femeie, care este, de asemenea, un tip al sufletului.

Acum puteţi înţelege de ce ceea ce vine din femeie este înfăţişat ca un copil de sex masculin. Aceasta arată că grupul sau compania care vine a ajuns la acel minim de perfecţiune sau plenitudine pe care Domnul îl cere. Şi, aşa cum bărbatul este un tip al spiritului care locuieşte în El şi care trebuie să conducă casa sau căminul corpului fizic, tot aşa copilul de sex masculin reprezintă acea maturitate şi plenitudine care este necesară pentru a ieşi la iveală cu putere în acea slujire rânduită pentru aceste zile din urmă. De asemenea, citim că copilul de sex masculin

© Biblioteca Spirituală

este răpit *la* tronul lui Dumnezeu (***Apocalipsa 12:5***). Un tron este un simbol al puterii şi autorităţii. Cei din compania copilului de sex masculin vor fi învestiţi cu puterea de a face o lucrare puternică pentru Domnul în aceste zile din urmă.

Acum vă voi arăta un mister care nu este uşor de înţeles de cei care ar înţelege scopurile lui Dumnezeu pentru această ceată. Ceata fiului bărbătesc, fiind primul născut din ceea ce va ieşi cu putere, trebuie să fie împărţită aşa cum „pârgile dintâi" sunt împărţite în snopul care este tăiat şi scos din câmpul secerişului şi pârgile dintâi care sunt lăsate în pământ pentru a acţiona ca un ferment al adevărului şi dreptăţii până când lucrarea timpului secerişului este completă. Fiul bărbătesc va fi răpit *la* putere şi autoritate în două ceate distincte. În primul rând, vor fi cei din Pârgile dintâi care vor fi luaţi în sân şi răpiţi în ceruri pentru a primi o însărcinare de a funcţiona cu putere în tărâmurile de dincolo de văl. Aceştia vor fi cei 144.000 din Apocalipsa 14:1. Ei nu vor mai funcţiona în trupuri fizice, ci în trupuri glorificate şi vor sluji în timpul Necazului din poziţia privilegiată a tărâmului ceresc, Muntele Sionului, care este un tip al Împărăţiei spirituale cereşti şi adevărate a lui Hristos. Ei vor lucra cu cealaltă parte a copilului omuleţ care a rămas pe pământ şi care va fi răpită într-o poziţie de putere şi autoritate şi însărcinată să îndeplinească o lucrare pe pământ în timp ce se află încă în trupurile lor fizice. Aceasta este a doua împlinire a răpirii copilului omuleţ la tronul lui Dumnezeu. Pentru ambele grupuri este o răpire, dar una la autoritatea şi puterea cerească, iar cealaltă la autoritatea şi puterea pământească.

Acest lucru este ilustrat în Scriptură prin faptul că pruncul de parte bărbătească este răpit la tronul lui Dumnezeu. Apoi, balaurul porneşte război cu rămăşiţa sau cu restul seminţei sau urmaşilor femeii (***Apocalipsa 12:17***). Această rămăşiţă este acea porţiune din grupul de copii de parte bărbătească care a rămas pe pământ pentru a merge mai departe cu putere în zilele din urmă şi va fi ajutată de cealaltă porţiune sau grup care a fost răpit la locurile cereşti. Cei din locurile cereşti vor avea puterea să se arate şi să vorbească celor care sunt încă pe pământ. Şi ei vor putea să le ofere protecţia şi îndrumarea de care vor avea nevoie în ziua aceea.

Acest lucru este ilustrat de faptul că întâiului născut i s-a dat o porţie dublă (***Deuteronom 21:17***). Domnul va avea, de asemenea, o ceată de porţii duble în aceste zile din urmă. Această porţie dublă este simbolizată de ceresc şi pământesc. O porţiune a întâiului născut va fi în ceruri, operând cu putere în acel tărâm, iar cealaltă porţiune a copilului de sex masculin va opera în tărâmul pământesc, în slujirea care le va fi *încredinţată*.

PLĂGILE ȘI TRÂMBIȚELE

Ceea ce este descris în Scripturi ca fiind „Ziua Domnului" este acum aproape. Deja a început să se ivească zorii. Domnul vine la poporul Său ca răsăritul soarelui de dimineaţă. Doar cei care sunt treji când încep să se ivească zorii pot vedea lumina. Alţii încă dorm şi, deşi lumina se iveşte, ei sunt încă în întuneric. Este scris în Cuvântul lui Dumnezeu că El vă cheamă să „treziţi-vă şi sculaţi-vă, şi Hristos *vă* va lumina" (***Efeseni 5:14***). Treziţi-vă, căci chiar acum se iveşte ziua şi luceafărul răsare în inimile voastre ca să dea lumină şi pricepere pentru acest timp (***2 Petru 1:19***).

Pentru cei care nu sunt treji să vadă lumina, va fi un timp de întuneric gros şi intens, cum lumea n-a mai văzut niciodată, precum întunericul care a acoperit ţara Egiptului, căci trei zile întunericul a acoperit ţara. Tot aşa vor fi trei ani de întuneric intens *pe* pământ, căci Domnul a hotărât o zi pentru un an (**Ezechiel 4:6**). Oamenii vor bâjbâi ca orbii şi nu vor putea găsi calea, căci Domnul le va trimite un duh de amăgire, pentru că acum refuză lumina şi adevărul. De aceea, judecata va fi *peste* ei în ceasul acela. Aşa cum au fost plăgile *în* ţara Egiptului, aşa vor fi plăgile şi *pe* acest pământ. Dar Domnul va pune deoparte un loc pentru poporul Său, aşa cum a pus deoparte ţara Gosen în ţara Egiptului. Va fi un loc sigur şi va fi lumină (înţelegere) a tuturor căilor Domnului în ziua aceea, pentru ca poporul Său să nu fie lăsat în întuneric în ceea ce priveşte ce să facă şi unde să meargă.

Aşa cum Domnul i-a chemat pe israeliţi prin Moise să se pregătească pentru întuneric şi să cheme *Numele* Dumnezeului lor, tot aşa ne cheamă El pe noi în acest ceas să ne pregătim pentru

© Biblioteca Spirituală

întunericul care vine; căci aceasta este ziua pregătirii. „Pregătiți calea Domnului și neteziți cărările Lui", ca să puteți cunoaște și să vedeți calea în ziua aceea. Nu vă îngrijiți de căile firii pământești, ci pregătiți-vă de viața Duhului și dăruiți-vă Lui în întregime , ca să puteți fi o trâmbiță în acest ceas. Trâmbițele Apocalipsei sunt acum desfășurate și o trâmbiță de avertizare se aude pentru a avertiza oamenii despre ziua de luptă care vine. Așadar, ridicați-vă glasul ca o trâmbiță și pregătiți poporul Lui.

Este scris că au fost zece plăgi care au căzut *asupra* Egiptului. La fel și Domnul aduce zece plăgi *asupra* acestei lumi. Patru dintre plăgi s-au întâmplat (doar într-o oarecare măsură - împlinirea completă așteaptă Necazul). Șase urmează să vină. Ultima plagă va fi cea mai rea, pe măsură ce potirele mâniei vor fi turnate și va fi o mare distrugere în țară. Un mare strigăt și vaiete se vor ridica. Așa cum Domnul Și-a eliberat poporul când îngerul morții a lovit în țara Egiptului, tot așa, în zilele din urmă care vor veni, Domnul îi va elibera pe cei care au sângele Mântuitorului lor stropit *pe* inimile lor. Este scris că Moise a condus poporul afară din Egipt în ziua aceea. Tot așa, Domnul va conduce și va lua o mare oaste din lume, pentru ca aceștia să se poată uni cu El în împărăția cerească. Acum este ziua pregătirii. Cei luați *la* El vor fi moștenirea Lui și vor domni și vor domni împreună cu El peste pământ, în timp ce El aduce toate lucrurile în armonie cu Voința Sa.

Dintre cele șase plăgi rămase care vor veni asupra lumii, două urmează să vină înainte de Necazul cel Mare, iar ultimele patru vor dura simultan pe tot parcursul Necazului cel Mare, adică aproximativ trei ani de mare teroare și întuneric. Și va fi un mare măcel pe pământ, pe măsură ce mulțimi vor fi ucise în bătălia marii Zile a lui Dumnezeu. Bătălia va începe la scurt timp după jumătatea timpului din cei trei ani și jumătate descriși în ***Apocalipsa 11-13***. Va continua pe o perioadă de aproape 21 de luni, chiar *până la* sfârșitul veacului. După ce cei trei ani și jumătate își vor fi împlinit cursul și poporul lui Dumnezeu va fi fost tras și ridicat din lume, atunci cele șapte potire vor consuma toate lucrurile și vor aduce o mare distrugere, astfel încât vor rămâne puțini oameni (***Isaia 13:12***). Căci pământul va fi acoperit de ucișii lui în ziua aceea (***Ezechiel 39:12-14***).

Acum permiteți-mi să vă explic cele șapte trâmbițe din Apocalipsa. Deși vor avea loc plăgi distrugătoare în timpul sunării celor șapte trâmbițe, totuși, trâmbițele în sine anunță etape progresive ale tratării lui Dumnezeu cu poporul Său în acea perioadă. Cele zece plăgi care vin *asupra* lumii nu sunt menționate ca atare în Cartea Apocalipsa, ci au loc continuu în timpul celor șapte trâmbițe. Ceea ce este descris ca având loc în timpul primelor șase trâmbițe ilustrează modul în care Dumnezeu se poartă cu poporul Său pentru a-i trezi și a-i aduce în locul în care El îi poate folosi în timpul perioadei Necazului.

Perioada Necazului Suprem în sine este sinonimă cu suflarea celei de-a șaptea trâmbițe, căci acesta este momentul în care poporul Său va ieși cu putere pentru a secera o recoltă mare pe pământ. Acesta este, de asemenea, momentul în care ultimele patru plăgi vor cădea *asupra* locuitorilor pământului. Prin intermediul evenimentelor care se desfășoară în timpul suflării celor șapte trâmbițe, El trâmbițește un mesaj de pregătire *pentru* poporul Său, căci prin intermediul unei trâmbițe a fost chemat poporul Său din vechime *la* luptă. Trâmbițele sună acum pentru pregătirea bătăliei zilei celei mari a Dumnezeului Atotputernic. Și în timp ce trâmbițele sună și diverse evenimente au loc pe scena mondială, El încearcă să trezească oamenii cu sunete de trâmbiță. Chiar și acum, forțele lumii de jos sunt dezlănțuite pentru a aduce un rău și mai mare *pe* pământ, astfel încât poporul lui Dumnezeu să vadă semnele timpului și să se trezească la timpul lor de pregătire.

Cuvântul lui Dumnezeu este bogat și multilateral. O singură aplicare nu-i epuizează împlinirea. Întrucât Dumnezeu conformează totul unui model de bază, vor exista multe faze de împlinire a tipurilor-în-adevăr care sunt descrise în Scripturi. Dintr-un punct de aplicare, există o împlinire continuă a plăgilor în timpul perioadei generale a sfârșitului. Dintr-o altă aplicare, mai scurtă și mai intensă, plăgile sunt încă viitoare și vor avea loc în timpul Necazului Mare care va veni. Împlinirea plăgilor poate fi văzută și din alte perspective, dar nu voi încerca să explorez acest subiect în prezent. Inutil să spun că Dumnezeu aduce acum și va aduce judecata *asupra* acestei lumi, care este simbolizată de Egiptul din vechime, astfel încât marele Faraon (Satan) va fi forțat

© Biblioteca Spirituală

să- i lase pe poporul lui Dumnezeu să plece liberi pentru ca aceştia să- I poată sluji.

A CINCEA TROMPETĂ

„Unde se află lumea acum", *spune* Domnul? Nu există nimeni care să poată dezvălui ceea ce Domnul ar vrea să facă cunoscut *poporului* Său cu privire la acele evenimente care sunt pe cale să se apropie de pământ? Nu există nimeni care să proclame că a venit timpul ca oştirile lui Satan să iasă în roi din groapa în care au fost închise? (***Apocalipsa 9:1-3***). Nu ştiţi voi că am limitat activitatea lumii iadului, ca omul să nu fie corupt peste măsură? Dar nu vă daţi seama că acum voi dezlănţui forţele gropii pentru ca omul să poată fi testat într-un mod care nu s-a mai întâmplat niciodată? Chiar acum, calea este pregătită pentru etapele finale ale ceea ce mi-am propus să fac. Chiar acum îmi pregătesc armata cerească să se confrunte cu forţele lui Satan, cărora li se va permite acces liber la omenire pentru a aduce în scenele finale ale bătăliei de o veacă ce se dă în neant de la căderе.

Unde în Cuvântul Meu găsiţi o imagine a acestei dezlănţuiri a oştilor satanice ale răutăţii care au fost restrânse până acum? Căci spun că am limitat numărul şi activitatea duhurilor rele în trecut, ca nu cumva planul meu să fie răsturnat. Dar acum sunt gata să permit ca întregul număr al legiunilor lui Satan să primească domnie deplină *pe* pământ pentru a aduce la îndeplinire plenitudinea nelegiuirii în această zi. Şi multă frică îi va cuprinde pe locuitorii pământului când vor vedea rezultatele acestei dezlănţuiri. Căci din groapa fără fund voi permite oştilor lumii de jos să vină şi să-i prăduiască *pe* locuitorii pământului. Răutatea omului va deveni mare pe măsură ce acesta cedează subtilităţilor duşmanului şi mari vor fi perversiunile adevărului şi distorsiunile dreptăţii pe măsură ce lumea de jos îşi va face impactul final *asupra* unei omeniri neaşteptate şi nepregătite.

Nu citiţi în Cuvântul Meu că atunci când sună a cincea trâmbiţă, groapa se deschide şi oştirilor invizibile ale întunericului li se dă libertatea să atace locuitorii pământului? (Apocalipsa 9:1-11). Şi nu au ei un rege peste ei, numit Abaddon? (***Apocalipsa 9:11***). Şi nu este acest rege un tip al lui Satan, care conduce duhurile rele în războiul lor? Şi nu citiţi că asemănarea acelor creaturi care au fost eliberate era ca asemănarea lăcustelor? (***Apocalipsa 9:3***). Şi nu devastează lăcustele tot ce le stă în cale? Şi nu va aduce dezlănţuirea acestor oşti satanice un mare flagel *asupra* omenirii, până când nu va mai rămâne nimic de valoare? (din perspectiva strict umană). Vă spun , ascultaţi ce vă spun , căci chiar acum sună a cincea trâmbiţă şi chiar acum duhurile rele sunt eliberate din groapă. Sunt eliberate treptat, ca nu cumva ceea ce intenţionez să se apropie prea curând. Şi vor continua să fie eliberate pe tot parcursul sunării celei de-a cincea trâmbiţe. Căci numărul cinci este numărul libertăţii şi al libertăţii. Chiar şi aşa, dau sporită libertate forţelor lui Satan pentru a submina masele lumii, astfel încât planul meu să ajungă la împlinire în acest timp.

Acum, gândiţi-vă la efectele acestor duhuri chinuitoare *asupra* locuitorilor pământului. Nu spune Scriptura că au fost chinuiţi cinci luni? (***Apocalipsa 9:5***). Şi nu este aceasta din nou o imagine a libertăţii de acces pe care o vor avea duhurile rele de-a lungul unei perioade de timp? Şi nu spune Cuvântul că cei chinuiţi vor căuta moartea şi nu o vor putea găsi? (Apocalipsa 9:6). Nu este aceasta o imagine a marii frici care îi va cuprinde pe locuitorii pământului şi nu este căutarea morţii un simbol al dorinţei lor de a scăpa de aceste lucruri, dar nu pot face acest lucru? Vă spun că *moartea* nu înseamnă întotdeauna o încetare a vieţii fizice, ci mai degrabă o evadare într-un tărâm unde chinurile vieţii nu pot ajunge. Chiar şi aşa, mulţi vor încerca să scape în această zi de efectele chinuitoare ale activităţii duhurilor rele, dar nu vor putea găsi un loc de ascundere, căci tot pământul va simţi impactul dezlănţuirii hoardelor satanice.

Ascultaţi glasul Meu, poporul Meu. Credeţi că veţi scăpa de atacul acestor duhuri rele? Credeţi că veţi putea sta în picioare fără ajutorul Meu? De aceea, trebuie să vă uitaţi la Mine şi să aveţi încredere în Mine. Trebuie să petreceţi mult timp căutând faţa Mea şi studiind Cuvântul Meu. Căci vă voi susţine doar în măsura în care aveţi încredere în Mine că voi face acest lucru şi în măsura în care vă întindeţi mâna pentru a primi puterea Mea. Căci acestea sunt vremuri

© Biblioteca Spirituală

înfricoşătoare, poporul Meu, şi numai cei care se uită la Mine se vor putea feri de căderea în mlaştina răutăţii şi a necinstei care va cuprinde întreaga omenire.

Şi acum, ce aş vrea să mai ştii despre această zi? Chiar hoardele malefice ale lumii de dincolo vor biciui masele din ţările păgâne într-o orgie de vărsare de sânge fără precedent, o istorie inumană. Căci mare va fi masacrul de vieţi omeneşti, pe măsură ce masele se vor ridica pentru a-şi cere drepturile şi vor încerca să ia lucrurile în propriile mâini. Şi gloate frenetice vor stăpâni multe ţări şi vor face ca toţi cei care li se opun să fie ucişi. Şi mulţi vor pieri în revolte şi revoluţii, pe măsură ce oamenii vor încerca să ceară ceea ce le-a fost reţinut. Nimeni nu va putea opri valul maselor care se vor ridica în această zi. Şi mare va fi frica care va cuprinde inimile oamenilor, văzând haosul şi ruina care vor cuprinde multe ţări.

Ascultaţi cuvântul Meu, poporul Meu. Nu vor aceste spirite rele să se hrănească *cu* fiecare slăbiciune umană şi să scoată la iveală fiecare instinct josnic din rasa umană? Căci pofta şi lăcomia omului vor ajunge la un grad nemaiîntâlnit. Perversiunea va fi mare pe pământ, pe măsură ce spiritele lumii de jos îi vor chinui pe oameni cu dorinţe şi pofte nesfinte şi îi vor îndemna la lăcomie şi lacomie şi le vor stârni emoţiile până la cote maxime cu invidie, ură, răutate şi orice alt sentiment sinistru.

Şi acum să luăm în considerare cea de-a cincea trâmbiţă în legătură cu evenimentele ulterioare. Ceea ce este dezlănţuit sub cea de-a cincea trâmbiţă aduce un astfel de spirit de nelinişte pe pământ, în care mulţimi sunt chinuite de fiecare dorinţă şi poftă nesfântă, iar haosul rezultat îi va determina pe oameni să caute alianţe cu un fel de guvern atotputernic, care va fi capabil să menţină ordinea şi pacea pe pământ. Astfel, se vor pune bazele pentru apariţia unui guvern atotputernic, care va promite pace şi securitate tuturor naţiunilor care intră sub dominaţia sa. Şi astfel vor apărea puterile fiarei din ***Apocalipsa 13*** pentru a-i controla pe locuitorii pământului şi pentru a-i face să se supună dumnezeului forţei materialiste. Căci se vor ridica două fiare. Prima şi-a avut deja începuturile în combinaţia comunistă de naţiuni. A doua urmează să apară ca o coaliţie de naţiuni comuniste şi necomuniste care vor căuta să impună o guvernare socialistă mondială asupra naţiunilor, impusă de o forţă de poliţie mondială. Vor încerca să-i facă pe toţi oamenii să se închine şi să se închine chipului pe care îl vor crea, care este, de fapt, chipul primei fiare sau socialismul mondial. Profitând de haosul vremurilor, a doua fiară se ridică pentru a impune o dictatură socialistă mondială asupra naţiunilor pământului, prezentându-le imaginea unei ordini şi a unei economii planificate care va oferi pace şi abundenţă pentru toţi.

Din cauza disperării vremurilor, oamenii vor fi pregătiţi să primească această promisiune a Utopiei şi vor primi semnul fiarei pe frunţi şi pe mâini. Şi astfel, ei îşi vor da consimţământul mental imaginii sau idealismului ei, crezând o minciună în loc de adevăr şi vor fi forţaţi să lucreze pentru realizarea ei, dându-i puterea mâinii lor. După ce va fi prea târziu, naţiunile vor descoperi că şi-au renunţat la drepturile şi libertatea lor pentru ceva ce nu este decât o iluzie. Dar vor fi prinşi fără speranţă într-o pânză pe care şi-au făcut-o singuri şi nu vor putea să se elibereze. Căci puterile fiarei vor avea mijloacele de a-şi impune stăpânirea asupra tuturor.

Numai atunci când condiţiile ating punctul în careterendePalestinaeste ameninţată într-un mod care alarma evreimea mondială va începe să fie zdrobită. Când acele naţiuni occidentale care au devenit parte a coaliţiei celei de-a doua fiare vor constata că interesele lor în Orientul Mijlociu sunt ameninţate, atunci evreimea mondială, în puterea căreia naţiunile occidentale au fost în mare parte predate, va începe să reziste avansului primei fiare în Orientul Mijlociu şiPalestinaAtunci coaliţia va începe să se destrame, iar a doua fiară îşi va pierde puterea de a-i face pe toţi oamenii să se închine icoanei primei fiare. Naţiunile vor fi divizate, iar conflictul va începe să facă ravagii pe măsură ce naţiunile occidentale, conduse de puterile financiare ale evreimii mondiale, vor începe să lupte împotriva invaziei comuniste.PalestinaAtunci o scânteie de patriotism reînnoit va începe să fie aprinsă în naţiunile occidentale, iar Duhul lui Dumnezeu va începe să se învioreze în inimile celor care au văzut nebunia imaginii socialismului mondial bazat pe o guvernare monolitică. Focurile renaşterii care vor arde în naţiunile occidentale ale creştinătăţii vor începe să-i influenţeze pe cei aflaţi în poziţii înalte, iar voinţa de a rezista va creşte rapid. Mijloacele de a opri valul expansiunii comuniste în...Palestinavor fi adunaţi rapid, iar inimile oamenilor vor fi

© Biblioteca Spirituală

mişcate cum nu s-a mai întâmplat niciodată. Bătălia veacurilor va începe. Căci nu este scris că toate naţiunile vor fi adunate laIerusalim (***Zaharia 14:2***). Tot aşa va fi şiPalestinafi chibritul care va aprinde flacăra conflagraţiei ce va învălui întreaga lume şi nu va exista nicio încetare până la punctul culminant final, când Domnul Însuşi se va descoperi în foc arzător. (***2 Tesaloniceni 1:7-8***) Atunci tot ce a fost dezlănţuit în furia satanică îşi va atinge împlinirea şi bătălia veacurilor îşi va găsi desăvârşirea. Atunci acele oştiri care au ieşit din adâncul fără fund se vor întoarce în propriul lor tărâm pentru a nu mai chinui până când o mie de ani de dreptate nu îşi vor lăsa amprenta *asupra* locuitorilor pământului.

Aşadar, poporul Meu, chiar acum agenţii gropii încep să se înmulţească pe pământ, iar zarurile sunt aruncate pentru locuitorii pământului. Nimeni nu va putea opri mâna Celui Atotputernic până când instigarea răului nu îşi va fi împlinit şi până când izbucnirea nelegiuirii nu îşi va fi terminat lucrarea. Atunci va veni eliberarea de sus, când oştirile Celui Atotputernic vor veni să înăbuşe forţele lui Satana şi să le arunce în groapa fără fund de unde au venit.

Şi acum, gândiţi-vă la imaginea finală a ceea ce aţi citit în Cuvântul Meu. Se întâmplă chiar ca multe luni să se întâmple în timp ce forţele lumii de dincolo îşi desfăşoară activităţile chinuitoare. Tot aşa, ***mă voi mişca prin Duhul Meu în timpul acelor multe luni pentru a aduce o trezire şi eliberare pe pământ pentru cei care sunt însetaţi de Dumnezeul lor****. Şi puternică va fi puterea spirituală care va fi pe pământ, pe măsură ce slujitorii Mei special pregătiţi vor merge să înfrunte inamicul cu puterea Dumnezeului lor. În timp ce lumea fierbe de nelinişte sub influenţa chinuitoare a hoardelor lui Satan,* ***cei care se întorc la Mine vor găsi o mare eliberare şi o victorie puternică în ziua aceea.*** *De aceea, bucuraţi-vă că puteţi cunoaşte adevărul care vă va elibera de orice frică şi vă va da mare încredere şi siguranţă pentru zilele care urmează. Şi acum nu vă îngrijoraţi [ ] din cauza a ceea ce a fost revelat, căci Eu sunt cu voi ca să vă păzesc şi să vă protejez de orice rău*, *spune* Domnul." (Sfârşitul profeţiei.)

Descărcaţi cărţi spirituale gratis din – „*Noua Revelaţie a lui Isus Hristos*"
Sursa: https://archive.org/details/@noua_revela_ie_a_lui_iisus_hristos

© Biblioteca Spirituală